

ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๑

ครั้งที่ ๒๒

(สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันพุธที่ ๒๙ เดือนตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

สำนักกรรมการประชุมและตัวเลข สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่ ๑๕ เดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๕๒

สภารับรองในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒
ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๘ เดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

สารบัญ
รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๑
ครั้งที่ ๒๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพุธที่ ๒๙ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑
ณ ตึกรัฐสภา

	หน้า
ระเบียบวาระที่ ๑ กระหู่ถาม	ไม่มี ๑
- นายชุมพล จุลใส	๑, ๒
- นายบุญยอด สุขถิ่นไทย	๒
- นายสุวโรช พะลัง	๓
- นายธนิตพล ไชยนันทน์	๓, ๔
ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานแจ้งต่อที่ประชุม	
- รับทราบประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง ซึ่งไม่มี	๔
อยู่ในระเบียบวาระ	
- ๒.๑ รับทราบข้อสังเกตของคณะกรรมการ	๖
วิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของ	
สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พ.ศ.	
- ๒.๒ รับทราบรายงานผลการปฏิบัติงานของ	๖
คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐	
ซึ่งทางคณะกรรมการการเลือกตั้งขอเลื่อน	
<u>เรื่องหารือ</u>	
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายสมคิด บาลไธสง	๗
- นายมนต์ชัย วิวัฒน์ธนาฒย์	๘
- นายวรงค์ เดชกิจวิกรม	๘, ๙

หน้า

- นายชุมพล จุลใส		๙
- นายสมบุญ ฤทธิยเวียงนุกูล	๑๑, ๑๒, ๑๓, ๑๔, ๑๕	
- นายเชิดชัย วิเชียรวรรณ		๑๔
- นายสุวโรช พะลัง		๑๕
- นายสำราญ ศรีแบ่งวงศ์		๑๖
- นายศุภชัย ศรีหล้ม้า		๑๗
- พันตำรวจโท นุกูล แสงศิริ		๑๘
- นายอำนวยการ คลังผา		๑๙
- นายเอกพจน์ ปานแย้ม		๒๐
- พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ		๒๐
- นายพีระเดช ศิริวันสาณท์		๒๓
- นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์		๒๔
- นายสิริพงศ์ อังคสกุลเกียรติ		๒๕
ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม	ไม่มี	๒๖
ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว	ไม่มี	๒๖
เรื่องขอเปลี่ยนระเบียบวาระ		๒๖
ผู้อภิปราย		
- นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์		๒๖
- นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย		๒๗
เรื่องอื่น ๆ		
๗.๔ เรื่องเลือกตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อเป็นกรรมการ		๒๗
ข้าราชการฝ่ายรัฐสภาแทนตำแหน่งที่ว่างลง ๑ ตำแหน่ง		

ผู้อภิปราย

- นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย	๓๐
- นายเอกพจน์ ปานแย้ม	๓๑
- นายอนุวัฒน์ วิเศษจินดาวัฒน์	๓๑
- นายวรงค์ เดชกิจวิกรม	๓๒
- นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์	๓๒
- นายพิเชษฐ ธีรเมืองพาน	๓๓

ระเบียบวาระเรื่องที่ทางสภาได้เลื่อนมาพิจารณา

- ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล รัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	๔๔
---	----

ผู้อภิปราย

- นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์	๔๕, ๙๕, ๑๐๒
- นายจตุติ ไกรฤกษ์	๔๖
- นายสาธิต เทพวงศ์ศิริรัตน์	๔๙
- นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท	๕๑
- นายเสมอกลิ่น เทียงธรรม	๕๖
- นายอลงกรณ์ พลบุตร	๕๙
- นางพาริดา สู่ไธมาน	๖๔
- นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ	๖๖
- นายประเสริฐ จันทรวงทอง	๗๐
- คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช	๗๔
- นางวรศุลี สุวรรณบริสุทธิ์	๗๘, ๘๔
- นายวรงค์ เดชกิจวิกรม	๘๔
- นายชลน่าน ศรีแก้ว	๘๙

หน้า

- นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค	๙๙, ๑๐๔
- นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์	๑๐๔
- นายเกียรติชัย สุวรรณเพ็ญ	๑๐๖, ๑๒๔
- นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย	๑๐๙
- นายบัญญัติ เจตนจันทร์	๑๑๑
- นายสมคิด บาลไธสง	๑๑๔
- นายลามศักดิ์ ลาภาโรจน์กิจ	๑๑๕
- นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ	๑๑๗, ๑๒๒, ๑๒๘
- นายบุญยอด สุขถิ่นไทย	๑๑๘, ๑๒๗
- นายเอกพจน์ ปานแย้ม	๑๑๙, ๑๒๔
- นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล	๑๒๑
- นางสาววิสวาระดี เตชะธีราวัฒน์	๑๒๓
- นายมานพ ปัตนวงศ์	๑๒๔
- นายมานิช เสงยศมาก	๑๒๕
- นายสมชัย เจริญชัยฤทธิ	๑๒๕
- นางผุสดี ตามไท	๑๒๗

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๑

ครั้งที่ ๒๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันพุธที่ ๒๙ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๔๔๕ คน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขณะนี้มีท่านสมาชิก
เซ็นชื่อประชุมทั้งหมด ๒๘๗ ท่าน ครบองค์ประชุมแล้ว กระผมขอดำเนินการประชุม
ไม่มีการปรึกษาหารือ ประชุมเลยครับ วันนี้งดการหารือ พรุ่งนี้จะให้หารือสัก ๒ ชั่วโมง

นายชุมพล จุลใส (ชุมพร) : ไม่ทันแล้วครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมไม่อนุญาตครับ

นายชุมพล จุลใส (ชุมพร) : ไม่ทันครับท่านประธาน ผมจะหารือ
ท่านประธานเรื่องปัญหาความเดือดร้อนของเกษตรกรครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมขอเข้าสู่ระเบียบวาระ

ระเบียบวาระที่ ๑ กระทั่งถาม ไม่มีนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม รับทราบประกาศ
คณะกรรมการการเลือกตั้งนะครับ

(นายชุมพล จุลใส ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายชุมพล จุลใส (ชุมพร) : ท่านประธานครับ ประท้วงครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมไม่อนุญาต

นายชุมพล จุลใส (ชุมพร) : ผม นายชุมพล จุลใส

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมไม่อนุญาต เชิญนั่งลงครับ

นายชุมพล จุลใส (ชุมพร) : พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดชุมพรครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมทราบครับ

นายชุมพล จุลใส (ชุมพร) : ขออนุญาตนิดเดียวครับ เป็นความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมไม่อนุญาต ผมเรียนแล้วว่าไม่อนุญาตก็ไม่อนุญาต ถ้าไม่ฟังประธานแล้ว ผมก็ไม่รู้จะทำอย่างไร

นายชุมพล จุลใส (ชุมพร) : ฟังครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เพราะว่าจะต้องมีสิทธิเท่ากันหมด ไม่ใช่ท่านคนเดียว เดือดร้อนทั้งหมดล่ะครับ

นายชุมพล จุลใส (ชุมพร) : ท่านประธานครับ ถ้าประชาชนเดือดร้อนแล้วท่านไม่ให้ผู้แทนราษฎรพูด แล้วผมจะเป็นผู้แทนราษฎรทำอะไรล่ะครับ ท่านประธานครับ ผม ชุมพล จุลใส พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดชุมพร

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตปรึกษาท่านประธานนิดเดียว

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านอีกคนหนึ่ง ผมไม่อนุญาต

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย (กรุงเทพมหานคร) : ใช่ครับ ท่านครับ บุญยอด สุขถิ่นไทย ครับ ขออนุญาตเพียงแค่ว่า ท่านทำไมไม่อธิบายให้พวกเราฟังล่ะครับ ท่านประธาน ทำไมท่านจึงจะไม่ให้มีการหารือ เพราะการหารือเป็นข้อบังคับการประชุมข้อหนึ่ง ท่านเพียงแต่อธิบาย

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมก็เข้าใจครับ แต่ผมได้พูดตั้งแต่ตอนต้นแล้วว่าวันนี้ไม่อนุญาตให้มีการหารือ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย (กรุงเทพมหานคร) : เพราะอะไรครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เพราะว่ามันมีเรื่องสำคัญเยอะที่จะต้องดำเนินการในวันนี้ กลัวจะเสียเวลาแล้วก็ดีกดีน ก็อยากจะขอความกรุณาวันนี้วันเดียว -----

พรุ่งนี้ผมบอกว่าจะมานั่งให้ท่านปรึกษาหารือสัก ๒ ชั่วโมง ผมก็เรียนแล้วนะครับ
ก็ไม่รู้จะทำอย่างไร ก็เรียนให้ทราบ ก็ขอความกรุณานะครับ เรื่องที่ ๒ นะครับ

(นายสุวโรช พะลัง ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณสุวโรชมีอะไรอีก
กระผมเรียนขอความกรุณาแล้ว

นายสุวโรช พะลัง (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานไม่ฟังสมาชิกหน่อย
หรือครับ กราบเรียนท่านประธาน ผมพูดปิดไมโครโฟน (Microphone) อยู่เรื่อย

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คือผมไม่ยอม
ปิดไมโครโฟนหรอกครับ แต่ว่าผมได้เรียนแล้ว ขอความกรุณาครับ ฟังครับ สภาเป็น
ที่พูดครับ แต่ว่าผมขอรับรองวันนี้ไม่ปรึกษาหารือตามข้อบังคับ ข้อ ๑๗ ผมขอความกรุณา
ชั่วคราวเฉพาะวันนี้ แล้วก็ยิ่งเสียเวลาไปอีก

นายสุวโรช พะลัง (แบบสัดส่วน) : กราบเรียนท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมไม่อนุญาตครับ
ที่ท่านพูดไปครับ ท่านก็ไม่ได้เลือกผมนะครับ

นายสุวโรช พะลัง (แบบสัดส่วน) : แต่ท่านก็เป็นประธานของผมด้วย
นี่ครับ ถึงผมไม่ได้เลือกก็ในระบอบครับ ท่านให้เกียรติสมาชิกบ้างสิครับ ปัญหาของ
ชาวบ้านนะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ระเบียบวาระต่อไปนะครับ
คุณนิติพลมีอะไรอีกหรือครับ ผมขอรับรองวันไม่ได้หรือครับ

นายนิติพล ไชยนันท์ (ตาก) : ท่านประธานครับ ผม นิติพล
ไชยนันท์ ในฐานะเลขานุการวิป (Whip) ฝ่ายค้านครับ ถือเป็นโอกาสเรียนท่านประธาน
นะครับว่าจะขอความกรุณาจากท่านประธานว่า คือวันนี้ก็เข้าใจว่ามีวาระเยอะแล้ว
ท่านประธานต้องการให้การประชุมสภาได้เสร็จสิ้น แต่ปัญหาของเพื่อนสมาชิก
เขาเฉพาะ ที่เป็นความเดือดร้อนด่วน ๆ ที่จะต้องพูดวันนี้ขอความกรุณาท่านประธาน
ได้ออกลม ได้ไหมครับ เพราะว่าถ้าเกิดผ่านพ้นวันนี้ไปปัญหาต่าง ๆ ที่ไม่ได้รับการแก้ไข
มันจะก่อให้เกิดปัญหากับพี่น้องประชาชน แล้วสภาแห่งนี้เราก็พิจารณากันแบบนี้อยู่

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คือข้อบังคับเขียนไว้ นะครับ ข้อ ๑๗ ต้องเขียนเรื่องมาส่งผมก่อนแล้วผมจะได้ดำเนินการ แต่เนี่ยยังไม่ได้ทำอะไรสักอย่าง เราก็ปล่อยกันมาตลอดนะครับ ผมก็ดูข้อบังคับ ก็อยากจะขอความกรุณานี้ เนื่องจากว่าเราจำเป็นที่จะต้องเลือกกรรมการ ก.ร. จะต้องเสียเวลา ในระหว่างเลือกกรรมการ ก.ร. นี้่นะครับ เมื่อนับคะแนนแล้วผมจะให้ปรึกษาต่อนั้นน่ะครับ ขอความกรุณาท่านสักนิดหน่อย

นายธนิตพล ไชยนันทน์ (ตลก) : ด้วยความกรุณาก็เข้าใจนะครับว่าท่านประธานต้องควบคุมการประชุมสภา แต่ว่าต้องกราบเรียนครับว่าเมื่อสักครู่ผมเข้าไปพูดคุยกับทางวิปฝ่ายรัฐบาล หลายคนก็สับสนว่าจริง ๆ แล้วท่านประธานจะอนุโลมเพื่อจะให้เพื่อนสมาชิกในช่วงแรกก็ได้ครับ ตามที่เราได้คุยกันไว้ก็คือว่า จะขอช่วงแรกในส่วนของสมาชิกที่มีเรื่องด่วนสำคัญ ๆ จริง ๆ ก่อน แล้วหลังจากลงมติ ถ้าท่านประธานจะกรุณาให้เพื่อนสมาชิกที่เหลือที่ต้องการจะอภิปรายในเรื่องของวาระหรือ ในเรื่องหารือก็ยินดีครับ ขอความกรุณาท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอความกรุณานั่งลงก่อนครับ ให้ผมได้ดำเนินการให้มีการปฏิญาณตนสมาชิกใหม่อะไรก่อนได้ไหมครับ ขอความกรุณาสักหน่อยนะครับคุณธนิตพล

นายธนิตพล ไชยนันทน์ (ตลก) : แต่ด้วยความเคารพท่านประธานแล้วหลังจากนั้นจะเป็นการหารือใช่ไหมครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ก็เรียนขอร้องนะครับหยุดสักเดี๋ยวนะครับ เคารพท่านประธาน

นายธนิตพล ไชยนันทน์ (ตลก) : นิดเดี๋ยวนะครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

รับทราบประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง ซึ่งไม่มีอยู่ในระเบียบวาระ

ด้วยมีประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๑ ได้ประกาศรายชื่อผู้ได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบูรณ์

๕

สผ ๒๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

วชิราภรณ์ ๒/๓

เขตเลือกตั้งที่ ๒ แทนตำแหน่งที่ว่าง จำนวน ๓ คน ได้แก่ ๑. คุณเอี่ยม ทองใจสด
๒. คุณวันเพ็ญ พร้อมพัฒน์ ๓. คุณสุรศักดิ์ อนรรฆพันธ์ ทั้ง ๓ ท่านมาหรือยังครับ
ถ้ามาแล้วก็ช่วยกรุณาเขียนขึ้นแล้วก็ปฏิญาณตน ซึ่งผมจะได้้นำเรียนนะครับ

- ๓/๑

(สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้รับการเลือกตั้งใหม่ และได้มาประชุมวันนี้ ได้ยื่นขึ้นและกล่าวคำปฏิญาณตนต่อที่ประชุมตามที่ประธานได้กล่าวนำพร้อมกัน)

“ข้าพเจ้า (ชื่อผู้ปฏิญาณ) ขอปฏิญาณว่า ข้าพเจ้าจะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อประโยชน์ของประเทศและประชาชน ทั้งจะรักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ”

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอเชิญนั่งครับ ผมขอแสดงความยินดีด้วย

ต่อไป ๒.๑ รับทราบข้อสั่งเกิดของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พ.ศ.

ตามที่สภาผู้แทนราษฎรได้มีมติให้ส่งข้อสั่งเกิดของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พ.ศ. เพื่อให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาดำเนินการนั้น บัดนี้ สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือแจ้งว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้แนบบันทึกลับเหตุผลการดำเนินการของคณะกรรมการวิสามัญประกาศในราชกิจจานุเบกษา พร้อมกับร่างพระราชบัญญัติ เมื่อได้ทรงพระกรุณาฯ ลงพระปรมาภิไธยแล้ว ก็จะได้แจ้งให้ทราบอีกครั้งหนึ่งครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ๒.๒ รับทราบรายงานผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ เรื่องนี้ทางคณะกรรมการการเลือกตั้งขอเลื่อน ขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ ขอเลื่อนเนื่องจากว่าติดภารกิจไปประชุมสัมมนาที่จังหวัดกาญจนบุรี ก็แจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อไปเมื่อผมแจ้งแล้ว ผมก็จะเปิดโอกาสให้ท่านสัก ๓๐ นาที ดูเวลา ๓๐ นาที พอดี ๆ เกิน ๓๐ นาทีไม่ได้ครับ เพราะความจริงก็ปิดข้อบังคับอยู่แล้ว มันต้องเขียนมาให้ผมก่อน แต่ที่นี้ยังไม่ได้เขียน

อะไรมาเลย แต่ว่าอนุโลม ตอนนี้อยู่ได้รับเอกสารมาแล้ว เอาตามจำนวนที่รับเอกสารก่อนนะครับ เพราะว่าเราทำตามระเบียบให้ผู้ที่เกี่ยวข้องตามระเบียบนี้ได้ดำเนินไปก่อนคนละ ๒ นาที คุณสมคิด บาลไธสง เรื่องปรับปรุงถนนหลังน้ำลด เรื่องการโอนเส้นทางจาก อบจ. มาเป็นของกรมทางหลวงชนบท เรื่องการสร้างโรงพยาบาลประจำอำเภอเชิญได้ครับ

นายสมคิด บาลไธสง (หนองคาย) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม สมคิด บาลไธสง พรรคพลังประชาชนจากจังหวัดหนองคาย เขต ๑ ผมมีเรื่องหารือ ๓ เรื่อง

เรื่องแรก คืออยากให้ผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการปรับปรุงเส้นทางต่าง ๆ ในจังหวัดหนองคายได้ไปดูแลปรับปรุงถนนหนทางหลังน้ำลดด้วย ทางลำบากมาก

เรื่องที่ ๒ เกี่ยวกับเรื่องการโอนเส้นทางจาก อบจ. ซึ่งเป็นเส้นทางรพช. เดิม กลับมาให้เป็นของกรมทางหลวงชนบท มีอยู่ ๖ เส้นทาง คือเส้นทางปากสวาย - มวนทอน เส้นทางบ้านโคกช่อนถึงหาดทรายทอง เส้นทางบ้านน้ำเปล - กุดลึก เส้นทางโนนภูธร - เพ็งจันทร์ และเส้นทางจอมเสด็จ - เมืองบาง เส้นทางบ้านน้ำไผ่ - ฟ้าประทาน ๖ เส้นทางนี้อยากให้โอนเส้นทาง ๖ เส้นทางนี้กลับคืนมาเป็นของกรมทางหลวงชนบท เพื่อได้ดำเนินการสร้างเส้นทางให้ทันตามความต้องการของประชาชน

สำหรับเรื่องที่ ๓ เป็นเรื่องเกี่ยวกับโรงพยาบาล ซึ่งอำเภอต่าง ๆ ในจังหวัดหนองคาย เรามีอยู่ ๑๗ อำเภอ ยังไม่มีโรงพยาบาลอยู่ ๔ อำเภอ คือโรงพยาบาลเฝ้าไร่ อำเภอรัตนวาปี อำเภอโพธิ์ตาก อำเภอปทุมค้ำ อันนี้ก็อยากให้กระทรวงสาธารณสุขได้ดูแลเรื่องสุขภาพอนามัยของพี่น้องประชาชน โดยเฉพาะที่สำคัญอย่างยิ่งคืออำเภอเฝ้าไร่

มีประชากรตั้ง ๕๕,๐๐๐ คน อยู่ห่างจากโรงพยาบาล ก็ยังไม่มีโรงพยาบาลนะครับ อันนี้ก็สำคัญมากมีประชากรมาก อันดับ ๗ ของจังหวัดหนองคาย แต่ไม่มีโรงพยาบาลนะครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณครับ ต่อไป
คุณมนตรีชัย วิวัฒน์ธนาฒย์

นายมนตรีชัย วิวัฒน์ธนาฒย์ (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม มนต์ชัย วิวัฒน์ธนาฒย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพิษณุโลก พรรคพลังประชาชน สิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนหรือกับท่านประธานนะครับ สืบเนื่องจากวันที่ ๑ ตุลาคม ที่ผ่านมาที่ผมเองได้มีโอกาสหรือ และหลังจากนั้นผมได้ลงพื้นที่ไปพบกับชาวบ้าน พอตีความที่ขยายที่พูดไว้มันไม่จบครับ เพราะว่าปัญหาน้ำท่วมในเขตของตำบลวัดตายม และตำบลเนินกุ่ม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งท่วมคลองชมพู ซึ่งในอดีตที่ผ่านมาได้มีการศึกษาถึงปัญหาที่เกิดขึ้น สาเหตุที่น้ำท่วมเพราะว่า ๑. สภาพคลองชมพูมีความตื้นเขินที่ผมได้กราบเรียนไปแล้ว และอีกปัญหาหนึ่งคือประตูระบายน้ำที่บ้านปามะคาบ จังหวัดพิจิตร มีประตูขนาดเล็กมาก ไม่สามารถที่จะระบายน้ำทันในฤดูน้ำหลาก ดังนั้นทางผู้ว่าราชการจังหวัดพิจิตร ได้เคยมีหนังสือเรียนสอบถามไปยังชลประทาน ก็ได้รับคำตอบมาว่าประตูน้ำแห่งนี้ได้โอนถ่ายภารกิจไปให้องค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อที่จะหาทางแก้ไขให้ประตูน้ำแห่งนี้มีขนาดกว้างขึ้น แต่ด้วยข้อจำกัดทางพื้นที่ ทางท้องถิ่นเองไม่สามารถที่จะจัดสรรงบประมาณได้เพราะว่าการแก้ไขเรื่องใหญ่ ๆ อย่างแก้ไขประตูน้ำให้มีขนาดใหญ่ขึ้นใช้งบประมาณจำนวนมาก ดังนั้นจึงขอให้ท่านประธานได้ช่วยแจ้งไปยังกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้ช่วยดำเนินการแก้ไขเรื่องนี้เพื่อที่จะไม่ให้เกิดปัญหาน้ำท่วมซ้ำซากในเขตตำบลเนินกุ่ม และตำบลวัดตายม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลกต่อไปครับ ขอขอบคุณครับ

(นายวงศ์ เดชกิจวิกรม ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายวงศ์ เดชกิจวิกรม (พิษณุโลก) : ท่านประธานครับ ผมประท้วงประธานครับ ขออนุญาตประท้วงประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีอะไรครับ ชื่อหมดแล้ว
คุณวงศ์

นายวงศ์ เดชกิจวิกรม (พิชณูโลก) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพครับ กระผม นายแพทย์วงศ์ เดชกิจวิกรม พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพิชณูโลก
ผมขออนุญาตประท้วงประธานในการกำหนดหลักเกณฑ์ในการที่ท่านประธาน
ว่าการที่จะต้องปรึกษาหารือ ท่านจะต้องบอกว่ามีกรสงรายชื่อพร้อมเรื่อง ไม่ทราบว่
กฎเกณฑ์นี้ท่านออกมาตั้งแต่เมื่อไร ท่านประธานคงจำได้นะครับว่าช่วงหนึ่ง ผมในฐานะ
วิปฝ่ายค้านคนหนึ่ง ผมเคยไปพบท่านประธานที่ห้อง ในการที่กำหนดรายชื่อสมาชิก
เพื่อให้เป็นระเบียบตามที่สมาชิกต้องการจะปรึกษาหารือครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมเรียนให้ท่านทราบ
นะครับ ที่ท่านปรึกษาหารือหรือมอบให้ท่านเลขาธิการไปดำเนินการ แล้วก็เขาก็ประชุม
ปรึกษาหารือตามระเบียบ ผมก็เซ็นระเบียบไปแล้ว แต่ทราบว่าทางสำนักงานเลขาธิการ
สภาผู้แทนราษฎรยังไม่ได้เวียนให้ท่านสมาชิกทราบ เพิ่งทราบเมื่อคืนนี้ครับ

นายวงศ์ เดชกิจวิกรม (พิชณูโลก) : ถ้าสมมุติว่าท่านเลขาธิการ
ยังไม่ได้เวียนให้สมาชิกทราบ อยู่ ๆ ท่านก็มากำหนดหลักเกณฑ์นี้แล้วปล่อยให้
พรรคพลังประชาชนปฏิบัติตามหลักเกณฑ์โดยที่พวกเราพรรคประชาธิปัตย์ไม่รู้เรื่อง
พวกนี้เลย ท่านจะกำหนดหลักเกณฑ์นี้ได้อย่างไรครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมต้องขออภัยครับ
และกำลังจะตามรายชื่อที่ได้ยกมือ นะครับ

นายวงศ์ เดชกิจวิกรม (พิชณูโลก) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ในเมื่อถ้ากฎเกณฑ์นี้เป็นความผิดพลาดของท่านประธานเอง เป็นไปได้ไหมครับว่า
จากนี้ไปท่านต้องชดเชยให้พรรคประชาธิปัตย์ ๒ คนเหมือนกันครับ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมให้ ๕ คนเลยครับ
เชิญ คุณชุมพล จุลใส ครับ

นายชุมพล จุลใส (ชุมพร) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร
ที่เคารพ กระผม นายชุมพล จุลใส พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดชุมพร ท่านประธานครับ

ผมขอแสดงความดีใจกับพี่น้องชาวสวนข้าวโพดแล้วก็มีมันสำปะหลังที่รัฐบาลได้อนุมัติเงิน
มาช่วย แต่ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่ออาทิตย์ที่แล้วเกษตรกรพี่น้องชาวจังหวัดชุมพร
ได้มายื่นหนังสือเกี่ยวกับเรื่องราคาปาล์ม ณ วันนี้ตกต่ำเป็นอย่างมากครับท่านประธาน
จากที่เราเคยเรียกร้อง โดยเฉพาะทางผู้แทนของพรรคประชาธิปัตย์ของจังหวัดชุมพร
ทั้ง ๔ ท่าน ได้เข้าพบรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ท่านได้รับเรื่องไว้ทั้งหมด
แต่ท่านประธานครับ เชื้อใหม่ครับ ออกจากห้องรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์
เพียงแค่วันเดียวครับ ปาล์มลดลงเหลือเท่าไรรู้ไหมครับ จาก ๒.๙๐ บาท วันนี้เหลือ
๒.๒๐ บาท ครับท่านประธาน นี่ละครับเป็นความเดือดร้อนที่ยิ่งใหญ่ของพี่น้องเกษตรกร
ชาวสวน -----

ผมในฐานะที่เป็นผู้แทนราษฎร ผมนำเรียนท่านประธานว่า ณ วันนี้รัฐบาลมีมาตรการอย่างไรที่จะช่วยเหลือพี่น้องเกษตรกรชาวสวนปาล์มซึ่งปลูกกันทั่วประเทศ ไม่ใช่เฉพาะภาคใต้ครับ เพราะฉะนั้นผมนำเรียนท่านประธานว่าถ้ารัฐบาลขาดความจริงใจในการแก้ปัญหาให้กับพี่น้องชาวเกษตรกร ผมว่าพี่น้องชาวเกษตรกรชาวสวนปาล์มมีความอดทนจำกัดครับ ท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณครับ เชิญคุณสมบุรณ์ อุทัยเวียนกุล คนที่ ๒ แล้วนะครับ ผมให้ ๕ คน

นายสมบุรณ์ อุทัยเวียนกุล (ตริง) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายสมบุรณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมจะมาพูดเรื่องปากกัดตีนถีบของชาวบ้าน ไม่ใช่เรื่องตีนถีบในสภาทั้งหลาย แต่ว่าตอนนี้พี่น้องเกษตรกรซึ่งมีปัญหา ในพื้นที่มีปัญหาอย่างต่อเนื่อง แล้วก็รุนแรงโดยไม่ได้รับการแก้ไขจากทางภาครัฐเลยครับ รัฐรอแต่จะแก้ไขเรื่องตัวเอง เรื่องจะแก้รัฐธรรมนูญ แต่เรื่องชาวบ้าน ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตท่านประธาน แสดงเอกสารนะครับ อย่างนี้เขาเรียกกันว่า ยางพารา ครับ ยางแผ่นดิบ ท่านประธาน ทราบไหมครับว่าขณะนี้ยางราคาเหลือเท่าไร ลดลงมากเกินครึ่งครับ ในขณะเดียวกันทางเกษตรกรเรียกร้องมาสู่ผู้แทนราษฎร เรียกร้องมาทางภาครัฐบาล แต่รัฐบาลได้กลับไปมองปัญหาของชาวบ้านไหมครับ ไม่เลยครับ ตอบเพียงแค่ว่าขณะนี้ปัญหาเศรษฐกิจกำลังซบเซาทั่วโลก ปัญหาของราคาน้ำมันลดลง เพราะฉะนั้นยางก็ราคาลดลงเป็นเรื่องธรรมดาไม่เคยคิดที่จะหาวิธีแก้ไข กลับมามอบว่าตอนนี้ผลผลิตน่าจะมากเกินไป เพราะฉะนั้นไปโค่นยางในป่าสงวนทิ้งเสียดีกว่า ๒ ล้าน ๔ แสนไร่ ท่านประธานครับ เป็นมาตรการที่คิดแบบไม่มีหัวใจ ท่านประธานครับ ยางพาราขณะนี้ปัญหาอยู่ ๒ - ๓ เรื่องแค่นั้นเอง ก็คือเรื่องปัญหาการส่งออกที่ต่างประเทศชะลอการรับซื้อ ส่วนปัญหาผลผลิตล้นตลาดนั้นไม่มีครับ เหตุผลเพราะว่าเนื่องจากขณะนี้อยู่ในช่วงที่ฝนตกชุกครับ โดยเฉพาะพื้นที่ภาคใต้ที่ปลูกยางเป็นส่วนใหญ่ ตอนนี้ฝนตก เพราะฉะนั้นยางไม่ออกสู่ตลาด ผมเลยเรียนถึงท่านประธาน ถึงรัฐมนตรีนะครับ ถึงรัฐบาล ด้วยมาตรการทั้งหมด ๖ ข้อด้วยกัน ก็คือ ๑. ขอให้รัฐบาลแต่งตั้งคณะกรรมการดูแลเรื่องยางพารา ๔ ฝ่าย ทั้งทางภาครัฐ

๑๒

สผ ๒๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ณัฐชนก ๕/๒

ทั้งตัวแทนของสภา ทั้งพ่อค้า เกษตรกร รัฐจำเป็นจะต้องเข้าแทรกแซงราคาอย่างพารา เป็นอย่างเร่งด่วนครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : หมดเวลาพอดีครับ

นายสมบุญ ฤทธิชัยเวียงกุล (ตรัง) : ท่านประธาน ขอนิดเดียวครับ เนื่องจากเร่งด่วนจริง ๆ ครับ ยางพาราอาจจะเป็นสินค้าที่อยู่ในทางภาคใต้ รัฐบาลเลย ไม่ดูแล ท่านครับ ต้องให้ออกมาประท้วงที่ถนนเหมือนข้าวโพดหรือครับแล้วจึงจะช่วย แก้ปัญหาให้

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : หมดเวลาแล้วครับ

นายสมบุญ ฤทธิชัยเวียงกุล (ตรัง) : ท่านประธานครับ ผมขอนิดเดียว เนื่องจากเป็นปัญหารุนแรง ผมต้องเอายางพารา ท่านประธานครับ เป็นความจำเป็น จริง ๆ รัฐไม่ได้ดูแลเลย ถ้าเกิดสภาไม่ดูแลอีกครับ เกษตรกรจะออกมาตามถนนเลย ๖ ข้อแค่นั้นเองครับ ผมได้กล่าวไปข้อที่ ๒ แล้วครับ ท่านประธานครับ ข้อที่ ๓ รัฐจะต้อง แก้ปัญหาให้พ่อค้า

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมว่าท่านช่วยกรุณาเขียน เป็นเรื่องราวมา แล้วผมส่งให้รัฐบาลเขาดีกว่าครับ

นายสมบุญ ฤทธิชัยเวียงกุล (ตรัง) : ไม่ถึง ๑ นาทีครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ตอนนี้ที่จังหวัดตรัง ก็คะแนนดันแล้วครับ

นายสมบุญ ฤทธิชัยเวียงกุล (ตรัง) : ไม่ถึง ๑ นาทีครับท่านประธาน ข้อ ๔ ขอให้นำผลการลงนาม เอ็มไอยู (MOU) ๓ ประเทศที่เคยลงนามในสมัยรัฐบาล นายชวน หลีกภัย ซึ่งมีรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง อาคม ลงนามไว้ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : พอแล้วครับ คือเกินเวลา แล้วครับคุณสมบุญ

นายสมบุญ ฤทธิชัยเวียงกุล (ตรัง) : ท่านประธานครับ ขออีกข้อเดียวครับ ท่านประธาน ผมไม่เห็นด้วยกับนโยบายในการโค่นยางพาราในพื้นที่ป่าสงวนนะครับ แล้วก็ การชะลอการกรีต ซึ่งขณะนี้ เป็นวิธีการดีของเกษตรกรอยู่แล้วก็คือการกรีตวันเว้นวัน

๑๓

สผ ๒๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ณัฐชนก ๕/๓

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คือถ้าท่านพูดอีก
ผมจะลดจำนวนจาก ๕ เหลือ ๔ นะครับ

นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล (ตริง) : ได้ครับ ผมเชื่อว่าพี่น้อง
พรรคประชาธิปไตยทุกคนมีปัญหาเรื่องนี้ครับ

- ๖/๑

(นายเชิดชัย วิเชียรวรรณ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีผู้ประท้วงอีกแล้วครับ
ไม่ต้องประท้วงนะครับเดี๋ยวก็จบแล้ว

นายเชิดชัย วิเชียรวรรณ (อุดรธานี) : ผมขออนุญาตประท้วง
ตามสิทธิครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญ ประท้วงผม
หรือประท้วงใครครับ

นายเชิดชัย วิเชียรวรรณ (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
นายเชิดชัย วิเชียรวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดอุดรธานี พรรคพลังประชาชน
ผมขออนุญาตประท้วงท่านประธานครับ ท่านประธานช่วยกรุณาควบคุมการประชุม
ให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับ เมื่อท่านประธานวินิจฉัยให้หยุดแล้วท่านก็ควร
จะหยุดครับ แล้วผมไม่เห็นด้วยที่ท่านประธานให้ฝ่ายพรรคประชาธิปัตย์ ๕ คน แล้วจะให้
พวกผม ๒ คน ถ้าจะให้เกิดความเป็นธรรมต้อง ๕ ต่อ ๕ นะครับท่าน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ก็เท่ากันครับ พอแล้ว
คุณสมบุรณ์

นายสมบุรณ์ อุทัยเวียนกุล (ตรัง) : ท่านประธานครับ ทางพี่น้องสมาชิก
ยินดีให้ผมอภิปรายอีก ๒ นาทีครับ เพราะว่าตอนนี้ครับท่านประธาน ขออนุญาตครับ
ยางมันตกอย่างนี้ มันตกจริง ๆ ครับ ตกมโหฬารจาก ๑๐๐ กว่าบาท เหลือ ๔๐ บาท
๕๐ บาท

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : พอดีครับ หมดเวลา
คนที่ ๒ แล้ว

นายสมบุรณ์ อุทัยเวียนกุล (ตรัง) : ก็ขอเป็นคนที่ ๓ ของพรรคประชาธิปัตย์
นะครับ ผมขออนุญาตทางพรรคประชาธิปัตย์

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : พรรคประชาธิปัตย์เขาจะ
ยอมไหม คนอื่นเขาจะพุดมีตั้งหลายคนครับ

นายสุวโรช พะลัง (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ ผมคนต่อไป
ผมยอมครับ ผมให้เวลากับท่านสมบุรณ์

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ยอมนะครับ
ฉะนั้นก็ ๓ คนนะครับ เชิญครับ

นายสมบุรณ์ อุทัยเวียนกุล (ตรัง) : ท่านประธานครับ ผมขอเสนอ
๖ มาตรการให้ทางภาครัฐนะครับ

๑. ขอให้รัฐบาลแต่งตั้งคณะกรรมการดูแลเรื่องยางพาราโดยเฉพาะ
โดยประกอบด้วย ๔ ฝ่าย คือ ๑. รัฐบาล ๒. คือทางตัวแทนของสภา ๓. พ่อค้า
๔. เกษตรกร

๒. รัฐจะต้องหาวิธีแทรกแซงราคาไม่ว่าจะเป็นการรับจำนำหรือวิธีอื่นใด
ก็แล้วแต่ครับ ขอให้ดูแลเหมือนกับพี่น้องเกษตรกรทั่วทั้งประเทศ อย่าเลือกปฏิบัติ
เป็นอันขาด

๓. ต้องช่วยเหลือพ่อค้าส่งออกนะครับ ในเรื่องของสัญญาการส่งออก
ในเรื่องของการให้เงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ ให้พ่อค้าได้มีโอกาสสต็อก (Stock) ยางเพื่อการ
ส่งออกต่อไป

๔. ให้นำผลการลงนามเอ็มโอยู ของ ๓ ประเทศนะครับ ไทย อินโดนีเซีย
มาเลเซีย ในสมัยรัฐบาลนายชวน หลีกภัย เคยทำไว้ก็คือ ห้ามขายยางตัดราคา
ท่านประธานเห็นไหมครับตอนนี้ข้าวมีปัญหา เนื่องจากมีบางประเทศเวียดนาม
ขายตัดราคาต่ำจนไทยไม่สามารถที่จะส่งออกได้ แต่ยางพาราก็มีข้อตกลงกันว่า
ถ้าเกิดยางราคาตกเราจะต้องไม่ตัดราคากัน เราต้องเก็บสต็อกไว้ในประเทศ
ซึ่งประเทศไทยกำลังทำ แต่ว่าประเทศอื่นถ้าเกิดเขาไม่ทำเกษตรกรของเราเดือดร้อน
เพราะฉะนั้นเอาหลักการนี้ไปใช้ครับมันเป็นประโยชน์สำหรับเกษตรกร

๕. ผมไม่เห็นด้วยกับมาตรการของรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร
และสหกรณ์นะครับที่ให้มีการโค่นยาง ๒.๔ ล้านไร่เพื่อลดการผลิต ท่านประธานคงทราบ
นะครับว่ายางเขาผลิตกันประมาณ ๒๘๐ กว่ากิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ๒.๔ ล้านไร่ ถ้าเกิดยาง

กิโลกรัมละ ๖๐ บาท เป็นเงินถึง ๔๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท เพราะฉะนั้นเงินจำนวนนี้
ให้เกษตรกรดีกว่าครับ

๖. การกรีดวันเว้นวัน ถ้าเกิดให้ชะลอการกรีดยางต้องจ่ายเงินชดเชย ผมก็
ขอเรียนว่านายกรัฐมนตรียังต้องทำนะครับ อย่าให้รัฐมนตรีช่วยว่าการซึ่งไม่ได้ดูแลปัญหา
เกษตรกรเลย มาหาวิธีต่าง ๆ ซึ่งไม่เกิดประโยชน์กับเกษตรกรเลยครับ ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณครับ เชิญครับ
เห็นยกมือนานแล้ว เชิญเลยครับ เป็นคนที่ ๔ เดี่ยวทางพรรคพลังประชาชน
รอดสักประเดี๋ยวนะครับ ครบ ๕ คนเหมือนกันครับ

นายสำราญ ศรีแบ่งวงศ์ (กำแพงเพชร) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ผม สำราญ ศรีแบ่งวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกำแพงเพชร พรรคประชาธิปัตย์
ท่านประธานครับที่เมื่อวันที่ ๒๖ - ๒๗ - ๒๘ ตุลาคมที่ผ่านมา ในท้องที่
จังหวัดกำแพงเพชรมีฝนตกหนัก ทำให้น้ำท่วมน่ะครับ ในเขตอำเภอเมือง ตำบลนาบ่อคำ
ทำให้พื้นที่ไร่นาเสียหายมาก และก็อำเภอปางศิลาทอง ลำน้ำคลองขลุ่ยไหลผ่านน่ะครับ --

ผมอยากนำเรียนท่านประธานว่าการช่วยเหลือหรือแก้ไข อยากให้ชุดลอกคลอง น้ำคลองขลุ้งที่ไหลผ่านอำเภอปางศิลาทอง และน้ำคลองสวนหมากที่ไหลผ่านตำบลนาบ่อคำ ลักษณะมันตื่นเขิน เวลาฝนตกมามาก ๆ นะครับ แล้วก็ฝายอยู่ข้าง แล้วก็ทรายมาอุดตัน น้ำก็ไหลบ่าทำให้พื้นที่ไร่นาเสียหายมาก แล้วก็ข้าว ข้าวโพด มันล้มปะหลัง อยากจะฝากว่าปัญหาปีนี้ถึงจะผ่านไปแล้วแก้ไขได้บางส่วน อยากจะขอให้กรมชลประทานหรือว่าหน่วยงานของแหล่งน้ำช่วยเหลือลอกคลองลำน้ำคลองขลุ้งในอำเภอปางศิลาทอง และลำน้ำคลองสวนหมากของอำเภอเมือง ตำบลนาบ่อคำ เพื่อแก้ปัญหาปีต่อไปครับ ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : อีกท่านหนึ่งครับ ให้จบไปเลยทางซีกพรรคประชาธิปัตย์ เหลืออีกท่านหนึ่งครับ สละสิทธิใช่ไหมครับ เพื่อให้จบไปเลย เชิญครับ

นายศุภชัย ศรีหาล้า (อุบลราชธานี) : เรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ศุภชัย ศรีหาล้า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดอุบลราชธานี พรรคประชาธิปัตย์ ขออนุญาตนำเรียนท่านประธานผ่านไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเรื่องของราคาพืชผลทางการเกษตร ท่านประธานที่เคารพครับ วันนี้ข้าวนาปีของพี่น้องชาวอีสานกำลังจะออกสู่ท้องตลาด ข้าวดอกซึ่งเป็นข้าวแรก ตอนนี้พี่น้องเริ่มเก็บเกี่ยวแล้ว ในขณะเดียวกันข้าวหนักก็จะตามมาในอีกไม่กี่วันข้างหน้า ความกังวลใจของพี่น้องประชาชนของผมวันนี้ก็คือว่าราคาข้าวจากเดิมที่รัฐบาลได้มีมติคณะรัฐมนตรีบอกว่าจะประกันราคาข้าวข้าวเจ้าราคา ๑๔,๐๐๐ บาท ในขณะที่ราคาข้าวเหนียวอยู่ที่ ๙,๐๐๐ บาท แต่วันนี้ได้ทราบจากมติที่ประชุมของคณะกรรมการนโยบายข้าว บอกว่าราคาข้าวที่จะประกันปีนี้ต่อต้นลดลงมาจากราคาข้าว ๑ ต้น ที่ราคา ๑๒,๐๐๐ บาท ราคาข้าวเจ้า และในขณะที่ราคาข้าวเหนียวลดลงอีกเหลือราคาประมาณ ๖,๐๐๐ ถึง ๗,๐๐๐ บาท พี่น้องชาวอีสานของกระผมก็กังวลต่อไปอีกว่าถ้าเผื่อจะมีการประชุมคณะกรรมการนโยบายข้าวรอบต่อไปราคาจะลดลงอีกหรือไม่ ซึ่งความแน่นอนตรงนี้น่าความกังวลใจให้กับพี่น้องของกระผมค่อนข้างมาก ท่านประธานที่เคารพครับ ก่อนหน้านี้ราคาปุ๋ยแพงมาก ทั้ง ๆ ที่ราคาน้ำมันวันนี้ลดลง ราคาปุ๋ยก็ยังเหมือนเดิม ในช่วงที่เรามีการผลิตข้าว เราลงนารอบที่แล้วราคาปุ๋ยแพงมาก เพราะฉะนั้นเป็นไปได้ไหมว่าทางรัฐบาลจะกำหนดมาตรการในการประกันราคา

หรือราคาข้าวในสัดส่วนที่เหมาะสม เพราะว่าต้นทุนที่เราใช้จ่ายไปก่อนหน้านี้เป็นต้นทุน
ค่อนข้างสูง ผมจึงขอประทานกราบเรียนถามท่านประธานไปยังคณะกรรมการนโยบาย
ข้าวหรือรัฐบาลได้โปรดพิจารณาเรื่องประกันราคาข้าวในปีนี้ด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ก็หมดชี้กทางนี้ ต่อไป
ก็ชี้กทางนี้ครับ ท่าน พันตำรวจโท นุภูล แสงศิริ

พันตำรวจโท นุภูล แสงศิริ (นครสวรรค์) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ กระผม พันตำรวจโท นุภูล แสงศิริ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครสวรรค์ เขต ๓ ท่านประธานครับ กระผมได้รับ
การร้องเรียนจากพี่น้องชาวนาจังหวัดนครสวรรค์ที่ได้รับความเดือดร้อนเกี่ยวกับมาตรการ
รับจำนำหรือประกันราคาข้าวที่ทางรัฐบาลได้มีมติออกมา พี่น้องชาวนาที่จังหวัด
นครสวรรค์เมื่อครั้งที่เริ่มทำนานั้น ราคาน้ำมันประมาณ ๔๐ บาท แต่วันนี้ราคาน้ำมัน
นาปรั้งนั้นที่ผ่านมารับประกันหรือจำนำในราคาตันละ ๑๔,๐๐๐ บาท วันนี้รัฐบาลประกัน
๑๒,๐๐๐ บาท พี่น้องชาวนาจังหวัดนครสวรรค์ได้รับความเดือดร้อน ก็อยากจะให้ทางรัฐบาล
ได้ทบทวนมติ ครม. เพื่อช่วยเหลือเกษตรกร แล้วก็มีส่วนในเรื่องของข้าวหอมจังหวัดนั้น
พี่น้องชาวนาจังหวัดนครสวรรค์ยืนยันว่าเป็นข้าวหอมมะลิ ทางรัฐบาลวันนี้ประกันในราคา
๑๓,๐๐๐ บาท -----

พี่น้องชาวนาก็ได้รับความเดือดร้อน เพราะฉะนั้นอยากจะให้รัฐบาลได้รับจํานำในราคาข้าวหอมมะลิ หรือว่าในราคาที่ไม่ใกล้เคียงกัน ก็ฝากทางรัฐบาลได้ช่วยเหลือเกษตรกร ซึ่งเป็นประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศนะครับ ก็ฝากทางรัฐบาลช่วยทบทวนช่วยเหลือเกษตรกรด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญท่านอํานวย คลังผา

นายอํานวย คลังผา (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายอํานวย คลังผา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลพบุรี พรรคพลังประชาชน ก่อนอื่นต้องขอขอบคุณท่านประธานนะครับที่ให้โอกาสได้หารือในวันนี้

เรื่องแรกก็คงจะเกี่ยวกับเกษตรกรครับ เนื่องจากในขณะนี้เกษตรกรร้องเรียนว่าในพื้นที่ตำบล หมู่บ้านนั้นขาดเครื่องอบหรือไซโล (Silo) เพราะฉะนั้นอยากจะฝากให้ท่านประธานผ่านไปถึงรัฐบาลนะครับว่า หากเงินกู้ให้กับ อบต. ทุก อบต. ทั่วประเทศ ให้กู้เงินสร้างไซโลหรือเครื่องอบทั้งข้าวโพดและข้าว เพื่อความชื้นจะได้คงที่ตามที่ทางราชการกำหนด นี่เรื่องแรก

เรื่องที่ ๒ ท่านประธานครับ บริษัทเงินด่วนในขณะนี้พี่น้องประชาชนเดือดร้อนมาก ทุกอำเภอ ทุกตำบล ที่บางคนไปกู้บริษัทเงินด่วนหรือไฟแนนซ์ (Finance) ดอกเบี้ยสูงเกินกำหนด ทำให้พี่น้องเกษตรกรต่าง ๆ ที่ไปกู้ได้เสียดอกเบี้ยแพง ก็อยากจะให้ทางราชการหรือทางตำรวจในพื้นที่ที่เกี่ยวข้องได้ไปตรวจสอบพื้นที่ดังกล่าวในเรื่องของดอกเบี้ยราคาสูง ทั้งนี้ก็อยากจะฝากท่านประธานสักนิด ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญมาก เกษตรกรเดือดร้อน

และประเด็นสุดท้ายครับ เนื่องจากเมื่อเดือนที่แล้วที่ผ่านมาเกิดปัญหาเรื่องน้ำท่วม แต่ในขณะนี้ในการซ่อมแซมถนนหนทางบางส่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กรมทางหลวงชนบทก็ดี กรมทางหลวงก็ดี ทั้ง ๒ ส่วน ยังไม่ได้ส่งงบประมาณไปปรับปรุงซ่อมแซมถนนหนทาง ก็อยากจะฝากท่านประธานถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ได้จัดสรรงบประมาณไปช่วยเหลือในเรื่องน้ำท่วมกับพี่น้องประชาชนทั่วประเทศที่ได้รับผลกระทบจากน้ำท่วมในครั้งนี้ ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อไป เชิญคุณเอกพจน์ ปานแย้ม

นายเอกพจน์ ปานแย้ม (ปทุมธานี) : เรียนท่านประธานครับ ผม เอกพจน์ ปานแย้ม พรรคชาติไทยจากจังหวัดปทุมธานี ที่กระผมยกมือเมื่อสักครู่นี้เพียงแต่จะยกมือเพื่อที่จะเรียนท่านประธานว่าในส่วนของพรรคชาติไทยจะสอบถามท่านประธาน ได้ส่งรายชื่อเข้าไปแล้ว ไม่ทราบท่านประธานได้รับไหม ซึ่งมีท่านพีระเดช แล้วก็ท่านสิริพงศ์ ๒ ท่านที่จะขออนุญาตหารือ แต่ไม่เห็นท่านประธานได้อ่านรายชื่อ ผมก็เลยสงสัยว่าท่านประธานได้รับรายชื่อจากในส่วนของวิปหรือยัง ก็นำเรียนท่านนั้นครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เห็นแต่คุณเอกพจน์ ปานแย้ม

นายเอกพจน์ ปานแย้ม (ปทุมธานี) : ผมยกมือเพื่อจะเรียนถาม

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : อาจเป็นเพราะเป็นนักร้องเสียงดังก็เลยจำได้ง่าย

นายเอกพจน์ ปานแย้ม (ปทุมธานี) : คือจะทบทวนรายชื่อ นะครับ มีท่านสิริพงศ์ และท่านพีระเดช ๒ ท่านครับ พรรคชาติไทย ขออนุญาตให้ท่านพีระเดช ก่อนนะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขึ้นจอไว้แล้วครับ ก็หมายความว่าท่านจะให้พูด ทางนี้เขายังไม่ได้พูดเลย

นายเอกพจน์ ปานแย้ม (ปทุมธานี) : ท่านพีระเดชครับ คือที่ผมส่งรายชื่อ ท่านพีระเดชครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เห็นแล้วครับ ขอขอบคุณครับ ต่อไปคุณสมชาย เพศประเสริฐ เชิญครับ

พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ จากโคราช พรรคพลังประชาชน ท่านประธานครับ ผมเชื่อได้ว่าพวกเราในส่วนที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนี้ ทุกคนก็รับฟังปัญหาจากพี่น้องประชาชนในพื้นที่ทั้งสิ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงของ

๒๑

สผ ๒๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

นภัสสร ๘/๓

พืชผลทางการเกษตรที่จะออกสู่ตลาด ไม่ว่าจะเป็นข้าว มันสำปะหลัง อ้อย ข้าวโพด
ซึ่งแน่นอนที่สุด ณ วันนี้ท่านประธานครับ มันสำปะหลังกำลังออกครับ เดือนพฤศจิกายน
นี้ล่ะครับ เป็นพืชเศรษฐกิจแรกที่จะออกสู่ตลาด ข้าวก็คงจะตามมา รัฐบาลเองก็พยายาม
ในการที่จะแก้ไขปัญหา เนื่องจากว่าวันนี้เราประสบปัญหาเรื่องเศรษฐกิจ ผมเองได้มี
โอกาสนำตัวแทนประธานชมรมผู้ปลูกมันสำปะหลังของโคราชร่วมกับทางบุรีรัมย์ไปพบกับ
ท่านรองนายกรัฐมนตรีที่ดูแลเรื่องพืชเศรษฐกิจ -----

- ๙/๑

แล้วเราก็ได้คุยกันว่าวันนี้ต้นทุนที่ผ่านมา เนื่องจากว่าราคาน้ำมันมันแพง การลงทุนค่อนข้างสูง ไม่ว่าจะป็นปุ๋ย ไม่ว่าจะป็นค่าแรงก็ดีตัวเลขกันออกมาชัดเจนว่าในเรื่องมันล่าปะหลังต้นทุนเฉลี่ยแล้ว ก็โลกรั่มหนึ่งตกอยู่ที่ประมาณ ๑.๔๕ บาท นั่นคือต้นทุนดิบ ๆ เลยท่านประธานครับ ทางประธานชมรมและคณะกรรมการของเขาก็ตั้งตัวเลขขึ้นมาเสนอขอรัฐบาล ผ่านกระทรวงพาณิชย์ว่าขอเถอะ อยางไรก็ตามราคาทีมันจะไปรอดได้อยู่ที่ ๑.๙๐ บาท แล้วเราก็ยืนยันตัวเลขกันตรงนี้ ท่านรองนายกรัฐมนตรีท่านก็ได้กรุณาเรียกท่านอธิบดีกรมการค้าภายใน ท่านยรรยง พวงราช มาหารือ แล้วก็มาดีตัวเลขกันใหม่ว่าต้นทุนมันอยู่ตรงไหนกันแน่ ท่านก็บอกว่าสิ่งที่ท่านต้องทำโดยละเอียด เพราะว่ากลัวว่าชีกอื่นไม่เข้าใจ อาจจะเป็นชีกฝ้ายค้ำชีกนั้นชีกนี้ที่เหมือนกับว่าจะไปช่วยเฉพาะคนอีสานหรือเปล่า พอดีตัวเลขขอออกมาอย่างไรก็แล้วแต่มันก็อยู่ที่ ๑.๔๕ บาท พวกเราก็มุ่งหวังว่าสิ่งที่เรา้องขอว่าวันนี้การประกันหรือแทรกแซงราคามันล่าปะหลังจะอยู่ที่ ๑.๙๐ บาท แล้วก็ขึ้นเป็นขั้นบันไดคืออีก ๑๐ สตางค์ แล้วเราก็ร้องขอขอให้การแทรกแซงอยู่ในจำนวน ๑๐ ล้านตัน แต่ก็ปรากฏว่าเมื่อมีการประชุม ครม. แล้วอนุมัติออกมาแล้วก็ปรากฏว่าไม่ได้เป็นไปดังหวังเหมือนกับยางพาราก็เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นวันนี้ผมเชื่อได้ว่าปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้มันยังแก้ไขได้ และผมคิดว่ารัฐบาลเองยังมีเวลาที่จะทบทวนแล้วก็ช่วยเหลือดูแลเกษตรกร ซึ่งวันนี้เราเรียนว่าเราต้องการอยู่ที่ ๑.๙๐ บาท ในเรื่องมันล่าปะหลัง เราจะขอเป็นขั้นบันไดอยู่ที่ ๑๐ สตางค์ แล้วก็การแทรกแซงนั้นขอให้เป็น ๑๐ ล้านบาท เพราะขณะนี้ที่ผลในเรื่องมันล่าปะหลังกำลังออกสู่ตลาด แล้วตัวเลขค่อนข้างสูงกว่า ๕ ล้านบาท ตามที่ทางรัฐบาล ครม. เองพิจารณาประกันเอาไว้อยู่แค่ ๕ ล้านตัน เพราะฉะนั้นตรงนี้ฝากท่านประธานด้วยความเคารพ คงเหมือนกับผู้แทนราษฎรท่านอื่น ๆ เช่นเดียวกันที่ไม่ได้อภิปราย ไม่ได้พูด เนื่องจากว่าเวลาจำกัด ท่านทั้งหลายเหล่านี้ก็ได้คุยกันว่าสิ่งตรงนี้เป็นเรื่องที่จะต้องทำ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ส.ส. ในชีกของอีสานทุกคนมีความเป็นห่วงเป็นใยทั้งสิ้นเลย เรื่องราคามันล่าปะหลัง ราคาข้าวโพด ราคาข้าวโพด ๘.๕๐ บาท ในเรื่องประกันราคาพอได้ครับ แต่ว่ามันล่าปะหลัง ๑.๙๐ บาทอยู่ไม่ได้ แล้วไม่รวมค่าขนส่งขนย้ายอะไรทั้งหลายทั้งปวงเยอะแยะ

๒๓

สผ ๒๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

สาริศา ๙/๒

ผ่านท่านประธานไปยังผู้ที่เกี่ยวข้องขอเถาะครับ ได้กรุณาทบทวนแล้วหามาตรการที่จะแก้ไข
ปัญหาตรงนี้ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอขอบคุณครับ เชิญคุณพีระเดช

นายพีระเดช ศิริวันสาธน์ (นครสวรรค์) : ท่านประธานสภาที่เคารพ

กระผม พีระเดช ศิริวันสาธน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครสวรรค์ พรรคชาติไทย
ท่านประธานครับ สืบเนื่องจากผลการประชุมของคณะกรรมการนโยบายข้าวแห่งชาติ
ในวันจันทร์ที่ ๒๐ ตุลาคม ทำให้วันที่ ๒๕ ตุลาคม ประมาณเก้าโมงครึ่งมีแกนนำและ
กลุ่มเกษตรกรในเขตพื้นที่รับผิดชอบของผม จังหวัดนครสวรรค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
อำเภอหนองบัว ประมาณ ๑,๐๐๐ คน มารวมตัวกันที่หน้าศาลาประชาคม
อำเภอหนองบัว เพื่อเรียกร้องขอให้รัฐบาลทบทวนราคารับจำนำข้าวเปลือกนาปี
ปีการผลิต ๒๕๕๑/๒๕๕๒ ขอเรียกร้องเขมิดังนี้ท่านประธานครับ

ข้อ ๑ ขอให้ทบทวนราคารับจำนำข้าวหอมจังหวัดจากราคาตันละ
๑๓,๐๐๐ บาท เป็นตันละ ๑๔,๐๐๐ บาท เนื่องจากคุณภาพของข้าวหอมจังหวัด
ในเขตพื้นที่อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์ ใกล้เคียงกับข้าวหอมมะลิ
ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ข้อ ๒ ขอให้ยกเลิกคำว่า ข้าวหอมจังหวัด โดยใช้คำว่า ข้าวหอมมะลิ แทน

ข้อ ๓ ขออนุโลมเปิดจุดผ่อนผันในการรับจำนำข้าวข้ามเขตในพื้นที่
ติดต่อกัน ทำให้มีมติคณะรัฐมนตรีออกมาเมื่อวานนี้ที่จะรับจำนำข้าวเปลือกนาปีในราคา
ตันละ ๑๒,๐๐๐ บาท ข้าวเปลือกหอมมะลิในราคา ๑๕,๐๐๐ บาท ในส่วนของ
ข้าวเปลือกหอมจังหวัดในราคา ๑๓,๐๐๐ บาท กลุ่มเกษตรกรก็ได้ทำบัญชีต้นทุนรายจ่าย
ของข้าวต่อไร่ สำหรับเกษตรกรที่มีเงินสดใช้เองตกอยู่ไร่ละประมาณ ๕,๓๖๗ บาท
ในส่วนของที่ต้องกู้เงินมาตก ๕,๖๓๕ บาท ซึ่งไร่หนึ่งจะได้ผลผลิตประมาณ ๕๐ ถึง
เพราะฉะนั้นต้นทุนต่อถึงนี้ น่าจะอยู่ประมาณ ๑๑,๒๗๐ บาท ปัญหามันอยู่ตรงใช้
เมล็ดพันธุ์พืชของข้าวหอมมะลิ ๑๐๕ เหมือนกัน -----

ขออีกนิดเดียวครับท่านประธาน ผมได้ปรึกษาท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่าเขาเหตุผลอะไรในการแบ่งแยกคุณภาพข้าว ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ก็บอกว่าใช้คุณภาพของข้าวที่ผลิตออกมาเป็นการแบ่งแยก แต่ในทางปฏิบัติวันนี้ปรากฏว่าข้าวในภาคอีสานทั้งหมดที่เป็นข้าวหอมมะลิพันธุ์ ๑๐๕ เหมือนกันนี้ได้รับราคาจำหน่ายเป็นข้าวหอมมะลิกับทางภาคเหนืออีก ๓ จังหวัด ที่นี้ข้าวในเขตอื่นที่ปลูกไม่ว่าจะใช้พันธุ์ ๑๐๕ หรืออะไรก็แล้วแต่ ปรากฏว่าไม่ได้มีการตรวจสอบคุณภาพข้าวครับท่านประธาน ถึงเวลาเอาเป็นว่าถ้าไม่ได้ปลูกในจังหวัดภาคอีสานนี้ กำหนดให้เป็นข้าวหอมจังหวัด ที่นี้ข้าวหอมจังหวัดกับข้าวขาวนี้ราคามันต่างกันไม่มากนักคือความเดือดร้อนก็ต้องฝากท่านประธานเรียนไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหาทางบรรเทาความเดือดร้อนให้ด้วย ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณครับ เชิญนายแพทย์ประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์นะ

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์นะ (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายแพทย์ประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์นะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยภูมิ พรรคพลังประชาชน ขอบคุณท่านประธานที่กรุณาให้ผมได้พูดเพื่อนสมาชิกก็พูดเรื่องเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน วันนี้ผมอยากปรึกษาหารือท่านประธานพูดถึงวัฒนธรรมไทย ท่านประธานครับ วันนี้การเมืองทำให้ระบบวัฒนธรรมไทยของเรานี้เปลี่ยนไปค่อนข้างเยอะ คนไทยเมื่อก่อนจะมีความโอบอ้อมอารีเอื้อเพื่อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน ใครไปเรือนชานต้องต้อนรับ แต่ตอนนี้ท่านประธานครับผมมีความกังวลมากกว่าเรื่องเศรษฐกิจว่าเรื่องใด ๆ บ้านเมืองมีแต่ความวุ่นวายมีแต่ความขัดแย้ง ท่านประธานครับ ตอนนี้ปรากฏว่ามีบางส่วนส่งเสริมให้การต้อนรับไปถึงถ้าไม่ชอบใจก็ไล่ ก็โงมตี ซึ่งผมดูแล้ววัฒนธรรมไทยของเรานี้กำลังจะถดถอยลงอย่างรุนแรง แม้แต่ท่านสุเมธ ตันติเวชกุล ขอภัยที่เอ่ยนามท่าน ท่านเป็นบุคคลที่ต้องยอมรับว่ามีประวัติที่ดีอย่างยิ่ง เป็นข้าราชการ เป็นเลขาธิการมูลนิธิชัยพัฒนา เป็นข้าราชการที่รับใช้เบื้องพระยุคลบาท ท่านก็พูดเป็นกลาง ๆ แต่ปรากฏว่าไม่ถูกใจคนบางคน เอาไปโจมตีอย่างเสียหาย ผมถึงบอกว่าวันนี้บ้านเมืองทำไมเป็นอย่างนี้

ผมไม่เห็นด้วยกับใครทั้งสิ้น จะเป็นทำตบหรือมือตบ ผมว่าเป็นเรื่องที่น่ารังเกียจมาก
 อยากฝากท่านประธานส่งไปถึงกระทรวงวัฒนธรรม อยากให้กระทรวงวัฒนธรรม
 ได้ประชาสัมพันธ์หน่อยว่าวัฒนธรรมไทยของเรานี้ทำไมมันถดถอยไปขนาดนี้ บ้านเมือง
 ถ้าการเมืองเป็นแบบนี้ผมว่าวุ่นวาย อยากฝากให้โดยเฉพาะ ส.ส. บางท่านที่ไปพูดในสิ่งที่
 ยุยงให้เกิดความแตกแยกความสามัคคีนี้ ขอเสียทีเถอะ ผมไม่อยากจะเห็นรัฐบาลตลอดกาล
 ผมก็ไม่อยากให้พวกท่านเป็นฝ่ายค้านตลอดกาล ต้องสลับกันเป็นครบมันถึงจะสนุก
 แต่วันนี้ผลักดันอย่างนี้พวกผมจะต้องเป็นรัฐบาลตลอดไปหรืออย่างไร ถึงอยากฝาก
 ท่านประธานผ่านไปกระทรวงวัฒนธรรม มันถึงเวลาแล้วที่จะต้องรื้อฟื้นวัฒนธรรมไทย
 ถ้าวัฒนธรรมไทยสามารถดำเนินการได้ ผมเชื่อว่าเมืองไทยของเราจะมีความสุข
 ขอขอบคุณครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณหมอบครับ
 ขอขอบคุณครับ ต่อไปคนสุดท้าย คุณสิริพงศ์ อังคสกุลเกียรติ ครับ

นายสิริพงศ์ อังคสกุลเกียรติ (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม นายสิริพงศ์ อังคสกุลเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ
 พรรคชาติไทย ท่านประธานครับ ผมมีเรื่องหรือเพียงสั้น ๆ สืบเนื่องจากเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว
 วันที่ ๒๒ ที่ผมได้หารือท่านประธานไปเรื่องเกี่ยวกับเว็บไซต์ (Website) ที่มีการละเมิด
 ล่วงเกินสถาบันพระมหากษัตริย์ ที่ผมได้ถามท่านประธานไปว่าขอให้แจ้งให้หน่วยงาน
 ที่มีส่วนเกี่ยวข้องนั้นได้ดำเนินการกับเว็บไซต์ดังกล่าวตามกฎหมายที่บัญญัติเอาไว้สูงสุด
 แต่ปรากฏว่าวันนี้ครับท่านประธาน ผมได้เปิดเข้าไปดูเว็บไซต์นั้นอีกครั้งหนึ่ง เพื่ออยากจะ
 ลองตรวจสอบดูว่าได้มีการดำเนินการอย่างไรบ้าง ต้องกราบเรียนท่านประธานว่า
 ก็ยังไม่มีการดำเนินการใดเลย มีเพียงแต่เป็นกระแสออกมาเท่านั้นเองว่าจะ
 มีการดำเนินการอย่างนั้นอย่างนี้ ซึ่งก็เป็นเรื่องของดำเนินการของบุคคลโดยทั่วไป
 อยู่แล้ว ดังนั้นจึงฝากท่านประธานได้โปรดเรียนถามหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอีกครั้งหนึ่งว่า
 ขอให้ได้เร่งดำเนินการกับเว็บไซต์ดังกล่าวที่ผมได้ส่งแก่ท่านประธานไปเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว
 อย่างรวดเร็วที่สุด -----

และขอเพิ่มเติมอีกสักเล็กน้อย ในเว็บไซต์นั้นจะมีผู้ไปตอบกระทู้ และมีหลาย ๆ เว็บไซต์ในปัจจุบันนี้นั้นองค์การตำรวจหรือว่ากระทรวงไอซีที (ICT) เขาสามารถหาตัวผู้ที่ลงไปโพสต์ (Post) เจออย่างแน่นอนถ้าเขาตั้งใจจะหา ดังนั้นไม่ว่าใครก็ตามที่ลงไปโพสต์ที่มีเนื้อหาสาระส่อไปในทางที่จะหมิ่นประมาท เสียชื่อเสียง อาฆาต ล้วงเกินสถาบัน ขอให้ดำเนินการด้วยกฎหมายที่บัญญัติไว้อย่างสูงสุด ขอฝากท่านประธานครับ ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณครับ มีอะไรครับ ยังไม่ถึงท่าน ท่านไม่ต้องตอบหรอก เดี่ยวเขาตั้งกระทู้ท่านเตรียมตอบก็แล้วกัน ตั้งแต่พุงนี้ครับ

ต่อไประเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม ไม่มีนะครับ

ต่อไประเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มีนะครับ เชิญคุณพิชณู มีอะไรเชิญครับ

นายพิชณู หัตถสงเคราะห์ (หนองบัวลำภู) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม พิชณู หัตถสงเคราะห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองบัวลำภู พรรคพลังประชาชน ท่านประธานครับ ผมใคร่ขออนุญาตสภาแห่งนี้เลื่อนเรื่องอื่น ๆ ที่ ๗.๔ ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญ เรื่องเลือกตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อเป็นกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภาแทนตำแหน่งที่ว่างลง ๑ ตำแหน่ง โดยมีเหตุผลประกอบดังนี้ครับท่านประธาน

เนื่องจากว่า นายเกษม นาชัยเวียง ผู้ทรงคุณวุฒิ ในสัดส่วนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ดำรงตำแหน่งครบวาระเป็นเวลาสามปี ในวันที่ ๕ ตุลาคม ซึ่ง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภาปี ๒๕๑๘ มาตรา ๙ กำหนดไว้ว่าให้ ส.ส. เลือกรวมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่ภายในสามสิบวัน ซึ่งก็จะครบ ๓๐ วัน ในวันที่ ๔ เดือนหน้า ท่านประธานครับ ประกอบกับคณะกรรมการ ก.ร. ชุดนี้ มีบทบาทหน้าที่ที่สำคัญในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการฝ่ายรัฐสภา เช่น วินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากการใช้ระเบียบ พ.ร.บ. ระเบียบนี้ ออกกฎ ก.ร. หรือเห็นชอบในการบรรจุแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการระดับ ๑๐ และระดับ ๑๑ ก็ถือว่าเป็นงานที่จำเป็นสำคัญซึ่งสภาแห่งนี้ควรจะเลื่อนขึ้นมา เพื่อพิจารณาคัดสรรผู้ที่เหมาะสมดำรงตำแหน่งต่อไป

๒๗

สผ ๒๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

นภา ๑๑/๒

กระผมใคร่ขอเลื่อนเรื่องดังกล่าวขึ้นมาพิจารณาก่อนเรื่องด่วนอื่น ๆ ขอผู้รับรองด้วยครับ
ขอบคุณครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ก็มีผู้รับรองถูกต้อง
เชิญคุณสาทิพย์

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย (ตรัง) : ท่านประธานครับ ผม สาทิพย์
วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ก็เห็นว่า
ระเบียบวาระดังกล่าวก็เป็นเรื่องที่มีความจำเป็น เนื่องจากมีเงื่อนไขของกฎหมาย
และระเบียบข้อบังคับกำหนดอยู่ ก็ไม่ขัดข้องที่จะให้เลื่อนขึ้นมาครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบพระคุณครับ
ท่านหัวหน้าวิปฝ่ายค้าน เราจะเดินหน้าต่อไป ต่อไปเมื่อมีมติว่าให้เลื่อนมาพิจารณาได้
ผมจะดำเนินการต่อไปนะครับ ในการเลือกตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒินี้ ผมได้แจ้ง
ให้สมาชิกทราบล่วงหน้าแล้ว และได้มีสมาชิกเสนอชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมีคุณสมบัติ
และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗ ก่อนกำหนดวันเลือก ๗ วัน รวมทั้งสิ้น ๒ ท่าน
คือมี คุณเกษม นาชัยเวียง มี พลเอก จารุภัทร เรืองสุวรรณ ๒ ท่านด้วยกัน
ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา มาตรา ๑๐ บัญญัติว่า ในการเลือก
ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นกรรมการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ประธานรัฐสภากำหนด
ซึ่งได้มีประกาศประธานรัฐสภาลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๓๕ ข้อ ๖ กำหนดให้นำข้อบังคับ
ว่าด้วยการเลือกคณะกรรมการสามัญมาใช้บังคับแก่การเลือกตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
โดยอนุโลม และข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข้อ ๘๓ วรรคท้าย ได้กำหนดว่า
การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งคณะกรรมการ ถ้ามีการเสนอชื่อกรรมการเท่ากับ
จำนวนกรรมการทั้งหมด ให้ถือว่าผู้ถูกเสนอชื่อนั้นเป็นผู้ได้รับเลือก ถ้ามีการเสนอชื่อ
มากกว่าจำนวนกรรมการทั้งหมดให้ออกเสียงลงคะแนนเป็นการลับ ฉะนั้นกระผม
ขอเชิญท่านสมาชิกที่อยู่ข้างนอกเข้าห้องประชุมนะครับ เพื่อตรวจสอบองค์ประชุมนะครับ

๒๘

สผ ๒๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

จิตตานันท์ ๑๒/๑

(ประธานสภาผู้แทนราษฎร มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบ
ก่อนลงมติ)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เมื่อท่านสมาชิก
ได้เข้ามาแล้ว โปรดเสียบบัตรแสดงตนทุกท่านนะครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตน)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านเสียบบัตรแสดงตน
เสร็จหรือยังครับ เสียบบัตรแสดงตนเสร็จแล้วนะครับ มีท่านใดยังไม่ได้เสียบบัตรแสดงตน
บ้างครับ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติเมื่อท่านเสียบบัตรแสดงตนแล้ว กระทบ
เรียนถามอีกต่อไปว่ามีท่านใดยังไม่ได้แสดงตนบ้างมีไหมครับ ไม่มีนะครับ ถ้าไม่มี
ก็งดการเสียบบัตรได้ เชิญเจ้าหน้าที่ออกคะแนนมา ขณะนี้มีผู้เข้าประชุม ๒๘๔ ท่าน
ครบองค์ประชุมครับ

๒๙

สผ ๒๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

จิตตानันท์ ๑๒/๒

เนื่องจากว่ามีผู้สมัครรวมทั้งสิ้น ๒ ท่าน ก็จำเป็นที่จะต้องมีการเลือก แต่เรามีวิธีการที่จะต้องใช้ข้อบังคับ ข้อ ๗๖ เราจะลงลับหรือว่าโดยวิธีกดบัตรหรืออะไร แล้วแต่ที่ประชุม ผมขอปรึกษานะครับ ท่านหัวหน้าวิปฝ่ายค้านมีความเห็นอย่างไรครับ
เชิญครับ

- ๑๓/๑

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย (ตรัง) : ท่านประธานครับ ผม สาทิพย์ วงศ์หนองเตย ปกติการลงมติแต่งตั้ง ถอดถอนบุคคล ผมเข้าใจทั้งในข้อบังคับ และรัฐธรรมนูญก็มีข้อกำหนดชัดเจนอยู่แล้วนะครับว่าควรจะปฏิบัติเช่นไรครับ เพราะว่า อย่างกรณีที่กำหนดให้เป็นลับก็จะมีประเด็นว่าเวลาลงมติด้วยการกดบัตรนั้นลับหรือไม่ ซึ่งอันนี้เป็นปัญหาที่ถกเถียงกันมาตลอดตั้งแต่ยุคเริ่มต้นที่มีการริเริ่มใช้บัตรกันนะครับ เพราะฉะนั้นก็เลยเปลี่ยนแปลงมาใช้วิธีการกาบัตร ก็แล้วแต่ดุลยพินิจท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ค่อมันมีว่า ข้อ ๗๖ (๒) คือวิธีอื่นใดที่ที่ประชุมเห็นสมควรเฉพาะกรณี ถ้าเห็นควรลงคะแนนลับ เราก็ใช้วิธีการ ลงคะแนนลับ หรือโดยการใช้เครื่องออกเสียงลงคะแนนกดปุ่มก็ได้นะครับ ๒ อย่าง ถ้าเพื่อความสะดวกรวดเร็วมี ๒ ท่าน ถ้าท่านจะใช้กดปุ่มก็ได้เร็วขึ้น เชิญครับ

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย (ตรัง) : ท่านประธานครับ ผม สาทิพย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ กรณีเรื่อง ลงคะแนนลับนี้ครับ ผมเรียนท่านประธานว่า ความหมายของการลงคะแนนลับถือว่าเป็นสิทธิเฉพาะบุคคลซึ่งไม่สามารถที่จะตรวจสอบได้ว่าการลงคะแนนลับนั้นเขาได้ลงมติ ในการเลือกใครไปบ้าง เพราะฉะนั้นการกาบัตรลงคะแนนจึงเป็นวิธีที่สภานี้เลือกเข้ามา โดยตลอด ส่วนกรณีที่ ๒ ที่ท่านประธานบอกว่ารวดเร็วในกรณีกดบัตรนั้น เป็นข้อถกเถียง ตั้งแต่ต้นอย่างที่ผมได้เรียนว่า เกรงว่าจะไม่ลับจริง เพราะเมื่อมีการบันทึกไว้ในเครื่องแล้ว ก็สามารถจะตรวจสอบได้ว่าบัตรนั้นรหัสใด เนื่องจากบัตรที่เราลงจะมีชื่อของเราไว้ ก็จะมีรหัสโดยเฉพาะ แม้ว่าจะไม่มีการเปิดเผยเป็นการทั่วไป แต่หากมีการตรวจสอบพบ ก็จะเป็นปัญหา เรื่องใหญ่ก็คือว่าถ้าเกิดเราสร้างบรรทัดฐานด้วยการใช้บัตรลงคะแนนไว้ ในอนาคตต่อไปในวันข้างหน้าอาจจะมีการลงมติแต่งตั้งหรือถอดถอนบุคคล ซึ่งมีความสำคัญ การใช้วิธีการอย่างนั้นก็อาจจะทำให้มีประเด็นที่มีการขอร้องกันได้

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมเอาตามที่ท่านพูด ทั้งหมดครับ ถ้าอย่างนั้นเราก็ต้องใช้ ๑. เขียนเครื่องหมายบนแผ่นกระดาษใส่ซอง ที่เจ้าหน้าที่แจกให้ ผู้เห็นด้วยให้เขียนเครื่องหมายถูก ผู้ไม่เห็นด้วยให้เขียนเครื่องหมายผิด ส่วนผู้ไม่ประสงค์ให้ลงเครื่องหมายศูนย์ ๒. วิธีอื่นใดที่ที่ประชุมเห็นควรเฉพาะกรณี

๓๑

สผ ๒๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

เพทாய ๑๓/๒

ก็เอาข้อ ๑ เลยนะครับเพื่อสะดวกขึ้น ตั้งคณะกรรมการนับคะแนน ๖ ท่านนะครับ ท่านเลขาธิการ เขิญ นี่คือตัวอย่างบัตรนะครับ รายชื่อนะครับ ขอเชิญกรรมการ เขิญคุณชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง เขิญครับ มาหรือเปล่า คุณเทวฤทธิ์ นิกรเทศ คุณจุฤทธิ์ ลักษณะวิศิษฐ์ คุณบุญยอด สุขถิ่นไทย คุณชาดา ไทยเศรษฐ์ คุณพลพีร์ สุวรรณฉวี เขิญครับ เจ้าหน้าที่แจกบัตรได้ครับ

นายเอกพจน์ ปานแย้ม (ปทุมธานี) : ท่านประธานครับ ขอประทานอนุญาต ท่านประธานนิดเดียวครับ เนื่องจากในส่วนของพรรคชาติไทย ท่านชาดา ยังเดินทางมาไม่ถึง ขอเปลี่ยนเป็นท่านภราดร ปริศนานันท์ทุก

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เขิญเลยครับ คุณภราดร ปริศนานันท์ทุก ดูเหมือนจะเป็นลูกชายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร และสหกรณ์ใช่ไหม เขิญครับ

นายอนุวัฒน์ วิเศษจินดาวัฒน์ (นครราชสีมา) : ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เขิญครับ

นายอนุวัฒน์ วิเศษจินดาวัฒน์ (นครราชสีมา) : ผม อนุวัฒน์ วิเศษจินดาวัฒน์ พรรคเพื่อแผ่นดินครับ ท่านพลพีร์ไม่ได้มาครับ ติดภารกิจครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ถ้าอย่างนั้นก็พูดมาเลย

นายอนุวัฒน์ วิเศษจินดาวัฒน์ (นครราชสีมา) : ขอเสนอ ประพัฒน์ วิเศษจินดาวัฒน์

๓๒

สผ ๒๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ลักษณะ ๑๔/๑

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญครับ

นายวงศ์ เดชกิจวิกรม (พิชฌุโลก) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม นายแพทย์วงศ์ เดชกิจวิกรม พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพิชฌุโลก พอดีท่านบุญยอด ติดประชุมคณะกรรมการห้องข้าง ๆ ครับ ขออนุญาตเสนอท่านสุทธิ ปัญญาสกุลวงศ์ เป็นกรรมการแทนครับ

นายพิชฌุ หัตถสงเคราะห์ (หนองบัวลำภู) : ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญครับ

นายพิชฌุ หัตถสงเคราะห์ (หนองบัวลำภู) : ท่านประธานครับ ผม พิชฌุ หัตถสงเคราะห์ พรรคพลังประชาชน จังหวัดหนองบัวลำภู ในส่วนของ พรรคพลังประชาชนขอเปลี่ยนจากท่านชัยวัฒน์ เป็นท่านวิสารดี เตชะธีราวัฒน์ ท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญครับ ให้กรรมการ นับชองก่อนครับ กรรมการทั้ง ๖ คนนับชอง เดี่ยวจะมีการปลอมบัตร นับชองก็แจก ไปตามที่กรรมการนับ เพื่อความบริสุทธิ์ยุติธรรม ช่วยกรุณานั่งประจำที่ด้วยนะครับ เพื่อเขาจะได้แจกบัตรถูก ถ้าท่านเดินไปเดินมาเดี๋ยวก็แจกไม่ครบอีก เดี่ยวก็มาเอาชื่อน ที่หลังอีกก็จะมีปัญหาครับ

๓๓

สผ ๒๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

วชิราภรณ์ ๑๕/๑

เมื่อคณะกรรมการตรวจนับคะแนนได้นับบัตรถูกต้องแล้ว เจ้าหน้าที่
รับบัตรจากคณะกรรมการไปแจกสมาชิก ขอเรียนให้ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ
ได้ทราบนะครับ ผู้สมัครก็มีรายชื่ออยู่ในบัตรนี้แล้วนะครับ มีคุณเกษม นาชัยเวียง
พลเอก จารุภัทร เรืองสุวรรณ ๒ ท่านอยู่ในบัตรนี้นะครับ ท่านจะเลือกใคร
ก็ทำเครื่องหมายถูก

นายพิเชษฐ์ ธีรเมืองพาน (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญครับ

นายพิเชษฐ์ ธีรเมืองพาน (เชียงใหม่) : ผม พิเชษฐ์ ธีรเมืองพาน
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ ขอความกรุณาท่านประธานช่วยขึ้นชื่อ
บนจดด้วยครับ จะได้เขียนถูกครับ ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีอยู่ในบัตรนี้แล้วครับ
คุณพิเชษฐ์ บัตรนี้เขาแจกเขามีอยู่เสร็จแล้ว ไม่ต้องเขียนขึ้นอะไรหรอกครับ มันอยู่ในนี้
แล้วครับ

ต่อไปผมจะให้เลขาธิการอ่านรายชื่อตั้งแต่อันดับ ๑ จนถึงอันดับ ๔๘๐
นะครับ ครั้งละ ๑๐ ชื่อ แล้วช่วยกรุณาเดินมาลงที่หีบนับบัตรด้วย หีบใส่บัตรนะครับ
แจกเสร็จหรือยัง เชิญเลขาธิการอ่านชื่อให้มาลงคะแนนต่อไป

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ยังไม่ครบครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : แจกให้ครบแล้วของเหลือ
เท่าไรเอามาให้คณะกรรมการเขาตรวจสอบอีกทีหนึ่งว่าเหลือเท่าไรเพื่อไม่ให้มันเกิด
การคลาดเคลื่อนนะครับ ท่านใดยังไม่ได้รับซองมีไหมครับ ยกมือขึ้น -----

๓๔

สผ ๒๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

วชิรี ๑๖/๑

รับกันหมดแล้วหรือยังครับ ท่านไต่ยังไม่ได้รับ ยกมือขึ้น ให้เจ้าหน้าที่ได้เห็นครับ
จำนวนของทั้งหมด ๔๘๐ ของ แจกสมาชิกในที่ประชุม ๓๙๗ ของ คงเหลือ ๘๓ ของ
แจ้งให้ที่ประชุมทราบ เชิญเลขาธิการปฏิบัติ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๑. นายกนก ลิ่มตระกูล ๒. นายกมล จิระพันธุ์วณิช
๓. นายกรณ์ จาติกวณิช ๔. นางกรรณิการ์ เจริญพันธ์ ๕. นางสาวกฤษณา สีหลักษณ์
๖. นายกฤษดาภรณ์ เสียมภักดี ๗. นายก่อเกียรติ สิริยะเสถียร ๘. นางสาวกัญญา
ศิลป์ปอชา ๙. นางกัณตวรรณ ตันเถียร กุลจรรยาวิวัฒน์ ๑๐. นายกัมพล สุภาแพ่ง

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ๑๐ ท่านแรกครับ ต่อไป

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๑๑. นางสาวกัลยา รุ่งวิจิตรชัย ๑๒. คุณหญิงกัลยา
โสมภณพนิช ๑๓. พันตำรวจโท กานต์ เทียนแก้ว ๑๔. นายการุณ ไชยกุล
๑๕. นายกิตติ สมทรัพย์ ๑๖. นายกิตติกร โล่ห์สุนทร ๑๗. นายกิตติศักดิ์ รุ่งธนเกียรติ
๑๘. นายกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์ ๑๙. หม่อมราชวงศ์กิติวัฒนา ไชยันต์
๒๐. ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำง

๓๕

สผ ๒๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริวรรณ ๑๗/๑

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๐ แล้วนะครับ
ต่อไปครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ๒๑ นายภูเียง ยาวอสะขัน ๒๓. นายเกษม อูประ
๒๔. นายเกียรติกร พากเพียรศิลป์ ๒๕. นายเกื้อกูล ด่านชัยวิจิตร ๒๖. นายโกวิท
ธรรณา ๒๗. นายไกร ดาบธรรม ๒๘. นายไกรศักดิ์ ชุณหะวัณ ๒๙. นายคงกฤษ หงษ์วิไล
๓๐. นายคมเดช ไชยศิวามงคล ๓๑. นายครรชิต ทับสุวรรณ ๓๒. นายจตุพร เจริญเชื้อ
๓๓. นายจตุพร พรหมพันธุ์ ๓๔. นายจรัสฤทธิ์ จันทรสุนทร ๓๕. นายจักรพรรดิ
ไชยศาสตร์ ๓๖. นายจักรรัตน์ พัวช่วย ๓๗. นายจักริน พัฒนดำรงจิตร ๓๘. นางจิตรวรรณ
หวังศุภกิจโกศล ๓๙. นายจิรพันธ์ ลิ้มสกุลศิริรัตน์ ๔๐. นายจิรวุฒิ ศิริพานิชย์
๔๑. นายจตุติ ไกรฤกษ์ ๔๒. นายจุมพฏ บุญใหญ่ ๔๓. นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์
๔๔. นายจตุฤทธิ์ ลักษณะวิศิษฎ์ ๔๕. นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ ๔๖. นายเจริญ คันธวงศ์
๔๗. นายเจริญ จรรย์โกมล ๔๘. นายเจอะอามิง โตะตาหยง ๔๙. นางเจิมมาศ จึงเลิศศิริ
๕๐. นายเจือ ราชสีห์ ๕๑. นายฉลาด ขามช่วง ๕๒. ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง
๕๓. นายเฉลิมชัย ศรีอ่อน ๕๔. นายเฉลิมชาติ การุญ ๕๕. นางสาวเฉลิมลักษณ์
เก็บทรัพย์ ๕๖. นายชนินทร์ รุ่งแสง ๕๗. นางชมภู จันทาทอง ๕๘. นายชยุต
ภุมมะกาญจนะ ๕๙. นายชลดาน ศรีแก้ว ๖๐. นายชวน หลีกภัย ๖๑. นายชวลิต
วิชัยสุทธิ ๖๒. นายชัย ชิดชอบ ๖๓. นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง ๖๔. นายชัยวุฒิ
ธนาคนานุสรณ์ ๖๕. นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์ ๖๖. นายชาญชัย อิศระเสนารักษ์
๖๗. นายชาดา ไทยเศรษฐ์ ๖๘. นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์ ๖๙. นางสาวชินนิชา วงศ์สวัสดิ์
๗๐. นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ ๗๑. นายชุมพล กาญจนะ ๗๒. นายชุมพล จุลใส
๗๓. นายชูชาติ หาญสวัสดิ์ ๗๔. นายชูวิทย์ พิทักษ์พรพัลลภ ๗๕. นายสุรชัย เป้าจรรยา
๗๖. นายเชน เทือกสุบรรณ ๗๗. นายเชวงศักดิ์ เร่งไพบูลย์วงษ์ ๗๘. พลเอก เศษฐา
ฐานะจาโร ๗๙. ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ ๘๐. นายเชิดชัย วิเชียรวรรณ -----

๓๖

สผ ๒๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ณัฐชนก ๑๘/๑

๘๑. นายเชิดพงศ์ ราชป๋องขันธ์ ๘๒. นายไชยยศ จิรเมธากร ๘๓. นายไชยวัฒน์
ติณรัตน์ ๘๔. นายไชยา พรหมา ๘๕. นายไชยา สะสมทรัพย์ ๘๖. นายชูการ์โน มะทา
๘๗. นายจูนโรจน์ โจนกุลเสฏฐ์ ๘๘. นายฐานิสร์ เทียนทอง ๘๙. นางจิติมา ฉายแสง
๙๐. นายณรงค์กร ขวาลสันตติ ๙๑. นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ ๙๒. นายณัฐวุฒิ
สุขเกษม ๙๓. นางสาวณิรัฐกานต์ ศรีลาภ ๙๔. นายदनัย นพสุวรรณวงศ์
๙๕. นายอนุพร ปุณณกันต์ ๙๖. นางดวงแข อรรถนพพร ๙๗. นางสาวตรีนุช
เทียนทอง ๙๘. นายต่อพงษ์ ไชยสาส์น ๙๙. นายต๋น จินตะเวช ๑๐๐. นายไตรรงค์
ติธรรม ๑๐๑. นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี ๑๐๒. นายถวิล ไพรสณฑ์ ๑๐๓. นายถาวร
เสนเนียม ๑๐๔. นายทนต์ศักดิ์ เล็กอุทัย ๑๐๕. นายทองคำดี ทองศรี ๑๐๖. นายทวีวัฒน์
ฤทธิ์ฤทัย ๑๐๗. นายทศพร เทพบุตร ๑๐๘. นายทศพล เพ็งส้ม ๑๐๙. นายทองดี มนิสสาร
๑๑๐. นางทัศนีย์ รัตน์เศรษฐี ๑๑๑. นายทิวา เงินยวง ๑๑๒. นายเทพไท เสนพงศ์
๑๑๓. นายเทพฤทธิ์ นิกมเทศ ๑๑๔. นายเทพอดพงษ์ ไชยนั้นท์ ๑๑๕. นายธนเทพ
ทิมสุวรรณ ๑๑๖. นายธนา ชีรวินิจ ๑๑๗. นายธนาธร ไล่ให้สุนทร ๑๑๘. นายธนิตพล
ไชยนั้นท์ ๑๑๙. นายธเนศ เครือรัตน์ ๑๒๐. นายธวัชชัย อนามพงษ์ ๑๒๑. นายธรา
ปิตุเตชะ ๑๒๒. นายธีระ ไตรสรณกุล ๑๒๓. นายธีระ สลักเพชร ๑๒๔. นายธีระชัย
แสนแก้ว ๑๒๕. นายธีระชาติ ปางวิรุฬห์รักษ์ ๑๒๖. นายธีระทัศน์ เตียวเจริญโสภา
๑๒๗. นายธีรชัย สุวรรณเพ็ญ ๑๒๘. นายนคร มาฉิม ๑๓๐. นายนพคุณ รัฐผไท
๑๓๒. นายนพดล พลเสน ๑๓๓. นายนรพล ตันติมนตรี ๑๓๔. นายนราพัฒน์ แก้วทอง
๑๓๕. นายนริศ ขำนุรักษ์ ๑๓๖. นางสาวนริศ อติเทพวรพันธุ์ ๑๓๗. นางนฤมล
ธำรงค์ ๑๓๘. นายนวิธ เตาะเจริญสุข ๑๓๙. นายปัจจุตติน อุมา ๑๔๐. นางนันทนา
ทิมสุวรรณ -----

๓๗

สผ ๒๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริลักษณ์ ๑๙/๑

๑๔๑. นางนันทพร วีรกุลสุนทร ๑๔๒. นางนาถยา เบ็ญจศิริวรรณ ๑๔๓. นายนาราชา
สุวิทย์ ๑๔๔. นายนิทัศน์ ศรีนนท์ ๑๔๕. นายนิพนธ์ บุญญามณี ๑๔๖. นายนิพนธ์
วิเศษฐยยุทธศาสตร์ ๑๔๗. นายนิพนธ์ ศรีธเวศ ๑๔๘. นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ
๑๔๙. นางนิภา พริ้งศุลกะ ๑๕๐. นายนิมุคตาร์ วาบา ๑๕๑. นายนิยม ช่างพินิจ
๑๕๒. นายนิยม วรปัญญา ๑๕๓. นายนิยม วิวรรณดิษฐกุล ๑๕๔. นายนิยม เวชกามา
๑๕๕. นายนิรมิต สุจारी ๑๕๖. นายนิโรธ สุนทรเลขา ๑๕๗. นายนิสิต สีนุกูไพร
๑๕๘. พันตำรวจโท นุกูล แสงศิริ ๑๕๙. นายบรรจบ รุ่งโรจน์ ๑๖๐. นายบรรหาร
ศิลป์อาษา ๑๖๑. นายบัญญัติ เจตนจันทร์ ๑๖๒. นายบัญญัติ บรรทัดฐาน
๑๖๓. นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์ ๑๖๔. นายบุญทรง เตริยาภิรมย์ ๑๖๕. นายบุญยอด
สุขถิ่นไทย ๑๖๖. นางบุญรีน ศรีธเวศ ๑๖๗. นายบุญดื้อ ประเสริฐโสภิต ๑๖๘. นายบุญเลิศ
ครุฑขุนทด ๑๖๙. นายปกรณ์ มุ่งเจริญพร ๑๗๐. นายปณวัตร เลี้ยงผ่องพันธุ์
๑๗๑. ร้อยตรี ปรพล อติเรกสาร ๑๗๒. นายบุรณชัย สมุทรักษ์ ๑๗๓. นายประกอบ
รัตนพันธ์ ๑๗๔. นายประจักษ์ แก้วกัล้าหาญ ๑๗๕. นายประชา ประสพดี
๑๗๖. พลตำรวจเอก ประชา พรหมนอก ๑๗๗. นายประนอม โพธิ์คำ ๑๗๘. นายประพันธ์
นิลวัชรเมณี ๑๗๙. นายประพร เอกอุรุ ๑๘๐. นายประภัตร โพธสุธน ๑๘๑. นายประมวล
พงศ์ถาวราเดช ๑๘๒. นายประมวล เอมเป็ย ๑๘๓. นายประสงค์ บุรณพงศ์
๑๘๔. นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ ๑๘๕. นายประสิทธิ์ ตั้งศรีเกียรติกุล ๑๘๖. นายประสิทธิ์
วุฒินันชัย ๑๘๗. นายประเสริฐ จันทรรวงทอง ๑๘๘. นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย
๑๘๙. นายประเสริฐ บุญชัยสุข ๑๙๐. นายประเสริฐ บุญเรือง ๑๙๑. นายประเสริฐ
พงษ์สุวรรณศิริ ๑๙๒. นายปริญญา ฤกษ์หร่าย ๑๙๓. นางสาวปรีชญา ขำเจริญ
๑๙๔. นายปรีชา มุสิกกุล ๑๙๕. นายปรีชา เร่งสมบุญสุข ๑๙๖. ร้อยโท ปรีชาพล
พงษ์พานิช ๑๙๗. นายปวีณ แซ่จึ้ง ๑๙๘. นายปัญญาวัฒน์ บุญมี ๑๙๙. นายปัญญา
ศรีปัญญา-----

๓๘

สผ ๒๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริลักษณ์ (๒) ๒๐/๑

๒๐๐. นางปานหทัย เสรีรักษ์ ๒๐๑. นายปารเมศ โปธารากุล ๒๐๒. นางสาวปาริชาติ
ชาติเครือ ๒๐๓. นางปาริณา ไกรคุปต์ ปาจารย์างกูร ๒๐๔. นายประพัฒน์ วิเศษจินดาวัฒนา
๒๐๕. นางเปล่งมณี เร่งสมบุญสุข ๒๐๖. นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ ๒๐๗. นางผุสดี
ตามไท ๒๐๘. นายเผด็จชัย สะสมทรัพย์ ๒๐๙. ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย
๒๑๐. นายพงศ์เวช เวชชาชีวะ ๒๑๑. นายพงษ์ศักดิ์ บุญศล ๒๑๒. นางพจนารถ แก้วผลึก
๒๑๓. นางพรทิภา นาคาศัย ๒๑๔. นางสาวพรพิมล ธรรมสาร ๒๑๕. นายพรศักดิ์ เจริญประเสริฐ
๒๑๖. นายพฤตชัย วิริยะโรจน์ ๒๑๗. นายพลพีร์ สุวรรณฉวี ๒๑๘. นายพ้อง ชีวานันท์
๒๑๙. นางพัฒนา สังขทรัพย์ ๒๒๐. นายพิภวิศ ศรีชนะ ๒๒๑. พลเอก พิชายูเมธ ม่วงมณี
๒๒๒. นายพิเชษฐ ชื้อเมืองพาน ๒๒๓. นายพิเชษฐ ตันเจริญ ๒๒๔. นายพิเชษฐ
พันธุ์วิชาติกุล ๒๒๕. นางสาวพิมพ์ภัทรา วิชัยกุล ๒๒๖. นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์
๒๒๗. นายพีรพันธุ์ พาลุสุข ๒๒๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พีรยศ ราฮิมมูลา ๒๒๙. นายพีระเดช
ศิริวันสาณท์ ๒๓๐. นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค ๒๓๑. นายพีระเพชร ศิริกุล
๒๓๒. นายพุฒิพงศ์ สงวนวงศ์ชัย ๒๓๓. นายเพิ่มพูน ทองศรี ๒๓๔. นายไพจิต ศรีวรขาน
๒๓๕. นายไพฑูรย์ แก้วทอง ๒๓๖. นายไพโรจน์ ต้นบวรจ ๒๓๗. นายไพโรจน์ อิศระเสรีพงษ์
๒๓๘. นางพาริดา สุไลมาน ๒๓๙. นายภราดร ปรีศนันท์กุล ๒๔๐. นายภิรมย์
พลวิเศษ ๒๔๑. นายภุชงค์ รุ่งโรจน์ ๒๔๒. นายภูมิ สาระผล ๒๔๓. นายมณฑล
ไกรวัตนุสรณ์ ๒๔๔. นายมนต์ชัย วิวัฒน์ธนาฒย์ ๒๔๕. นายมนตรีไชย ชาติวัฒน์ศิริ
๒๔๖. นายมนตรี ปาน้อยนนท์ ๒๔๗. พลตรี มนูญกฤต รูปขจร ๒๔๘. นางมลิวัลย์
ธัญญสกุลกิจ ๒๔๙. พลโท มะ โพธิ์งาม ๒๕๐. นายมานพ ปัตนวงศ์ ๒๕๑. นายมานะ
โลหะวณิชย์ ๒๕๒. นายมานะศักดิ์ จันท์ประสงค์ ๒๕๓. นายมานิต นพอมรบดี
๒๕๔. นายมานิตย์ ภาวสุทธิ ๒๕๕. นายมาโนช เฮงยศมาก -----

๓๙

สผ ๒๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

นสสสร ๒๑/๑

๒๕๖. นายสัญญาชัย อินทรสูต ๒๕๗. นายมีงษ์วิญญู แสงสุวรรณ ๒๕๘. นายไมตรี
สอยเหลืออง ๒๕๙. นายถาวร ตริรัตน์ณรงค์ ๒๖๐. นายยรรยง ร่วมพัฒนา
๒๖๑. นายยุคกล ชนะวัฒน์ปัญญา ๒๖๒. นายยุทธิ ชูสารอ ๒๖๓. นายยุทธนา โปธสุธน
๒๖๔. นายยุทธพงษ์ แสงศรี ๒๖๕. นายรณฤทธิ์ชัย คานเขต ๒๖๖. ร้อยตรีหญิง ระนอง
รักษ์ สุวรรณฉวี ๒๖๗. นายรังสรรค์ วันไชยธนวงศ์ ๒๖๘. นายรังสิกร ทิมาตฤกะ
๒๖๙. นางสาวรังสีมา รอดศรีมี ๒๗๐. นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท ๒๗๑. นางสาวรัชดา
ธนาดิเรก ๒๗๒. นางรัฐกร เจนกิจณรงค์ ๒๗๓. นายรัฐกิตติ ชาติพัฒน์ ๒๗๔. นายเววัต
อารีรอบ ๒๗๕. นายเรืองเดช สุพรรณฝาย ๒๗๖. นางสาวละออง ติยะไพรัช
๒๗๗. นายฉัตรศักดิ์ ฉายาโรจน์กิจ ๒๗๘. นางลินดา เขิดชัย ๒๗๙. นายเลิศศักดิ์ ทัศนเศรษฐ
๒๘๐. นายวงศ์ เดชกิจวิกรม ๒๘๑. นายวรรณรัตน์ ชาญนุกุล ๒๘๒. นายวรวัจน์
เอื้ออภิญญกุล ๒๘๓. นางวรศุณี สุวรรณปริสุทธิ ๒๘๔. นายวรสิทธิ์ กัลป์ตินันท์
๒๘๕. นายวรารักษ์ พันธุ์ศิลา ๒๘๖. นายวรารุช ศิลปอาชา ๒๘๗. นายวัชรพงศ์
คูวิจิตรสุวรรณ ๒๘๘. นายวัชรพล โตมรศักดิ์ ๒๘๙. นายวัชระ ยาวอหะซัน
๒๙๐. นางวันเพ็ญ พร้อมพัฒน์ ๒๙๑. นายวัลลภ ไทยเหนือ ๒๙๒. นายวัลลภ
สุปรียศิลป์ ๒๙๓. นายวารุจ ศิริวัฒน์ ๒๙๔. นายวาสิต พยัคฆบุตร ๒๙๕. นายวิจิตร
พรพฤทธิพันธุ์ ๒๙๖. นายวิชัย ล้ำสุทธิ ๒๙๗. นายวิชัย สามิตร ๒๙๘. นายวิชาญ
มีนชัยนันท์ ๓๐๐. นายวิเชียร อุดมศักดิ์ ๓๐๑. นายวิฑูรย์ นามบุตร ๓๐๒. นายวิทยา
แก้วภราดัย ๓๐๓. นายวิทยา ทรงคำ ๓๐๔. นายวิทยา บุตรดีวงศ์ ๓๐๕. นายวิทยา
บุรณศิริ ๓๐๖. นายวินัย ภัทรประสิทธิ์ ๓๐๗. พันเอก วินัย สมพงษ์ ๓๐๘. นายวินัย
เสนเนียม ๓๐๙. นายวิรัช ร่มเย็น ๓๑๐. นายวิรัตน์ กัลยาศิริ ๓๑๑. นายวิรัตน์
วิริยะพงษ์ ๓๑๒. นายวิรุฬ เตชะไพบูลย์ ๓๑๓. พลตำรวจเอก วิรุฬห์ ฟื้นแสน
๓๑๔. นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์ ๓๑๕. นายวิวัฒน์ชัย ไตรระไวศยะ -----

๓๑๖. นางสาววิสาระดี เตชะธีราวัฒน์ ๓๑๗. นายวิสุทธิ ไชยธนุณ ๓๑๘. นายวีระ
 รักความสุข ๓๑๙. พลตำรวจตรี วีระ อนันตกุล ๓๒๐. นายวีระพล จิตสัมฤทธิ์
 ๓๒๑. นายวีระพล อติเวกสาร ๓๒๒. นายวีระวัฒน์ โอสถานุเคราะห์ ๓๒๓. นายวีระศักดิ์
 ไควสุรัตน์ ๓๒๔. นายวุฒิชัย กิตติธเนศวร ๓๒๕. นายวุฒิพงษ์ ฉายแสง ๓๒๖. นายวุฒิพงษ์
 นามบุตร ๓๒๗. นายแวมหาชาติ แวดาโอะ ๓๒๘. พลตรี ศรชัย มนตรีวัต ๓๒๙. นายศรีเมือง
 เจริญศิริ ๓๓๐. นายศักดิ์ดา คงเพชร ๓๓๑. นายศักดิ์ชัย จินตะเวช ๓๓๒. นายศิริโชค
 โสภา ๓๓๓. นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์ ๓๓๔. นายศุภชัย โพธิ์สุ ๓๓๕. นายศุภชัย
 ศรีหล้า ๓๓๖. นายเศกสิทธิ์ โวนิยมพงศ์ ๓๓๗. นายสกลธี ภัททิยกุล ๓๓๘. นายสงกรานต์
 จิตสุทธิภากร ๓๓๙. นายสงคราม กิจเลิศไพโรจน์ ๓๔๐. นายสงวน พงษ์มณี ๓๔๑. นายสถาพร
 มณีรัตน์ ๓๔๒. พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์ ๓๔๓. นายสมเกียรติ ฉันทวานิช
 ๓๔๔. นายสมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์ ๓๔๕. นายสมเกียรติ ศรีลัมพ์ ๓๔๖. นายสมควร โอบอ้อม
 ๓๔๗. นายสมคิด บาลไธสง ๓๔๘. นายสมเจตน์ ลิ้มปะพันธุ์ ๓๔๙. นายสมชัย เจริญชัยฤทธิ์
 ๓๕๐. นายสมชัย ฉัตรพัฒนศิริ ๓๕๑. พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ
 ๓๕๒. นายสมชาย โล่สถาพรพิพิธ ๓๕๓. นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ ๓๕๔. พลเอก สมชาย
 วิษณุวงศ์ ๓๕๕. นายสมนึก เฮงวานิชย์ ๓๕๖. นายสมบัติ ยะสินธุ์ ๓๕๗. นายสมบัติ
 สิทธิกรวงศ์ ๓๕๘. นายสมบุญ ฤทัยเวียนกุล ๓๕๙. นายสมพงษ์ อมรวิวัฒน์
 ๓๖๐. นายสมพล เกยุราพันธุ์ ๓๖๑. นายสมพัฒน์ แก้วพิจิตร ๓๖๒. นายสมศักดิ์
 เกียรติสุรนนท์ ๓๖๓. นายสมศักดิ์ ปรีศนานันทกุล ๓๖๔. นายสมัคร สุขนทรเวช
 ๓๖๕. นายสมัย เจริญช่าง ๓๖๖. นายสรรพัญญู ศิริไปล์ ๓๖๗. นายสรรเสริญ
 สมะลาภา ๓๖๘. นายสรวิศ เทียนทอง ๓๖๙. นายสรวุฒิ เนื่องจำนงค์
 ๓๗๐. นายสรวิศ อ่อนละมัย ๓๗๑. นายสฤษฏ์ อึ้งอภินันท์ ๓๗๒. นายสัญญาชัย
 วงษ์สุนทร ๓๗๓. นายสันติ พร้อมพัฒน์ ๓๗๔. นายสันต์ จินาภักดิ์ -----

๓๗๖. นายสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล ๓๗๗. นายสัมพันธ์ ทองสมัคร ๓๗๘. นายสัมพันธ์ เลิศนุวัฒน์ ๓๗๙. นายสากล ม่วงศิริ ๓๘๐. นายสาคร เกี้ยวข้อง ๓๘๑. นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย ๓๘๒. นายสาธิต เทพวงศ์ศิริรัตน์ ๓๘๓. นายสาธิต ปิตุเตชะ ๓๘๔. นายสามารถ แก้วมีชัย ๓๘๕. นายสามารถ พิริยะปัญญาพร ๓๘๖. นายสามารถ มะลูลีม ๓๘๗. นายสามารถ ราชพลสิทธิ์ ๓๘๘. นายสำราญ ศรีแบ่งวงศ์ ๓๘๙. นายสินิตย์ เลิศไกร ๓๙๐. นางสาวสินทร รามสูต ๓๙๑. นายสิริพงศ์ อังคสกุลเกียรติ ๓๙๒. นายสุกิจ อัดโทปกรณ์ ๓๙๓. นายสุชวิชชาญ มุสิกกุล ๓๙๔. นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ ๓๙๕. หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร ๓๙๖. นายสุชน ชามพูนท ๓๙๗. นายสุชาติ โชคชัยวัฒนากร ๓๙๘. นายสุชาติ ตันติวณิชชานนท์ ๓๙๙. นายสุชาติ ไลยน้ำเงิน ๔๐๐. นายสุชาย ศรีสุพล ๔๐๑. นายสุทธิ ปัญญาสกุลวงศ์ ๔๐๒. นายสุทธิชัย จรุงญเนตร ๔๐๓. นายสุทัศน์ เงินหมื่น ๔๐๔. นายสุทิน คลังแสง ๔๐๕. นายสุทิน นพขำ ๔๐๖. นายสุเทพ เทือกสุบรรณ ๔๐๗. นาวาตรี สุธรรม ระหงส์ ๔๐๘. นายสุธา ชันแสง ๔๐๙. นางสาวสุนทรี ชัยวิรัตน์ ๔๑๐. นายสุณัย จุลพงศธร ๔๑๑. นายสุพล ฟองงาม ๔๑๒. นางสาวสุพัชรี ธรรมเพชร ๔๑๓. ว่าที่ร้อยตรี สุเมธ ฤทธาคนี ๔๑๔. นายสุรจิตร ยนต์ตระกูล ๔๑๕. นายสุรเชษฐ์ ชัยโกศล ๔๑๖. นายสุรเชษฐ์ มาศดิตถ์ ๔๑๗. นายสุรเดช ยะสวัสดิ์ ๔๑๘. พันตำรวจโท สุรทิน พิमानเมฆินทร์ ๔๑๙. นายสุรพงษ์ ไตวิจักษณ์ชัยกุล ๔๒๐. นายสุรพงษ์ สีบวงศ์ลี ๔๒๑. นายสุรพงษ์ อึ้งอัมพรวิไล ๔๒๒. นายสุรพล เกียรติไชยากร ๔๒๓. นายสุรวีทย์ คนสมบูรณ์ ๔๒๔. นายสุรศักดิ์ พันธุ์เจริญวรกุล ๔๒๕. นายสุรศักดิ์ อนรรฆพันธ์ ๔๒๖. นายสุรสิทธิ์ เจียมวิจักษณ์ ๔๒๗. นายสุรสิทธิ์ ตริทอง ๔๒๘. นายสุรันต์ จันทร์พิทักษ์ ๔๒๙. นายสุวโรช พะลัง ๔๓๐. นายสุวัฒน์ วรรณศิริกุล ๔๓๑. นายเสนาะ เทียนทอง ๔๓๒. นายเสมอกัน เทียงธรรม ๔๓๓. นายเสรี สาระนันท์ ๔๓๔. นายโสภณ ชาร์มย์ ๔๓๕. นายองอาจ คล้ามไพบูลย์ ๔๓๖. นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์ -----

๔๒

สผ ๒๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

นภา ๒๔/๑

๔๓๗. นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์ ๔๓๘. นายอนันต์ ผลอำนาจ ๔๓๙. นายอนันต์ ศรีพันธุ์
๔๔๐. นายอนุชา บุรพชัยศรี ๔๔๑. นายอนุชา สะสมทรัพย์ ๔๔๒. นาวาอากาศเอก
อนุดิษฐ์ นาคกรทรรพ ๔๔๓. นายอนุวัฒน์ วิเศษจินดาวัฒน์ ๔๔๔. นายอนุสรณ์ ปั่นทอง
๔๔๕. นายอนุสรณ์ วงศ์วรรณ ๔๔๖. นางอนุสรรา ยิ่งตรง ๔๔๗. นายอภิชาติ
การิกาญจน์ ๔๔๘. นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์ ๔๔๙. นายอภิชาติ สุภาแพ่ง
๔๕๐. หม่อมหลวงอภิมาศ ไสณกุล ๔๕๑. นายอภิวัฒน์ เงินหมื่น
๔๕๒. พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย ๔๕๓. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ๔๕๔. นายอรรถพร
พลบุตร ๔๕๕. นายอรรถวิฑูร์ สุวรรณภักดี ๔๕๖. นางสาวอรอนงค์ กาญจนชูศักดิ์
๔๕๗. นางสาวอรอนงค์ คล้ายนก ๔๕๘. นางสาวอรุณี ชำนาญยา ๔๕๙. นายอลงกต
มณีภาส ๔๖๐. นายอลงกรณ์ พลบุตร ๔๖๑. นายอติ มะหะมัดยงกี ๔๖๒. นายอัฐพล
โพธิพิพิธิ ๔๖๓. นายอันวาร์ สาและ ๔๖๔. นายอับดุลการิม เต็งระกีนา
๔๖๕. นายอัศวิน วิภูศิริ ๔๖๖. นายอัสนี เชิดชัย ๔๖๗. นายอาคม เ่องฉ้วน
๔๖๘. นายอารยะ ชุมดวง ๔๖๙. นายอารีเพ็ญ อุตรสินธุ์ ๔๗๐. นายอำนาจ คลังผา
๔๗๑. นายอิทธิ ศรีลัทธยากร ๔๗๒. นายอิทธิเดช แก้วหลวง ๔๗๓. นายอิทธิรัตน์
จันทร์สุรินทร์ ๔๗๔. นายอิสมาแอล เบญจิบรอฮีม ๔๗๕. นายอิสสระ สมชัย
๔๗๖. นายอุดมเดช รัตนเสถียร ๔๗๗. นางอุดมลักษณ์ เพ็งนรพัฒน์
๔๗๘. นายเอกพจน์ ปานแย้ม ๔๗๙. นายเอี่ยม ทองใจสด และ ๔๘๐. นายฮอชาติ
มาห์หม

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านสมาชิกท่านใด
ยังไม่ได้มาลงคะแนนมีไหมครับ ก็แสดงว่าลงกันหมดแล้วนะครับ ผมขอปิดการลงคะแนน
กรรมการทุกท่านโปรดนับ นับช่องให้เรียบร้อยแล้วก็นับคะแนนให้เรียบร้อยนะครับ

๔๓

สผ ๒๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

วาระที่ ๒๕/๑

(คณะกรรมการตรวจนับคะแนนได้ทำการตรวจนับคะแนนเสร็จแล้ว
เสนอผลต่อประธาน)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านสมาชิกที่อยู่ข้างนอก
เชิญเข้าห้องประชุมได้นะครับ ผลการนับคะแนน ขอแจ้งให้ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ
ได้ทราบ คุณเกษม นาชัยเวียง ได้ ๓๔๘ คะแนน พลเอก จารุภัทร เรืองสุวรรณ
ได้ ๑๘ คะแนน งดออกเสียง ๕ คะแนน ไม่แสดงการลงคะแนน ๙ คะแนน แจ้งให้ที่ประชุม
ทราบ ถือว่าคุณเกษม นาชัยเวียง เป็นผู้ที่ได้คะแนนสูงสุด จึงถือว่าเป็นผู้ได้รับเลือก
เป็นกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา เรียนให้ที่ประชุมทราบนะครับ

ต่อไปเป็นระเบียบวาระเรื่องที่ทางสภาได้เลื่อนมาพิจารณา คือ
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี
เป็นผู้เสนอ)

ขอเชิญท่านรัฐมนตรีครับ เชิญท่านสมาชิกเข้าห้องประชุม

นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม
นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ได้รับมอบหมายจาก
คณะรัฐมนตรีให้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้นำค่าอุปการะเลี้ยงดูบิดา มารดา สามี หรือภรรยา บุตร
ชอบด้วยกฎหมาย หรือบุตรบุญธรรมของผู้มีเงินได้ รวมทั้งบิดา มารดา หรือบุตรชอบด้วย
กฎหมายของสามีหรือภรรยาของผู้มีเงินได้ ซึ่งเป็นคนพิการมาหักลดหย่อนในการคำนวณ
ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาได้ โดยเพิ่มมาตรา ๔๗ (๑) (ฎ)

(๒) กำหนดให้สามีและภรรยาที่แยกยื่นรายการและเสียภาษีหักลดหย่อน
ค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรซึ่งเป็นคนพิการได้คนละกึ่งหนึ่ง (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๕๗ เบญจ
วรรคสอง)

สืบเนื่องจากรัฐบาลได้มีมาตรการแผนกระตุ้นเศรษฐกิจ คือมาตรการภาษี
เมื่อเดือนมีนาคมที่ผ่านมา รัฐบาลมีนโยบายที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของคนพิการ สมควร
กำหนดให้ผู้มีเงินได้ซึ่งอุปการะเลี้ยงดูบิดา มารดา สามีหรือภรรยา บุตรชอบด้วยกฎหมาย

หรือบุตรบุญธรรมของผู้มีเงินได้ รวมทั้งบิดา มารดา หรือบุตรชอบด้วยกฎหมายของสามี หรือภริยาของผู้มีเงินได้ซึ่งเป็นคนพิการ สามารถนำค่าอุปการะเลี้ยงดูบุคคลดังกล่าว มาหักลดหย่อนในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา อันเป็นการสนับสนุน การอุปการะเลี้ยงดูคนพิการ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ ท่านประธาน ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : สมาชิกที่ได้เสนอชื่อมา ขออภิปรายมี คุณสาธิต เทพวงศ์ศิริรัตน์ พรรคพลังประชาชน คุณเสมอ กั้น เทียงธรรม พรรคชาติไทย คุณประเสริฐ จันทรวงทอง พรรคพลังประชาชน คุณพาริดา สุไลมาน พรรคพลังประชาชน คุณพิชญ ทัตถสงเคราะห์ พรรคพลังประชาชน ที่มีอยู่ในมือผม นะครับ เอาฝ่ายพรรคประชาธิปัตย์ก่อนก็แล้วกันนะครับ เชิญคุณจตุครับ

นายจตุ ไกรฤกษ์ (พิชณโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม จตุ ไกรฤกษ์ พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดพิชณโลก ผมได้เห็นบันทึกหลักการ และเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรที่รัฐบาลนั้น บอกว่าเป็นมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจมาตรการหนึ่ง สิ่งที่ผมอยากจะฟังคำชี้แจง จากรัฐบาลก่อนที่จะตัดสินใจสนับสนุน พ.ร.บ. ฉบับนี้

ประการแรกก็ต้องชมว่าในหลักกรณนั้นดีครับที่จะสนับสนุนให้ลูกหลาน ได้ดูแลผู้สูงอายุ ลูกหลานนั้นได้ดูแลผู้พิการ แต่กระผมเกรงว่ามาตรการนี้รัฐบาลที่จะ กระตุ้นเศรษฐกิจตรงนี้มีผลน้อยมาก เป็นการสร้างภาพมากกว่าสร้างเสริม เศรษฐกิจ ถามว่าเพราะอะไรผมอยากจะฟังคำตอบจากท่านรัฐมนตรีในฐานะตัวแทน รัฐบาลครับว่า บุคคลธรรมดาที่เสียภาษีอยู่แล้วที่มีรายได้สูงพอจะเสียภาษีอยู่แล้ว ก็มีประมาณ ๕ ล้านคน ผมถามว่าใน ๕ ล้านคนจะมีสักกี่คนที่มีบุพการีเป็นคนพิการ นั้นเป็นคำถามที่ ๑ คำถามที่ ๒ ก็คือว่าในประเทศไทยขณะนี้มีคนพิการกี่คนและคนพิการ เหล่านั้นมีสิทธิได้รับลดหย่อนภาษีนอกเหนือจากมาตรการนี้หรือไม่ คำถามที่ ๓ ก็คือ ที่รัฐบาลว่าจะกระตุ้นเศรษฐกิจ เงินที่รัฐสูญเสียไปจากรายได้ที่ทำให้หักลดหย่อนภาษี ครอบคลุมไว้ละ ๓๐,๐๐๐ บาท อยากจะทราบว่าทั้งปีกรมสรรพากรจะสูญเสียรายได้ตรงนี้ ประมาณเท่าไร แล้วก็จะมีผลกระตุ้นต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศหรือจีดีพี (GDP)

ก็เปอร์เซ็นต์ ซึ่งผมคิดว่าน้อยมาก นอกจากนั้นแล้วอยากจะดูว่าสิ่งที่กระทรวงการคลัง น่าจะทำแต่ทำไม่ได้ทำ ท่านดูแลคนพิการตรงนี้ท่านก็มาบอกอีกนะครับว่า คนพิการที่จะมีสิทธิได้รับหักลดหย่อนภาษีต้องเป็นบุคคลที่ลงทะเบียนมีบัตรคนพิการด้วย ผมถามท่านประธานนะครับ มันก็เหมือนกับไปดูถูกศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์นะครับ ถามว่าคนไทยจะมีสักกี่คนยอมไปลงทะเบียนตัวเองมีบัตรคนพิการ ก็ทำให้คนที่มีความสามารถที่จะได้รับลดหย่อนภาษีลดน้อยลงไปใหญ่ ผมต้องการตัวเลขจากกระทรวงการคลัง วันนี้ครับว่าที่ท่านจะลดหย่อนให้เขาจะสักกี่ร้อยล้าน และสิ่งที่ผมกังวลแล้วก็คิดว่า น่าจะเป็นประโยชน์ต่อการกระตุ้นเศรษฐกิจในยามนี้มากกว่าลดหย่อนคนพิการ คือผู้สูงอายุครับ ผมกำลังจะถามว่ากระทรวงการคลังทำไมไม่ทำ วันนี้กำลังจะบอก บอกว่าจะขอขาดดุลงบประมาณเพิ่มอีกแสนล้านบาทเป็นงบประมาณกลางปี ในขณะที่คนผู้สูงอายุ ๗ ล้าน ๒ แสนคนทั่วประเทศได้รับเบี้ยยังชีพอยู่เดือนละ ๕๐๐ บาทต่อคน เพียงแค่ ๔ ล้านคนเท่านั้น -----

แล้วโครงการนี้ก็เริ่มต้นมาจากท่านชวน หลีกภัย ที่เป็นคนริเริ่ม ริเริ่มโครงการของ เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในสมัยที่เศรษฐกิจไทยนั้นมีปัญหาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๐ จากวันนั้นมาถึงวันนี้ครบ ๑๑ ปี ๑๑ ปีนี้เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุนั้นเพิ่มจาก ๓๐๐ บาท เป็น ๕๐๐ บาท เมื่อรัฐบาล พลเอก สุรยุทธ์ หลังจากนั้นแล้วสิ่งที่ผู้สูงอายุรอคอยคือว่า ๗ ล้าน ๒ แสนคน ที่เป็นคนไทยอายุเกิน ๖๐ ปีขึ้นไป วันนี้ยังไม่ได้รับการดูแลจากรัฐบาลเลย ผมว่าถ้าเผื่อ รัฐบาลจัดมาตรการตรงนี้จะครบ ดูแลผู้สูงอายุ อย่างน้อยเดือนละ ๕๐๐ บาท หรือแม้กระทั่งบางพรรค ท่านรัฐมนตรีก็ทราบดี สัญญาว่าจะถึง ๑,๐๐๐ บาทต่อเดือน ให้ผู้สูงอายุทุกคน แล้ววันนี้ก็เป็นรัฐบาลกันหมด แต่ไม่มีใครให้ผู้สูงอายุเลยแม้แต่ บาทเดียว ผมกำลังจะบอกว่าถ้ามาตรการเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจจะครบ เอาเงินของรัฐบาล ที่จะขาดดุลไปให้กับผู้สูงอายุ ๗ ล้าน ๒ แสนคน จะเป็นประโยชน์ต่อการกระตุ้นเศรษฐกิจ ต่อผลกระตุ้นของจีดีพีหรือผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศมากกว่าที่ท่านจะให้ลดหย่อน ภาษี นี่คือการเสนอของผม ฉะนั้นตรงนี้ครับท่านประธาน ผมอยากจะฟังคำตอบ ของท่านรัฐมนตรีว่าตรงนี้มีผลมากน้อยขนาดไหน แล้วท่านในฐานะที่เป็น กระทรวงการคลัง แล้วก็กระทรวงการคลังนั้นกำลังจะเสนอมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ แล้วก็ลดขาดดุล จะขาดดุลงบประมาณเพิ่มเติมอีก ๑ แสนล้านบาท ท่านมีมาตรการ เพิ่มเติมใหม่ครับสำหรับผู้สูงอายุอีก ๗ ล้าน ๒ แสนคน ซึ่งยังขาดประมาณ ๓ ล้านกว่าคน ที่ยังไม่ได้รับตรงนี้ จะเป็นมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจเพิ่มเติมจากตรงนี้หรือเปล่า นอกจากนั้นแล้วในการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรก็อยากจะทราบว่าในครั้งหน้า ที่รัฐบาลจะมีมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจเพิ่มเติม ถ้าว่าจะมีการแก้ไขเพิ่มเติมคนที่จะ มีส่วนได้รับผลประโยชน์จากการลดหย่อนภาษีนี้เพิ่มเติมในอนาคตนั้นอีกหรือไม่ อยากฟังคำตอบจากรัฐมนตรีครับ ขอบพระคุณครับท่านประธาน

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชัย ชิดชอบ ประธานสภา ผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสามารถ แก้วมีชัย รองประธานสภา ผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านต่อไปครับ ท่านสาธิต เทพวงศ์ศิริรัตน์ ครับ

นายสาธิต เทพวงศ์ศิริรัตน์ (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม
 สาธิต เทพวงศ์ศิริรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์ ครับ จากการ
 ที่คณะรัฐมนตรีได้มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
 ซึ่งเหตุผลหนึ่งที่แนบมาก็คือเรื่องของมาตรการเพื่อการกระตุ้นเศรษฐกิจโดยใช้มาตรการ
 ภาษีเป็นสิ่งที่กระตุ้น ในสิ่งนี้เองจากภาวะที่เศรษฐกิจทุกวันนี้ที่ตึงตัว ทุกคนมีรายจ่าย
 ที่เพิ่มสูงขึ้นในหลาย ๆ ด้าน ซึ่งสาระสำคัญของพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็คือว่าในครอบครัว
 ที่มีผู้พิการที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ก็จะสามารถหักลดหย่อนภาษีได้คนละ
 ๓๐,๐๐๐ บาท ในแง่นี้เองนอกจากเรื่องของการส่งเสริมหรือการกระตุ้นเศรษฐกิจแล้ว
 ในสิ่งที่ผมมองเห็นก็คือเรื่องของ การที่ช่วยส่งเสริมเรื่องของคุณภาพชีวิตของคนพิการ
 แล้วก็ส่งเสริมคุณภาพ แล้วก็ระบบครอบครัวที่มีคนพิการอยู่ในบ้าน ท่านลองคิดว่า
 ถ้าในบ้าน ๆ หนึ่งมีผู้พิการที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ก็ถือว่าเป็นภาระหนัก
 ที่คนในครอบครัวจะต้องให้การช่วยเหลือและดูแล ไม่ว่าจะเป็นเรื่องค่าใช้จ่ายที่มีต่อ
 ผู้พิการแล้ว ก็ยังมีค่าเลี้ยงดู หรือว่าคนในครอบครัวก็ต้องมาเสียเวลาในการที่จะดูแล
 ผู้พิการที่อยู่ในครอบครัวตรงนี้ด้วยนะครับ เพราะฉะนั้นถือว่ามาตรการภาษีชุดนี้ที่เสนอ
 โดยคณะรัฐมนตรีและก็มาจากทางกรมสรรพากร เนื่องจากว่าเราก็เห็นว่ากรมสรรพากร
 โดยปกติแล้วก็ป็นกรมจัดหา แล้วก็หาภาษี บางครั้งภาพของกรมสรรพากรก็คือภาพ
 ที่ดูโหดร้าย ดังนั้นการที่เสนอมาตรการภาษีในการที่จะช่วยเหลือสังคมแบบนี้ก็ถือว่าเป็น
 เป็นมาตรการที่ดีมาตรการหนึ่ง การที่ได้มาช่วยเหลือ ถึงแม้ว่าเงินที่ช่วยลดหย่อน
 ๓๐,๐๐๐ บาท ในทัศนคติของผมแล้วก็ถือว่าเป็นเงินที่ไม่มากในการที่จะไปช่วยดูแล
 ครอบครัวที่มีผู้พิการอยู่ในบ้าน ถ้าเป็นไปได้ผมก็อยากจะเสนอท่านรัฐมนตรีที่ได้มาชี้แจง
 วันนี้ถ้าจะได้เพิ่มจำนวนเงินในการลดหย่อนที่มากขึ้น เนื่องจากว่าเมื่อถึงทางผู้อภิปราย
 จากพรรคประชาธิปัตย์ ท่านจตุติ ไกรฤกษ์ เอง ก็คิดว่าผู้พิการที่ได้เสนอทางรัฐมนตรีไป
 ผู้พิการทั้งประเทศเองก็อาจจะมีจำนวนที่ไม่มากนักนะครับ ดังนั้นถ้ามันไม่มาก แล้วถ้าเรา
 จะลองเพิ่มเงินที่จะช่วยหักลดหย่อนตรงนี้ถ้ามากขึ้นจะได้หรือเปล่าครับ -----

นอกจากนี้แล้วในการที่ช่วยลดหย่อนแล้ว ส่วนหนึ่งถ้ามองในแง่อื่นในแง่ที่ดีถือว่าเป็น การช่วยส่งเสริมประชาชนในเรื่องของการเสียภาษีอย่างถูกต้องด้วยนะครับ เนื่องจากว่า เรามีนโยบายที่ช่วยในการพัฒนาสังคมตรงนี้ก็จะทำให้ประชาชนมีทัศนคติที่ดีต่อการเสีย ภาษีตรงนี้ด้วย นอกจากในเรื่องเหล่านี้แล้วนะครับ พอดีตัวกระผมเองก็ได้มีโอกาสไปค้น ถึงเรื่องประมวลรัษฎากรในเรื่องอื่นนะครับ ถือว่าโอกาสได้พูดในเรื่องของกฎหมาย ภาษีประมวลรัษฎากรแล้วในฐานะที่เป็นกรมการอยู่ในคณะกรรมการการเงิน การคลัง การธนาคาร และสถาบันการเงิน ด้วยแล้วนะครับ ถ้าเป็นไปได้นะครับในการ ที่อยากจะช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจในเรื่องอื่น ๆ แล้วก็สามารถที่จะลดค่าใช้จ่ายให้กับ ครอบครัว โดยเฉพาะผู้ที่ทำงานแล้วมีเงินเดือน ถือว่าเป็นผู้ที่เสียภาษีและเป็นผู้ที่มี ฐานะรายได้ที่มากที่สุดในประเทศนะครับ เมื่อกี้ทางท่านจตุติ ไกรฤกษ์ ก็ได้เสนอถึงผู้ชรา ถึงเบี้ยผู้ชราที่ช่วยส่งเสริมในเรื่องของผู้ที่สูงอายุไป เพราะผมก็ยังคงอยู่ในวัยที่ยังหนุ่มอยู่ วัยที่กำลังจะมีครอบครัวนะครับ ก็ไปเจอประมวลรัษฎากรแต่ว่าเป็นประมวลรัษฎากร ตั้งแต่พุทธศักราช ๒๕๔๑ ในเรื่องของการหักลดหย่อนภาษีของบุตรหลานที่มีอยู่ ในครอบครัวเองนะครับ ก็ดูจากประมวลรัษฎากรตรงนี้แล้วมีการแก้ไขเมื่อประมาณ ปี ๒๕๓๔ ที่ผ่านมานะครับ เนื่องจากภาวะปัจจุบันที่ค่าใช้จ่ายก็สูงขึ้นในประมวลรัษฎากร ตรงนี้เอง ก็สามารถที่จะหักค่าลดหย่อนภาษีให้กับลูกที่เกิดในครอบครัวได้คนละ ๑๕,๐๐๐ บาท และไม่เกิน ๓ คน ตรงนี้ถ้าทางท่านรัฐมนตรีจะลองพิจารณาหรือว่า ถ้าหลังจากจบอภิปรายนี้ผมก็จะเสนอญัตติในการที่จะแก้กฎหมายตรงนี้ เพื่อเพิ่มค่าลดหย่อนให้กับบุตรหลานนะครับ เนื่องจากว่าในสังคมไทยทุกวันนี้ครับ ถ้าพูดกันแล้ว คนเริ่มจะมีครอบครัวเราก็ต้องพูดถึง อย่างแรกที่คิดถึงก็คือว่า ถ้ามีลูกขึ้นมาค่าใช้จ่ายลูกเราจะสามารถเลี้ยงดูได้ไหม ถ้าจะสามารถลดหย่อนภาษีตรงนี้ ได้มากขึ้นก็จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่กำลังจะมีครอบครัวด้วยนะครับ แล้วก็ทัศนคติของ ประชาชนคนไทยทุกวันนี้เอง การที่จะมีครอบครัว การที่จะมีลูกมีหลานทำให้คิดมาก นะครับว่าจะมีคนเดี๋ยวดีหรือมี ๒ คนดี ก็ทำให้ประชากรในประเทศไทยเราอัตราการ เกิดเริ่มชะลอตัวลงไปด้วย ถ้ามีนโยบายที่ส่งเสริมเรื่องภาษี เรื่องลดค่าใช้จ่ายให้ เหล่านี้เองก็จะช่วยพัฒนาด้านสังคมด้านอื่น แล้วก็ส่งเสริมเรื่องคุณภาพครอบครัวลงไป

ด้วยนะครับ ผมก็มีเรื่องที่เสนอแนะตรงนี้นะครับ ได้เสนอความคิดเห็นตรงนี้ไป ก็ขอขอบพระคุณครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ขอเชิญท่านรัฐสภากรณ์ แก้วสนิท ครับ

นางรัฐสภากรณ์ แก้วสนิท (แบบสัดส่วน) : ขอบพระคุณคะ ท่านประธานที่เคารพคะ ดิฉัน รัฐสภากรณ์ แก้วสนิท ส.ส. แบบสัดส่วน กลุ่มที่ ๓ พรรคประชาธิปัตย์ พระราชบัญญัติเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ก็เหมือนกับที่หลายท่านได้พูด ดิฉันไม่ใช่ นักเศรษฐศาสตร์ เพราะฉะนั้นเวลาอ่านพระราชบัญญัตินี้เป็นมาตรการภาษีเพื่อกระตุ้น และฟื้นฟูเศรษฐกิจ แล้วก็ยังมองไม่ออกนะคะว่ามันจะไปกระตุ้นแล้วฟื้นฟูเศรษฐกิจ เพราะเวลาดูหลักการหรือเหตุผลแล้วก็รู้สึกว่ามันน่าจะเป็นกฎหมายที่ไปกระตุ้น ต่อมาคุณธรรม ต่อมาจริยธรรมอะไรอย่างนี้มากกว่า เพราะว่าเราพูดถึงการเสริมสร้าง คุณภาพชีวิตของคนพิการแล้วก็สนับสนุนการอุปการะเลี้ยงดูคนพิการ ก็อยากจะเรียนว่า ที่จริงที่ผ่านมานะคะ รัฐธรรมนูญก็พยายามที่จะบอกว่า อย่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๔ บอกว่ากำหนดให้รัฐต้องจัดสวัสดิการสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณประโยชน์ และความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ อันนั้นก็คือเป็นการกำหนดว่ารัฐจะต้องมีมาตรการต่าง ๆ ที่จะมาช่วยเหลือคนพิการ มาตรา ๔ บอกชัดเจนเลยว่าศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิเสรีภาพและความเสมอภาคของบุคคลย่อมได้รับความคุ้มครอง แล้วมาตรา ๓๐ ก็ยังบอกด้วยนะคะว่าห้ามเลือกปฏิบัติเพราะคนมีความแตกต่างกันเพราะความพิการ เพราะฉะนั้นท่าน ส.ส. จุติ ไกรฤกษ์ ท่านได้พูดถึงว่าเวลาที่เราให้ผู้พิการไปขึ้นทะเบียน เป็นปัญหาหลายเลย -----

เพียงแต่ว่ารัฐเองทำอย่างนั้นก็ยังทำได้ไม่ทั่วถึง แล้วท่านบอกว่ากฎหมายฉบับนี้ที่จริงตามรัฐธรรมนูญอย่างน้อยที่สุดจริง ๆ แล้วรัฐควรจะจัดบริการด้านต่าง ๆ ให้ผู้พิการใช้สิทธิเสรีภาพได้เท่าเทียมกับผู้อื่น อย่างเช่น สิทธิในการดำเนินชีวิตต่าง ๆ สิทธิในการศึกษา รัฐต้องรณรงค์ให้คนหรือว่าหน่วยงานต่าง ๆ เห็นความสำคัญ แล้วก็มองเห็นว่าผู้พิการก็เป็นคน ๆ หนึ่ง เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าของสังคมไทยคนหนึ่งด้วยเหมือนกัน เพราะฉะนั้นตอนหลังรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ เราไปเผยแพร่ความรู้เรื่องรัฐธรรมนูญ เรื่องสิทธิในรัฐธรรมนูญ พอพูดถึงสิทธิคนพิการ จำได้ว่าสมัยนั้นที่โรงเรียนในต่างจังหวัดจะมีป้ายติดเอาไว้หน้าโรงเรียนเลย ผู้พิการทุกคนอยากเรียนต้องได้เรียน แต่ถ้าเราไปดูจริง ๆ แล้ว หลายโรงเรียนโดยส่วนใหญ่ปฏิเสธการเข้าเรียนของผู้พิการเพราะบอกว่าไม่สามารถที่จะให้เขาเข้าเรียนได้ หรือว่าทำการเรียนการสอนไม่ได้ แต่รัฐก็ไม่ค่อยได้พยายาม บริการทางการแพทย์ การที่จะต้องปรับสภาพความพิการของเขา หรือเรื่องกายอุปกรณ์ เรื่องเครื่องช่วยความพิการต่าง ๆ รัฐต้องดูแลให้ทั่วถึง เพื่อให้เขาดำเนินชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรี เรื่องการจัดอาชีพก็เหมือนกัน การฝึกอาชีพ การจ้างงาน แม้จะมีกฎหมายว่ามีมาตรการพิเศษว่าสถานประกอบการไหนที่มีลูกจ้าง ๒๐๐ คนขึ้นไป ต้องรับคนพิการเข้าไป ๑ คน แม้จะเป็นสัดส่วนที่น้อยมาก แต่ก็ยังไม่ค่อยได้ทำ บริการทางสังคมต่าง ๆ การให้คำปรึกษาแนะนำ การช่วยบริการช่วยเหลือเด็กพิการครอบครัวที่ยากจน รวมไปถึงเรื่องการคุ้มครองสิทธิในชีวิตของเขาเอง ดิฉันเคยไปอบรมเรื่องสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพให้กับสมาคมคนหูหนวก ปรากฏว่าเราพบว่าคนพิการได้รับผล เขากระทบมากเลยที่จะถูกเอารัดเอาเปรียบมากเลย คนที่พิการแขนขาเขาถูกคนกระทำ ความรุนแรง คนที่ไม่พิการกระทำ ความรุนแรงกับเขา ซึ่งเขาไม่สามารถช่วยตัวเองได้ ในโรงเรียนคนหูหนวกเสียด้วยซ้ำไป นักเรียนถูกข่มขืนถูกกระทำ ความรุนแรง ไม่ต้องไปหาที่ลับตาเลย เพียงแต่มีตมหน่อยแล้วคนมองไม่ค่อยเห็นเขาก็ถูกกระทำได้ เพราะว่าเขาไม่สามารถที่จะเรียกร้องให้ใครมาช่วยเขา สิทธิเหล่านี้ในที่จะดำเนินชีวิตตามปกติ รัฐต้องพยายามที่จะหาทางที่จะคุ้มครอง แล้วคนพิการทางหูทางการได้ยิน สำคัญก็คือเขาสื่อสารกับคนทั่ว ๆ ไปไม่ได้ รัฐจะต้องพยายามที่จะต้องหาล่ามภาษามือประจำตามโรงพยาบาล ประจำไว้ตามสถานีตำรวจอย่างนี้เพื่อที่จะให้เขาสามารถที่จะสื่อสารได้

๕๓

สผ ๒๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริลักษณ์ (๒) ๒๙/๒

เวลามีปัญหา อันนั้นหมายถึงว่ารัฐต้องพยายามที่จะคุ้มครองแล้วก็ให้เขาได้มีสิทธิที่จะดำเนินชีวิตอยู่โดยปกติสุข แล้วก็มีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกับผู้อื่น แต่ว่ากฎหมายฉบับนี้ก็ดี เพราะว่าเป็นการกำหนดขึ้นมาเพื่อให้ผู้พิการได้รับการดูแลจากครอบครัว ซึ่งถือว่าเป็นสถาบันที่ใกล้ชิดที่สุด ถ้าดูแลเขาดีเขาก็อยู่ได้อย่างภาคภูมิใจ แล้วก็มีศักดิ์ศรีถือว่าเป็นมาตรการทางบวกที่รัฐได้กำหนดขึ้น เพียงแต่ว่าในกฎหมายฉบับนี้ก็บอกว่ากำหนดขึ้นมาเพื่อให้ผู้มีรายได้น้อยสามารถนำค่าอุปการะเลี้ยงดู เลี้ยงดูใครบ้าง บิดา มารดา หรือสามีหรือภรรยาหรือบุตรก็ตามที่เป็นคนพิการคนละ ๓๐,๐๐๐ บาท แต่สำคัญเงื่อนไขเยอะมากนะคะ ท่านประธาน เงื่อนไขบอกว่าต้องเป็นคนพิการที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ ถ้าอย่างนี้แปลว่าต้องไปกำหนดระเบียบอีกทีหนึ่งใช่ไหมคะ เราไม่ทราบเลยว่ามาตรการหรือหลักเกณฑ์ที่บอกว่าไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ แล้วถึงจะได้รับค่าลดหย่อนอยู่ตรงไหน อย่างนั้นคือข้อสำคัญ คนที่จะลดหย่อนภาษีได้ต้องเลี้ยงดูคนพิการที่มีบัตรประจำตัวคนพิการ ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาชีวิตคนพิการ ท่านประธานคะ ดิฉันทำงานกับคนกลุ่มนี้มามาก แล้วทำงานกับหน่วยงานรัฐที่ดูแลเรื่องนี้ บัตรประจำตัวคนพิการต้องไปขึ้นทะเบียนคนพิการ การจดทะเบียนคนพิการเป็นเรื่องยุ่งยาก -----

เพราะว่าในปัจจุบันนี้เรื่องเบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุของผู้พิการโอนไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อย่างเช่น กรุงเทพมหานคร นะคะ โอนไปให้กรุงเทพมหานคร แต่การจดทะเบียนคนพิการไม่ได้โอนตามไปนะคะ การจดทะเบียนคนพิการยังอยู่ที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ แล้วเฉพาะในกรุงเทพฯ เอง โดยปกติใครจะขึ้นทะเบียนคนพิการมาที่กระทรวง ตอนหลังกระทรวงก็กระจายออกไป แต่กระจายไปสี่มุมเมือง เช่น ตามแพชั่น ไอแลนด์ ตามห้างต่าง ๆ สี่มุมเมือง แล้วคนพิการที่ยากจนที่ไหนที่เขาจะสามารถไปขึ้นทะเบียนได้ ไม่สะดวกแล้วไม่มีหน่วยเคลื่อนที่ที่จะเข้าไปตามชุมชนในกรุงเทพมหานคร กทม. ก็ทำไม่ได้ เพราะกระทรวงไม่ได้ถ่ายโอนเรื่องของการขึ้นทะเบียนมาให้ แม้จะบอกว่าผู้พิการไปเองไม่ได้นะคะ ให้ผู้อื่นไปจดทะเบียนได้ก็เป็นเรื่องลำบากค่ะท่าน เพราะกรณีที่จะไปจดทะเบียนแทนคนพิการ ๑. ก็คือต้องมีบัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรประจำตัว คือของคนพิการที่ราชการออกให้ อันนี้ก็ต้องมีอยู่แล้ว โบบอบอำนาจจากคนพิการ หรือหนังสือรับรอง จากทางราชการ สำเนาทะเบียนบ้านของคนพิการและของผู้จดทะเบียนแทน ภาพถ่ายต้องมีนะคะ คำสั่งศาลในกรณีศาลสั่งให้เป็นคนเหมือนไร้ความสามารถ หรือการจัดตั้งผู้ปกครอง เอกสารรับรองความพิการ ในกรณีที่สภาพความพิการไม่สามารถมองเห็นได้โดยประจักษ์ ให้รับรองโดยแพทย์ของโรงพยาบาลของทางราชการและโรงพยาบาลอื่นที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด ท่านประธานคะ เอกสารรับรองความพิการของแพทย์เป็นปัญหาอุปสรรคใหญ่หลวงอีกข้อหนึ่งของคนพิการเวลาไปขึ้นทะเบียน ไปจดทะเบียน เพราะบางที่ผู้พิการไม่เข้าใจ คิดว่าใช้ใบรับรองแพทย์ทั่วไปก็ได้ ใบรับรองแพทย์คนไข้ทั่วไป ซึ่งใช้ไม่ได้ เพราะใบรับรองความพิการต้องระบุประเภทของความพิการ ซึ่งมีอยู่ ๖ อย่าง ๘ อย่าง ระดับความพิการด้วยว่าพิการระดับไหน ระดับความสามารถ ลักษณะความพิการที่แพทย์ประเมินไว้อย่างครบถ้วนถึงจะถือว่าเป็นเอกสารรับรองความพิการของแพทย์ได้นะคะ แล้วโดยทั่วไปเอกสารการรับรองความพิการของแพทย์ไม่สมบูรณ์ เพราะ ๑. บางที่แพทย์ก็อาจจะไม่เข้าใจในบางอย่าง แพทย์ไม่ระบุความผิดปกติของความพิการไว้ในเอกสาร ๒. ระบุความผิดปกติของความพิการ แต่ระดับความผิดปกติไม่อยู่ในเกณฑ์การประเมินตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต

ของคนพิการ ปี ๒๕๕๐ อย่างนี้ท่านประธานคะ ไม่ใช่ความผิดของคนพิการ แล้วคนพิการจะไปขึ้นทะเบียนนี้เป็นเรื่องยากมาก ทำให้รัฐถึงไม่จัดหน่วยเคลื่อนที่เข้าไป ดิฉันเคยเสนอเพราะฉะนั้นท่านจะเห็นว่าตัวเลขคนพิการต้นปี ๒๕๕๑ นี้ประมาณ ๔ ล้าน ๘ แสนคนก็เกือบ ๕ ล้านคน แต่มีคนมาจดทะเบียนคนพิการแค่ ๗๕๖,๖๐๖ คนเท่านั้นเองไม่ถึง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่ท่าน ขอประทานโทษนะคะ ท่าน ส.ส. จุติบอกว่าคนพิการครอบครัวที่จะมีคนพิการมีสักกี่ครอบครัว แต่ในเมื่อมีคนพิการประมาณ ๕๐๐ คนมีคนสามารถไปขึ้นทะเบียนได้ไม่ถึง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ มาตรการที่ท่านตั้งใจดีนักหนา มันก็จะไม่ประสบความสำเร็จ มันก็จะเหมือนที่มีคนบอกว่าเป็นการสร้างภาพเพราะฉะนั้นฝากท่านหน่อยนะคะว่าในกรรมาธิการวิสามัญต้องพูดกันให้ชัดเจน ทำอย่างไรคนพิการจะได้รับประโยชน์ ครอบครัวคนพิการจะได้รับประโยชน์จากกฎหมายฉบับนี้ ฉบับที่อุตสาหกรรมเพิ่มเติมให้ทั่วถึงแล้วก็ป็นธรรมให้กับคนพิการด้วย เพราะฉะนั้นก็อยากจะฝากกราบเรียนท่านด้วยคะว่า นอกจากพูดถึงบัตรประจำตัวคนพิการแล้วท่านยังบอกว่าคนพิการที่ครอบครัวเขาเลี้ยงดู แล้วจะได้รับค่าลดหย่อนต้องมีรายได้ ผู้พิการนั้นต้องมีรายได้ไม่เพียงพอแก่การยังชีพ ซึ่งมันคล้ายกับเป็นคนพิการไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ อันนี้มีรายได้ไม่เพียงพอแก่การยังชีพ ต้องถามว่าถ้าเขาทำงานแล้วไม่ช่วยใช้ไหม ไม่อยู่ในข่ายนี้ใช้ไหม ทำงานหรือไม่ทำ ทำไม่ได้หรือไม่ได้ทำนะคะ -----

เพราะฉะนั้นแล้วท่านก็ยังคงบอกอีกว่าตามหลักเกณฑ์และวิธีการเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด กำหนดอะไรอีก กำหนดแค่นี้คนพิการก็เข้าจะไม่ถึงอยู่แล้ว ถ้ากำหนดมากกว่านี้คนพิการที่ขึ้นทะเบียนน้อยอยู่แล้ว แล้วครอบครัวของเขาเองก็คงจะไม่สามารถที่จะได้รับค่าลดหย่อน แล้วก็ไม่สมประสงค์ของกฎหมายฉบับนี้ ผากท่านที่เป็นกรรมการการด้วยว่าคนพิการมีสถิติอยู่ตอนนี้มี ๔ ล้าน ๘ แสนคนเท่านั้น อันนี้เป็นตัวเลขที่สำรวจได้แล้วที่ยังสำรวจไม่ได้ตกหล่นอีก ดิฉันเชื่อว่ามีมากมาย น่าจะไม่น้อยกว่าผู้สูงอายุของท่านจตุติ ไกรฤกษ์ ซึ่งท่านก็เรียกร้องว่าเบี้ยยังชีพของคนชรา ๗ ล้าน ๒ แสนคน ท่านกระซิบบอกมา กระซิบเสียงดัง ๆ ว่า ๗ ล้าน ๒ แสนคน อันนั้นก็เบี้ยยังชีพของคนชราที่กำลังรออยู่ แล้วก็ต้องมีค่าลดหย่อนอย่างนี้ซึ่งมีค่าลดหย่อนไปบ้างแล้วในการเลี้ยงดูบิดา มารดา แต่ว่านั้นจะต้องมีสำหรับผู้ชราอีกต่างหาก เพราะฉะนั้นก็กราบเรียนท่านว่า ผากกรรมการวิสามัญไปปลดล็อก (Lock) หน่อย อย่าให้มันยากนัก อย่าให้การเข้าถึงประโยชน์ที่พึงได้ เพราะเวลาตอนนี้คนที่จดทะเบียน คนจนออกไปจดทะเบียนไม่ได้อยู่แล้ว มีปัญหามากมาย ก็จะได้ครอบครัวคนที่พอมีพอกิน กราบเรียนท่านว่าปลดล็อกตรงนี้ให้สะดวกให้เข้าถึงได้ง่ายด้วยและอย่าลืมเบี้ยยังชีพคนพิการ แล้วก็เบี้ยยังชีพของคนชราด้วย ขอบพระคุณค่ะ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ก่อนถึงท่านอภิปรายต่อไปนะคะ ในนามของสภาผู้แทนราษฎร ก็ขอต้อนรับคณะผู้สูงอายุจากจังหวัดสมุทรสงคราม ซึ่งมาทั้งหมดจำนวน ๑๒๐ ท่าน ยินดีต้อนรับนะคะ ท่านต่อไปขอเชิญท่านเสมอกัน เทียงธรรม ครับ

นายเสมอกัน เทียงธรรม (สุพรรณบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายเสมอกัน เทียงธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรี จากพรรคชาติไทย ท่านประธานครับ ในวันนี้ในวาระการประชุมเราได้กำลังอภิปรายถึงเรื่องร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ซึ่งจริง ๆ แล้วฉบับนี้ใจความสำคัญถ้าจะให้พูดสั้น ๆ ง่าย ๆ เลยก็คือแก้ไขในมาตราที่ให้ผู้มีรายได้สามารถหักค่าเลี้ยงดูค่าดูแลคนพิการได้เพิ่มเติม ซึ่งตรงนี้จากผู้อภิปรายที่ผ่านมาได้มีการบอกจำนวนตัวเลขของผู้พิการแล้ว ผู้พิการทั้งประเทศมีประมาณ ๔ - ๕ ล้านคนเศษ แต่คนที่ได้

๕๗

สผ ๒๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

สารวิชา ๓๑/๒

จดทะเบียนได้ถูกต้องตามกฎหมายมีอยู่ประมาณ ๗ แสนคนเศษ ซึ่งถ้าเปรียบเทียบแล้ว ก็ตกเกือบจะ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งตรงนี้ผู้ที่อุปการะเลี้ยงดูบุคคลเหล่านี้ถึงจะมีสิทธิทำการ หักลดหย่อนได้ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นท่านประธานครับ หักลดหย่อนได้ ๓๐,๐๐๐ บาทต่อคน ผมลองคิดเฉลี่ยคร่าว ๆ ว่าถ้าผู้มีรายได้คนนั้นมีญาติ มีบุตร มีสามี หรือภรรยา หรือบิดา มารดาที่เกี่ยวข้องกันเป็นผู้พิการ แล้วเขาจะต้องจ่ายเงินจำนวน ๓๐,๐๐๐ บาทต่อปี แทนที่จะมาเป็นเงินจ่ายภาษี ๓๐,๐๐๐ บาทต่อปี หาร ๑๒ เท่ากับเดือนหนึ่งเขาช่วยเหลือ คนพิการได้ประมาณ ๒,๕๐๐ บาท ซึ่งผมมองแล้วตัวเลขมันไม่น่าที่จะเป็นไปได้ ก็อยาก ที่จะฝากทางท่านประธานผ่านไปยังทางคณะรัฐมนตรีรวมถึงรัฐบาล เหมือนอย่างเช่น ท่านผู้อภิปรายทุก ๆ ท่านว่าตัวเลขน่าจะเยอะกว่าตรงนี้ได้ไหม จำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท ถ้าลองมาเปรียบเทียบกับนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจตัวอื่น อย่างเช่น การลงทุนในกองทุน ต่าง ๆ เช่น กองทุนอาร์เอ็มเอฟ (RMF) หรือแอลทีเอฟ (LTF) ซึ่งสามารถหักลดหย่อนได้ถึง ๑๕ เปอร์เซ็นต์ของรายได้ทั้งหมด ยกตัวอย่างง่าย ๆ อย่างเช่น บุคคลบางคนมีรายได้ ๑ ล้านบาท สามารถหักลดหย่อนได้ถึง ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ก็คือ ๑๕๐,๐๐๐ บาท ต่อ ๑ กองทุน สมมุติว่าผมหักทั้งกองทุนไอเอ็มเอฟและแอลทีเอฟก็คือหักได้ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ หักได้ ๓ แสนบาท แต่ในขณะเดียวกันถ้าเกิดบุคคลคนนั้นมีบุคคล ในครอบครัวเป็นคนพิการหักเพิ่มได้อีกแค่ ๓๐,๐๐๐ บาท ซึ่ง ๓๐,๐๐๐ บาทตรงนี้แต่ละปี ผู้มีรายได้คนนั้นไม่ทราบว่าเขาจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการดูแลผู้พิการไปเท่าไร แต่ในทาง กลับกันถ้าเขาเอาเงินตรงนั้นไปซื้อกองทุนไม่ว่าจะเป็นไอเอ็มเอฟหรือแอลทีเอฟ เขาได้ผลตอบแทนกลับมาและที่สำคัญเมื่อถึงเวลาที่กองทุนกำหนดแล้วยังได้เงินส่วนนั้น กลับคืนมาอีก -----

ซึ่งผมมองแล้วมันอาจจะเป็นการทำให้ผู้พิการได้น้อยใจขึ้นมาบ้าง แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นเมื่อรัฐบาลได้พิจารณาว่าจะต้องมีร่าง พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมฉบับนี้แล้ว ผมก็ยังรู้สึกดีใจดีใจที่ทำให้ผมรู้สึกได้ว่ารัฐบาลให้ความสำคัญกับคนพิการมากยิ่งขึ้น แต่ถ้าเกิดในเมื่อเราจะให้แล้วนี่นะครับ ผมมาดูในร่างฯ แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน (ฎ) ซึ่งน่าจะเป็นวงเล็บที่มีผู้อภิปรายกันเยอะ ในนี้ได้ออกไว้ว่าค่าอุปการะเลี้ยงดูบิดา มารดา สามีหรือภรรยา ผมต้องขอข้ามมาเลยจนถึงโดยบุคคลดังกล่าวต้องเป็นคนพิการที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ ซึ่งมีบัตรประจำตัวคนพิการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ท่านประธานครับ ผมอยากจะขอฝากเอาไว้ว่าในเมื่อถ้าเกิดรัฐบาลมีใจที่จะช่วยเหลือคนพิการแล้ว และเราก็มีหน่วยงานที่จะรับรองแล้วว่าคนนี้เป็นคนพิการจริง ไม่ว่าจะช่วยเหลือตนเองได้หรือช่วยเหลือตนเองไม่ได้ เราก็น่าจะให้เขาเข้าข่ายที่อยู่ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เพื่อที่จะนำไปลดหย่อนค่าภาษีได้

อีกประการหนึ่ง ต้องมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านเดียวกับผู้มีเงินได้ ผมว่าตรงนี้น่าจะเป็นกุญแจสำคัญที่ทำให้มาตรการนี้ไม่สามารถใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพราะอะไรครับ สมมุติยกตัวอย่างเช่น มีลูกจ้างสักคนหนึ่งเป็นผู้จัดการบริษัท มีเงินเดือนสัก ๓๐,๐๐๐ บาท ๔๐,๐๐๐ บาท แต่มีบุคคลในครอบครัวที่อยู่ในจังหวัดบ้านเกิดพิการขึ้นมา แต่ตัวเองด้วยเหตุจำเป็นทางหน้าที่และภาระงานต้องย้ายมาทำงานในกรุงเทพมหานคร และต้องย้ายทะเบียนบ้านมาอยู่ที่กรุงเทพมหานคร กลับกลายเป็นว่าไม่สามารถนำค่าใช้จ่ายตรงนี้มาหักลดหย่อนค่าภาษีจำนวน ๓๐,๐๐๐ บาทได้ทำไมล่ะครับ ในเมื่อเราต้องการจะช่วยแล้วเราน่าจะมีมาตรการทางกฎหมายตรงไหนขึ้นมาก็ได้ เพื่อเป็นเครื่องพิสูจน์ว่าคนพิการคนนั้นกับผู้มีรายได้ที่ต้องการนำมาลดหย่อนนั้นมีความสัมพันธ์กันจริงตามกฎหมายที่กำหนด อย่างเช่นว่า เป็นสามีหรือภรรยาบิดา มารดา บุตรที่ชอบด้วยกฎหมาย หรือบุตรบุญธรรม คือจริง ๆ เรามีแค่ตรงนี้ก็น่าจะเพียงพอแล้ว

อีกประการหนึ่งครับ ประการสุดท้ายแล้ว หรือเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด ตรงนี้ผมก็เป็นห่วงว่าผู้มีเงินได้ที่เกี่ยวข้องกับผู้พิการและต้องการที่จะนำค่าใช้จ่ายมาลดหย่อนภาษี อาจจะต้องคอยเช็คเป็นรายปีเลยว่าปีนี้ท่านอธิบดีจะมี

การประกาศกำหนดอันไหนออกมาใหม่หรือไม่ ปีนี้อาจจะหักลดหย่อนได้ ปีหน้าอาจจะเปลี่ยนแปลงประกาศใหม่ทำให้ลดหย่อนไม่ได้ ถ้าตรงนี้มันก็อาจจะเกิดการไม่เป็นธรรม และอาจจะเกิดการเข้าใจผิดกับผู้มีเงินได้ที่ต้องนำภาษีส่งรัฐ ซึ่งผลสุดท้ายอาจจะเกิดผลกระทบเป็นค่าปรับเนื่องจากผิดนัดชำระหรือเป็นการชำระไม่ตรง หรือหักค่าใช้จ่ายไม่ตรงอะไรก็สุดแท้แต่ นี่ก็เป็นประเด็นคร่าว ๆ ที่ผมอยากจะฝากท่านประธานผ่านไปยังคณะรัฐมนตรี แล้วก็ขอฝากผ่านไปยังคณะกรรมการวิสามัญซึ่งผมคิดว่าน่าจะจะต้องตั้งขึ้นมาเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ สุดท้ายนี้ก็หวังว่าค่าทวงตัง ค่าแนะนำของผม ทางคณะกรรมการน่าจะได้นำไปเป็นข้อพิจารณาบ้าง กราบขอบพระคุณครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านอลงกรณ์ ครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ตามที่คณะรัฐมนตรีได้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่..) พ.ศ. โดยมีหลักการและเหตุผลที่สำคัญ นั่นก็คือการกำหนดให้ผู้มีเงินได้หักลดหย่อนค่าอุปการะเลี้ยงดูบิดา มารดา สามีหรือภรรยา บุตรชอด้วยกฎหมายหรือบุตรบุญธรรมของผู้มีเงินได้ รวมทั้งบิดา มารดา หรือบุตรชอด้วยกฎหมายของสามีหรือภรรยาของผู้มีเงินได้คนละ ๓๐,๐๐๐ บาท โดยบุคคลดังกล่าวต้องเป็นคนพิการที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ ซึ่งมีบัตรประจำตัวคนพิการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ และมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านเดียวกับผู้มีเงินได้ และมีรายได้ไม่เพียงพอแก่การยังชีพ สำคัญและหลักการของกฎหมายที่เสนอมานั้น กระผมใคร่ขอแสดงความคิดเห็นและมีคำถามเป็นข้อ ๆ ดังนี้

ประการแรก หลักการเห็นด้วยแต่หลักคิดไม่เห็นด้วย ที่กระผมกล่าวเช่นนั้น เพราะเหตุว่าการที่คณะรัฐมนตรีได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมา โดยระบุว่า เป็นมาตรการกระตุ้นและฟื้นฟูเศรษฐกิจนั้นถือได้ว่าเป็นหลักคิดที่ผิด -----

ที่เรียนอย่างนี้ เพราะว่าในอดีตในรัฐบาลที่ผ่านมา แม้แต่ในส่วนของรัฐบาลพรรคประชาธิปัตย์หลังสุดนั้น เราได้กำหนดสิ่งที่เรียกว่ามาตรการภาษีเพื่อสังคม เราได้แยกแยะภาษีในลักษณะที่มีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน ดังนั้นเวลาที่นำเสนอร่างกฎหมายต่อรัฐสภา ก็จะมีการกำหนดความชัดเจนเป็นหลักคตินอกจากหลักการของกฎหมาย ดังนั้นเมื่อพิจารณาลงมาในสาระสำคัญของตัวกฎหมายฉบับนี้จึงปรากฏว่าเมื่อหลักคิดเริ่มต้นนั้นผิด สาระสำคัญก็ผิดเพี้ยนไปด้วย เหมือนกับการติดกระดุมเม็ดแรกผิด ก็ติดกระดุมเม็ดถัดมาผิด ที่ผมเรียนอย่างนี้ก็เพราะเหตุว่าถ้าจะคำนึงถึงในแง่ของคนพิการเป็นศูนย์กลางของการดูแลโดยใช้มาตรการภาษีของรัฐ จะเห็นว่าการไม่ครอบคลุมของการดูแลคนพิการนั้นได้ปรากฏขึ้นในตัวร่างกฎหมายฉบับนี้ ตามร่างกฎหมายที่รัฐบาลเสนอมานั้นจะจำกัดเฉพาะคนพิการ ซึ่งเป็นบิดา มารดา สามี หรือภรรยา บุตรชอบด้วยกฎหมายหรือบุตรบุญธรรมของผู้มีเงินได้ รวมถึงบิดา มารดา หรือบุตรชอบด้วยกฎหมายของสามีหรือภรรยาของผู้มีเงินได้ ท่านประธานจะเห็นว่านิยามของคนพิการที่จะได้รับการดูแลโดยผู้มีเงินได้ที่เข้าไปอุปการะโดยมีแรงจูงใจด้านภาษีในการหักค่าลดหย่อนนั้น ตามประมวลรัษฎากร มาตรา ๔๗ ซึ่งพวกเราทุกคนคุ้นเคยดี เพราะต้องจ่ายภาษีในทุกปี ๆ แต่ปรากฏว่าเมื่อหลักคิดของรัฐบาลคิดในมุมของกระตุ้นเศรษฐกิจ ฟื้นฟูเศรษฐกิจ จึงขาดมุมมองทางสังคมไปอย่างน่าเสียดาย ถ้าหากหลักคิดคำนึงถึงเรื่องของคนพิการเป็นหลัก แน่นนอนบุคคลใด ๆ ที่อุปการะคนพิการที่ขึ้นทะเบียนยอมได้สิทธิในการหักลดหย่อนค่าอุปการะในภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากร ความแตกต่างตรงนี้เป็นเรื่องซึ่งรัฐบาลจะต้องชี้แจงว่า ประการที่ ๑ ทำไมจึงจำกัดเฉพาะบุคคลบางประเภทเท่านั้นที่ได้รับการดูแลในฐานะที่เป็นคนพิการของผู้มีเงินได้ ประการที่ ๒ ก็คือว่าการกำหนดว่าคนพิการนั้นที่ได้รับการอุปการะตามประเภทบุคคลที่กำหนดไว้สำหรับการที่ผู้มีเงินได้อุปการะอยู่จะต้องอยู่ในทะเบียนบ้านเดียวกันนี้ยิ่งแสดงให้เห็นถึงความจำกัดจำเขี่ยในขอบเขตที่ทางรัฐบาลตั้งใจจะยื่นมือเข้าไปดูแล โดยหวังว่ามาตรการภาษีนี้จะเอื้อให้มีการดูแลคนพิการมากขึ้น ความจริงสายใยของบุคคลดังกล่าวนั้นแทบจะไม่ได้อันธพาลเท่าใดนัก ผมเรียนท่านประธานว่าไม่ว่าจะเป็นบิดา มารดา หรือว่าจะเป็นบุตรหรือบุตรบุญธรรม ซึ่งเป็นคนพิการ

และไม่สามารถที่จะพึ่งตนเองได้ ไม่มีรายได้เพียงพอจากการครองชีพนั้นมีจำนวนไม่มากหรือครบ เพราะสายใย สายเลือด สายโลหิตที่มีความผูกพันต่อกันนั้น ผู้มีเงินได้ที่มีฐานะที่จะต้องเสียภาษี ส่วนใหญ่จะดูแลอยู่แล้ว ผมไม่บอกว่าเป็นคือความใจแคบใจดำของรัฐบาล แต่เมื่อหลักคิดและมุมมองเริ่มผิดตั้งแต่ต้น ท่านจึงจำกัดจำเขี่ยโดยการยอมสละการมีรายได้จากภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากร มาตรา ๔๗ แต่เพียงน้อย โดยหวังว่าเป็นมาตรการที่ดูประหนึ่งว่าได้ช่วยคนพิการแล้ว แต่มันไม่ใช่เพราะฉะนั้นการไปจำกัดเฉพาะต้องอยู่ในทะเบียนบ้านเดียวกันจึงเป็นอีกข้อจำกัดหนึ่งที่ต้องการคำตอบว่า แม้แต่บุคคลซึ่งได้ระบุไว้ไม่ว่าจะเป็นบิดา มารดา บุตรชอบด้วยกฎหมายหรือบุตรบุญธรรม และรวมไปถึงของคู่สมรสนั้น ทำไมต้องอยู่ในทะเบียนบ้านเดียวกัน มีบุตรและธิดาจำนวนไม่น้อยที่มาทำงานที่กรุงเทพฯ -----

แต่ว่าบิดา มารดาซึ่งพิการอาจจะอยู่ต่างจังหวัดไม่ได้อยู่ในทะเบียนบ้านเดียวกัน คนเหล่านั้นไม่ได้รับสิทธิตรงนี้ นี่จึงจำกัดคนนอกจากประเภทบุคคลแล้วก็มาจำกัดในเรื่องของ ถิ่นที่อยู่อีกประการหนึ่ง นอกจากนั้นแล้วในเรื่องของตัวกฎหมายซึ่งได้กำหนดไว้ว่า คนพิการที่จะได้นำมาคิดในการหักค่าลดหย่อน ค่าอุปการะเลี้ยงดูสำหรับผู้มีเงินได้นั้น จะต้องขึ้นทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ถ้าผมจำไม่ผิด พ.ศ. ๒๕๕๐ แต่ผมต้องเรียนอย่างนี้ว่ากระทรวงการคลังได้ประสาน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ซึ่งเป็นเจ้าภาพในเรื่องคนพิการ หรือไม่ความจริงวันนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ควรต้องเข้ามาร่วมในการชี้แจงกับตัวแทนของกระทรวงการคลังในนามของคณะรัฐมนตรี ด้วย แต่ผมก็เข้าใจว่าถ้าสมมติฐานผมได้พูดในเบื้องต้นไว้แล้วว่าหลักการเห็นด้วยในการ ต้องช่วยเหลือให้มีการอุปการะคนพิการโดยใช้มาตรการทางภาษีแต่ว่านั้นคือหลักคิดที่ผิด และยังไม่ปรากฏตัวรัฐมนตรีกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ยังเป็น การยืนยันว่ารัฐมนตรีไม่ได้มองเรื่องนี้ด้วยสายตาของภาษีเพื่อสังคม ดังนั้นจึงไม่ปรากฏ การกล่าวอ้างถึงพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. ๒๕๓๔ ความจริง ผมเรียนตรงนี้เพราะเหตุว่าเมื่อได้ไปดูในสถิติของการขึ้นทะเบียนคนพิการและอัตราการ เพิ่มคนพิการในสังคมไทยค่อนข้างน่าวิตก

ประการที่ ๑ ก็คือว่ายังมีการขึ้นทะเบียนน้อยมากเพียงแค่ ๗ แสนต่อราย เท่านั้นเอง ตัวเลขจริง ๆ ของคนพิการทั้งประเทศยังไม่ทราบว่ามีเท่าไร ๔ หรือ ๕ ล้านคน หรือว่ามีมากกว่านั้นและคนพิการดังกล่าวที่บอกว่ามีอยู่ ๔ - ๕ ล้านคนนั้นมีนิยามอยู่ ภายใต้กฎหมายฉบับใด ความพิการมี ๓๑ ลักษณะ แต่ใน ๔.๘ ล้านคนก็ตี ๔ - ๕ ล้านคน หรือ ๖ ล้านคนหรือแม้แต่ ๗ ล้านคนมีใครรู้บ้างและตรงกับนิยามของกฎหมายฉบับใด เพราะการขึ้นทะเบียนขึ้นทั้ง ๒ กฎหมาย และกฎหมายดังกล่าวที่นั้นนิยามที่ยังไม่ตรงกัน ในลักษณะของความพิการ ๓๑ ประเภท ร่างกฎหมายฉบับนี้ซึ่งเป็นกฎหมายรองลงมา ในเรื่องมาตรการทางภาษีจะยึดนิยามของกฎหมายฉบับใดท่านอ้างอิงเพียงกฎหมาย ฉบับเดียว ซึ่งในส่วนนี้เป็นเรื่องที่ทางอธิบดีกรมสรรพากรจะต้องมีการกำหนดหลักเกณฑ์ แต่ตัวสาระสำคัญของกฎหมายนั้นยังไม่ได้ครอบคลุมกฎหมายที่สำคัญอีกฉบับหนึ่ง

ท่านประธานครับ ปัญหานี้อาจจะกล่าวได้ว่าเป็นเรื่องสำคัญในเรื่องสิทธิมนุษยชน เป็นเรื่องซึ่งรัฐบาลจะต้องปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องดูแลพลเมืองของเราโดยเฉพาะคนที่พิการ แต่คนพิการเหล่านี้แน่นอนที่สุดเขามีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์มีคนจำนวนมากที่ไม่แสดงตนเพราะเขามีศักดิ์ศรีที่หวังว่าเขาจะดูแลชีวิตตัวเองได้ แต่แน่นอนที่สุดภายใต้ระบบของการที่รัฐจะต้องเข้าไปดูแลในเรื่องของสวัสดิการและสวัสดิภาพของประชาชนคนพิการนั้น ตัวเลขที่เราได้เห็นความแตกต่างระหว่างคนที่ขึ้นทะเบียนและถ้ากระจายออกไปในแต่ละภาคก็น่าสงสัยว่าสถิติของคนพิการกับสถิติของความยากจนค่อนข้างจะไปในทิศทางเดียวกัน นั่นก็คือในภาคตะวันออกเฉียงเหนือหรือภาคอีสานซึ่งมีเส้นความยากจนมีรายได้ต่อหัวเฉลี่ยทั้งประเทศต่ำกว่าเพื่อนนั้นมีจำนวนคนพิการที่ขึ้นทะเบียนมากที่สุดครบเกือบ ๓ แสนคน รองลงมาคือภาคเหนือ รองลงมาคือในส่วนกลาง ภาคใต้และกรุงเทพมหานคร แต่นั่นคือสัดส่วนเพียงแค่มไม่ถึง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของการประมาณการคาดว่าจะมีคนพิการทั่วประเทศ -----

ผมเรียนท่านประธานว่าประเด็นนี้อยากให้รัฐบาลมีมุมมองที่มากกว่าการคิดเรื่องของคนเป็นเศรษฐกิจและการเงิน อยากเห็นรัฐบาลมีมุมมองที่มองว่าการใช้มาตรการทางภาษีครั้งนี้เพื่อสังคม เพื่อคนพิการ และครอบครัวและสาระสำคัญของกฎหมายฉบับนี้ก็จะเปลี่ยนแปลงไป และผมเชื่อว่าในชั้นของการแปรญัตติ ในชั้นคณะกรรมการวิสามัญนั้น ควรจะได้มีการขยับขยายทั้งประเภทบุคคลที่เป็นคนพิการที่จะสามารถได้รับแรงจูงใจสำหรับผู้มีเงินได้ในการนำมาคิดค่าหักลดหย่อนภาษีในค่าอุปการะเลี้ยงดู และรวมไปถึงในเรื่องของการจำกัดในเรื่องของถิ่นที่อยู่ภูมิภาคอื่น ๆ ซึ่งไม่ได้อยู่ในประเภทของบิดา มารดา บุตรที่ถูกต้องตามกฎหมายและบุตรบุญธรรม ผมคิดว่าถ้าเราตั้งหลัก คำว่า คนพิการ เป็นศูนย์กลาง มาตรการภาษีเพื่อสังคมที่รัฐบาลจะได้แสดงความจริงใจอย่างแท้จริงในการที่เขาจะสามารถได้รับประโยชน์จากร่างกฎหมายที่สภาผู้แทนราษฎรจะให้ความเห็นชอบในหลักการในวันนี้ นั้น ทุกคนที่เป็นคนพิการควรจะได้ประโยชน์ตรงนี้ ไม่ใช่เฉพาะข้อจำกัดที่รัฐบาลพยายามที่จะจำกัดจำเขี่ยเหมือนกับไม่ประสงค์ที่จะช่วยเหลือคนพิการ เพราะกลัวว่าจะเก็บภาษีได้น้อย ซึ่งตรงนี้จะผมคิดว่าหลักคิดนั้นไม่ถูก แต่ในหลักการเพื่อการช่วยเหลือให้คนพิการได้รับการเลี้ยงดูและส่งเสริมจริยธรรม คุณธรรมในเรื่องของความกตัญญูและความมีเมตตาตานั้น กระผมคิดว่านั่นคือหลักคิดที่เราให้ความเห็นด้วย ขอขอบคุณครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านพาริดา ครับ

นางพาริดา สุไลมาน (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน พาริดา สุไลมาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์ พรรคพลังประชาชน ในวันนี้ที่คณะรัฐมนตรีได้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามมาตรการภาษีเพื่อกระตุ้น และฟื้นฟูเศรษฐกิจนั้น ดิฉันต้องขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีในวันนี้ที่มารับฟังการชี้แจงจากเพื่อนสมาชิกในสภาแห่งนี้ และก็ส่วนหนึ่ง ดิฉันรู้สึกดีใจแทนพี่น้องคนไทยทั่วประเทศ โดยเฉพาะพี่น้องผู้พิการทั่วประเทศ ซึ่งขณะนี้นั้นของสำนักงานสถิติแห่งชาติที่ดิฉันได้ติดตามมาในทุกรอบ ๕ ปี ซึ่งได้สำรวจเมื่อต้นปี ๒๕๕๐ พบว่ามีผู้พิการทั่วประเทศ ๑ ล้าน ๙ แสนคน และก็ในขณะเดียวกันนั้น

ในขณะนี้ที่มีการจดทะเบียนผู้พิการแล้วประมาณ ๗๖๐,๐๐๐ กว่าคน ในวันนี้ดิฉันรู้สึก
 ดีใจที่ได้บอกในส่วนของท่านรัฐมนตรีและก็ฝากไปยังท่านประธานก็คือว่าดิฉันเห็นด้วย
 ในการเห็นชอบใน พ.ร.บ. ฉบับนี้ที่ทางรัฐบาลให้ความสำคัญ ซึ่งนอกจากในส่วนของ
 รัฐบาลจะให้ความสำคัญในเรื่องเกี่ยวกับการกระตุ้นในส่วนของด้านภาษีเพื่อกระตุ้น
 และก็ฟื้นฟูเศรษฐกิจแล้ว เราคงเห็นว่ารัฐบาลนี้ก็ให้ความสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง
 ของไฟฟ้า ประปา รถเมล์ หรือว่าในส่วนของรถไฟ ซึ่งในสิ่งเหล่านี้ได้ช่วยเหลือ
 พี่น้องประชาชนเป็นอย่างมาก และขณะเดียวกันมาตรการในส่วนการลดภาษีน้ำมันนั้น
 ก็ได้ช่วยประชาชน โดยเฉพาะสิ่งหนึ่งที่เราให้ความสำคัญ นั่นก็คือกรณีของสถานการณ
 วิกฤติของบ้านเมือง การประท้วงที่เกิดขึ้น และก็ขณะเดียวกันนั้นวิกฤติสถานการณ์โลก
 ที่กำลังจะคุกคามและก็ใกล้เข้ามาในส่วนของผลกระทบในประเทศไทย ล่าสุดเมื่อวานนี้
 หุ้นก็ตกลงอย่างมากมาย และก็ขณะเดียวกันนั้นสิ่งหนึ่งซึ่งจะเป็นผลกระทบที่คน
 ในประเทศไทยจะต้องตระหนักก็คือว่าในปีหน้านั้นประชาชนคนไทยจะตกงาน
 อีกประมาณ ๑ ล้านกว่าคน สิ่งเหล่านี้เมื่อรัฐบาลได้เห็นความสำคัญในเรื่องเหล่านี้
 และก็โดยเฉพาะนอกจากที่เราจะดูในเรื่องของเศรษฐกิจแล้ว ในเรื่องของคุณภาพชีวิต
 ของประชาชนรัฐบาลก็ไม่ได้เพิกเฉย โดยเฉพาะในกลุ่มของผู้ด้อยโอกาส ดิฉันจึงรู้สึกดีใจ
 แทนพี่น้องผู้พิการทั่วประเทศ และในเรื่องเหล่านี้ดิฉันถือว่าในส่วนของสภาแห่งนี้ก็คงจะ
 ตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อที่จะพิจารณาในส่วนของรายละเอียดตามที่เพื่อนสมาชิก
 ในสภาได้อภิปรายกันในส่วนของการขอลดภาษี -----

ซึ่งในวันนัดฉันคงจะไม่อภิปรายลงลึกรายละเอียด แต่สนับสนุนแล้วก็เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งที่จะสนับสนุน พ.ร.บ. ฉบับนี้ สิ่งหนึ่งที่ได้เห็นนั่นก็คือว่า เวลาที่เราลงพื้นที่ไปตามต่างจังหวัดนั้น ผู้พิการที่อยู่ในพื้นที่ไม่ว่าจะเป็นในส่วนของพ่อแม่ไม่ว่าจะเป็นในส่วนของสามีหรือลูกที่เขาจะต้องเผชิญกับภาวะของความเป็นผู้พิการแล้วจะต้องมาหาเลี้ยงชีพนั้นซึ่งเป็นสิ่งที่น่าเห็นใจแล้วก็เป็นสิ่งที่ควรที่จะเข้าไปดูแลในส่วนของผู้ด้อยโอกาสเหล่านี้ แต่ว่าก็คงจะฝากในส่วนของข้อสังเกตกับกรรมาธิการที่จะตั้งขึ้นในวันนี้จะคะว่า ในส่วนของ การลดหย่อนภาษีนั้น ดิฉันคงจะฝากในส่วนของถ้าเกิดว่ากรณีของผู้พิการนั้นเขาเป็นผู้พิการ แล้วถ้าเกิดว่าเขาจะยื่นเสียภาษีในตรงนี้รัฐบาลจะมีนโยบายในเรื่องนี้ให้เขาอย่างไร เพราะว่าเขาก็ต้องได้รับผลกระทบด้วยเช่นเดียวกัน ก็ขอฝากในส่วนของ คณะรัฐมนตรีหรือว่าในส่วนของกรรมาธิการที่จะตั้งขึ้นไว้ด้วยนะคะ แล้วก็อีกกรณีหนึ่งในกรณีของการหักลดหย่อน ๓๐,๐๐๐ บาท ดิฉันถือว่าอาจจะน้อยไปสำหรับกรณีของผู้พิการ เพราะว่าเขาเองก็ยังคงเป็นคนที่ยังเป็นส่วนของการประกอบอาชีพต่าง ๆ โดยส่วนตัวดิฉันถือว่า ๓๐,๐๐๐ บาทก็น้อยเกินไป ก็อยากจะฝากในกรรมาธิการที่จะตั้งขึ้นว่าควรจะเป็น ๕๐,๐๐๐ บาทด้วยซ้ำ ก็ขอฝากเอาไว้ แล้วก็รายละเอียดอื่น ๆ ดิฉันไม่ขอลงลึกรายละเอียด ก็ขอสนับสนุนในร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ แล้วก็ขอสนับสนุนกราบขอบพระคุณค่ะ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านผู้หญิง ธาราภูมิ ครับ

นางสาวผู้หญิง ธาราภูมิ (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน ผู้หญิง ธาราภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลพบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ในเรื่องของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในสิ่งที่หลายท่านได้อภิปรายมา โดยเฉพาะที่ให้ข้อสังเกตว่า พ.ร.บ. ฉบับนี้ที่แก้ไขเพิ่มเติม ไม่น่าจะใช้มาตรการในการกระตุ้นเศรษฐกิจนะคะ ดิฉันก็ขอกราบเรียนว่า ดิฉันก็เห็นด้วยเพราะว่าจริง ๆ แล้วที่มาที่ไปของกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมนี้น่าจะมาจากมาตรการภาษีที่เอื้อต่อการให้และการช่วยเหลือสังคม อันนี้น่าจะเป็นเป้าหมาย เพราะว่าดูจากต้นร่างที่มาจากคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการแห่งชาติ ซึ่งเรื่องนี้เกิดขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ขณะนั้น

๖๗

สผ ๒๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ลักษณะ ๓๖/๒

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ท่านอดีตรัฐมนตรี ท่านไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม เป็นรัฐมนตรี ปีนั้นเป็นปีเฉลิมฉลองพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระชนมพรรษาครบ ๘๐ พรรษา รัฐบาลขณะนั้นได้ประกาศให้เป็นปีแห่งการให้และการช่วยเหลือสังคม ก็ได้มีการขับเคลื่อนกระบวนการต่าง ๆ มากมาย โดยได้มีมติมอบให้คณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการแห่งชาติมีมาตรการภาษีที่เอื้อต่อการให้และการช่วยเหลือสังคมเป็นเรื่องหลัก คงจะไม่ได้เน้นในเรื่องของการกระตุ้นเศรษฐกิจ โดยได้จัดแบ่งให้เสนอรัฐบาลได้ดำเนินมาตรการนี้กับกลุ่ม ๔ กลุ่มก็คือ กลุ่มองค์กรเอกชน องค์กรธุรกิจ ประชาชนทั่วไปแล้วก็กลุ่มเป้าหมาย โดยมีมาตรการทางด้านภาษี ๘ ประเด็น ในกลุ่มขององค์กรเอกชนก็จะเป็นการสนับสนุนให้กับองค์กรภาคเอกชนที่ได้ทำประโยชน์เรื่องของสาธารณกุศลสามารถลดหย่อนภาษีได้ เพราะว่าด้วยความตระหนักที่ว่าขณะนี้สังคมไทยด้วยภาวะทางเศรษฐกิจแล้วก็สังคม เราพบว่าคนไทยมีปัญหาค่าครองชีพ คนเห็นแก่ตัวมากขึ้น ช่วยเหลือสังคมน้อยลง การที่จะสร้างแรงจูงใจดึงดูดให้คนหันมาทำเรื่องการกุศลก็ต้องมีมาตรการจูงใจ ยกตัวอย่างเช่น แม้แต่ข้าราชการเองก็เปิดโอกาสให้มีการลาเพื่อไปบำเพ็ญงานอาสาสมัครได้โดยไม่คิดเป็นวันลา อย่างนี้เป็นต้น ก็มีหลาย ๆ มาตรการ แม้แต่หลักสูตรในโรงเรียน สถานศึกษาก็พูดว่าน่าจะได้บรรจุหลักสูตรเรื่องอาสาสมัครให้กับนักเรียน นักศึกษา เพื่อปลูกฝังค่านิยมในการช่วยเหลือสังคม แล้วก็มาตรการภาษีนี้อีกก็อยู่ในภาษีเอื้อต่อการให้และการช่วยเหลือสังคม โดยอยู่ในกลุ่มเป้าหมายคือ กลุ่มของมาตรการที่ ๘ มีทั้งหมด ๘ ประเด็น ประเด็นที่ ๑ ก็คือ องค์กรเอกชนซึ่งจะมีหลาย ๆ เรื่อง ธุรกิจเพื่อสังคมลดหย่อนภาษีได้ องค์กรธุรกิจ -----

ใครที่บริจาคเงินเพื่อการกุศลหรือว่าสมาคมอะไรต่าง ๆ ที่ทำภารกิจเรื่องการช่วยเหลือสังคมคนด้อยโอกาสก็จะลดหย่อนได้ แม้แต่ประชาชนทั่วไปถ้าหากนำเงินไปบริจาคเพื่อประโยชน์ก็ลดหย่อนภาษี สำหรับชัดเจนที่สุดก็คือข้อที่ ๘ บอกว่า การลดหย่อนภาษีแก่ผู้เลี้ยงดูคนพิการ หลักการเดิมก็คือการกำหนดรายการลดหย่อนภาษีสำหรับบุคคลธรรมดาที่ต้องอุปการะเลี้ยงดูคนพิการ อันนี้ไม่ได้บอกว่าหมายถึงเพียงการที่ท่านอลงกรณ์ พลบุตร ได้อภิปรายไปแล้วว่าในสิ่งที่รัฐบาลเสนอมานั้นมุ่งเน้นเฉพาะบุพการีก็คือ บิดา มารดา บุตร ธิดา แล้วก็บุพการีของสามี ภรรยา แต่ที่จริงแล้วเป้าหมายเดิมน่าจะระบุว่าการกำหนดรายการลดหย่อนภาษีเพิ่มเติมสำหรับบุคคลธรรมดาที่ต้องอุปการะเลี้ยงดูคนพิการ จะเป็นใครก็ได้ เพราะว่าจริง ๆ แล้วข้อเท็จจริงในสังคมบางครั้งพ่อแม่ที่มีลูกพิการนะคะ ที่ห่วงมากก็คือถ้าพ่อแม่จากไปแล้วลูกจะอยู่กับใคร บางทีลูกนั้นเมื่อพ่อแม่จากไปก่อน คนที่เป็นคนพิการก็จะอยู่กับพี่กับน้อง หรือว่าอยู่กับลุง ป้า น้า อา เพราะฉะนั้นไม่จำเป็นว่าผู้พิการจะต้องอยู่กับพ่อแม่ หรือว่าลูกดูแลพ่อแม่อย่างเดียว ดังนั้นเป้าหมายน่าจะครอบคลุมไปถึงใครก็ตามที่ได้ให้ความอุปการะเลี้ยงดูผู้พิการไม่เพียงเฉพาะพ่อ แม่ สามี ภรรยา หรือบุตรเท่านั้น ก็ฝากคณะกรรมการวิสามัญด้วย ถ้าหากได้พิจารณาในรายละเอียดน่าจะได้ย้อนกลับไปถึงเป้าหมายเดิมว่าใครก็ตามที่ดูแลคนพิการน่าจะได้รับการลดหย่อนภาษีอันนี้เพื่อสร้างแรงจูงใจให้กับคนที่ช่วยเหลือสังคม แล้วบางครั้งอาจจะไม่ได้เป็นญาติด้วยซ้ำ แต่ว่าเขามีคนพิการที่เห็นอยู่แล้วก็รับมาเลี้ยงดู นอกจากนั้นดิฉันอยากให้ข้อสังเกตอีกอันหนึ่งนะคะ ว่าข้อเท็จจริงที่ดิฉันพบเห็นบางครั้งในครอบครัวหนึ่งไม่ได้มีคนพิการเพียงคนเดียวที่ดูแลอยู่ ดิฉันเห็นบางครอบครัวน่าจะเห็นใจมาก ลูกคนเดียวมีคนพิการ ทั้งพิการที่เกิดจากโรค เกิดจากวัย พ่อ แม่ พออายุมากเดี๋ยวนี้ ก็เป็นอัมพฤกษ์ อัมพาต ก็เข้าข่ายพิการใช่ไหมคะ หรือบางคนในครอบครัวประสบอุบัติเหตุคราวเดียว เดินทางไปแล้วก็พิการกัน ๓ - ๔ คน ในครอบครัวเลย คนหนึ่งคนต้องดูแลคนพิการในบ้านถึง ๓ - ๔ คน เพราะฉะนั้นการที่ระบุไว้ว่า ๑ คนลดหย่อนภาษี ๓๐,๐๐๐ บาทหมายถึงคนที่เลี้ยงดูใช่ไหมคะ อาจจะเพิ่มรายละเอียดไปว่า ๓๐,๐๐๐ บาท ต่อคนพิการ ๑ คน เพราะว่าบางครอบครัวมีคนพิการมากกว่า ๑ คน อยู่ในครอบครัวนั้นนะคะ ก็ขอฝากท่านประธานไปยัง

ท่านรัฐมนตรีด้วยนะคะ เพราะว่าในข้อเท็จจริงเป็นอย่างนี้จริง ๆ แล้วในขณะที่สังคมชนบทผู้สูงวัยที่เป็นอัมพฤกษ์ อัมพาตมีมากขึ้น อันนี้ก็เข้าข่ายผู้พิการ แต่สำหรับคนพิการเองเขาก็สะท้อนว่าคนพิการนั้นไม่ต้องการความสงสารหรือความเมตตา แต่เขาต้องการโอกาสที่เท่าเทียม นะคะ เพราะฉะนั้นคนพิการในสังคมไทยก็มีทั้งคนพิการที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ ก็คือต้องอาศัยความช่วยเหลือจากผู้อื่น คนพิการที่ดูแลตัวเองได้ ไม่เป็นภาระ ดูแลตัวเองได้ แต่ก็ไม่สามารถช่วยเหลือสังคมได้ แล้วก็ยังมีคนพิการที่มีศักยภาพ นอกจากดูแลตัวเองแล้ว ยังดูแลคนในครอบครัว แล้วก็ช่วยเหลือสังคมได้ด้วย ยกตัวอย่างอย่างที่เราเห็นก็อย่างเช่นพิธีกรดังที่เป็นผู้พิการ มนุษย์ล้อ นะคะ นอกจากไม่เป็นภาระต่อสังคมแล้วยังช่วยเหลือคนอื่นได้ด้วย เพราะฉะนั้นมาตรการภาษีนี้ แต่ว่าถ้าเราบอกว่าจะดูแลเป็นแรงจูงใจให้กับคนในครอบครัวที่ดูแลคนพิการก็อาจจะไม่ต้องละเว้นให้ทั้งหมด เพราะว่าเงินส่วนนั้นเขาก็อาจจะไปช่วยคนอื่นต่อก็ได้ ถึงแม้ว่าตัวเขาเองอาจจะเป็มหาเศรษฐีแต่ว่าพิการด้วยอุบัติเหตุ ถ้าเขาได้รับค่าลดหย่อนตรงนี้เงินตรงนั้นเขาก็อาจจะไปทำกุศลอย่างอื่นก็ได้ เพราะฉะนั้นก็อยากจะให้ท่านประธานได้ฝากให้ท่านรัฐมนตรีแล้วก็คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาในเรื่องนี้ด้วย

อีกอันหนึ่งที่อยากจะฝากไปก็คือเรื่องของคนพิการ ก็ยังมีมาตรการที่ถ้าหากรัฐบาลจะช่วยแล้วก็สนับสนุนในเชิงภาษีด้วย อย่างเช่น สถานประกอบการที่รับคนพิการเข้าไปทำงาน อันนี้ก็จะทำอยู่แล้วว่ามี การลดหย่อนภาษีให้กับสถานประกอบการ เปิดโอกาสให้คนพิการได้เข้าไปทำงาน หรือว่าขณะนี้ได้มีการส่งเสริมเรื่องความสามารถกีฬาคนพิการ เราจะเห็นได้ว่าคนพิการของเราก็ไปแข่งกีฬาคนพิการก็ได้รับเหรียญรางวัล แต่ว่าในทางการส่งเสริมยากลำบากมากเลย ก็เลยถือโอกาสว่าท่านรัฐมนตรีมาแล้วก็ขอฝากไปด้วย สมาคมคนพิการที่จัดแข่งกีฬาในจังหวัดนะคะ -----

ได้รับเงินอุดหนุนน้อยมากเลยนะคะ แล้วก็เวลาจะจัดงานก็ฟ้าคนพิการทั้งที่ก็ต้องไปขอรับบริจาคต่าง ๆ มากมาย ทั้ง ๆ ที่ถ้าหากว่ารัฐบาลจะได้ส่งเสริมและให้โอกาสจริง ๆ ก็กระตุ้นไป บริษัท ห้างร้านที่สนับสนุนกีฬาผู้พิการก็สามารถลดหย่อนภาษี แล้วก็ทำให้เราสามารถพัฒนาคนพิการให้โอกาสกับเขาด้วย เพราะว่าจริง ๆ แล้วก็มีความหลากหลายสำหรับผู้พิการ ดิฉันก็คงขอฝากกราบเรียนในส่วนตรงนี้ไว้ว่า อันที่ ๑ ก็คืออยากจะขอพิจารณาผู้ที่อุปการะคนพิการให้เพิ่มเติมครอบคลุมมากกว่าที่ปรากฏในร่างที่ให้มานี้ อันที่ ๒ ก็คืออยากจะขอให้ช่วยพิจารณามาตรการต่าง ๆ ที่จะช่วยเหลือคนพิการให้ครอบคลุมมากขึ้น ขอกราบขอบพระคุณค่ะ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านประเสริฐ ครับ

นายประเสริฐ จันทรวงทอง (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายประเสริฐ จันทรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคพลังประชาชน ท่านประธานที่เคารพครับ ผมต้องขอแสดงความชื่นชมต่อรัฐบาลนี้ที่ได้นำร่างกฎหมายพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่..) พ.ศ. เข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวันนี้ แสดงให้เห็นถึงความจริงใจของรัฐบาลในการที่อยากจะมาแก้ไขและช่วยเหลือผู้พิการ นอกจากนั้นแล้วยังสอดคล้องกับนโยบายที่รัฐบาลนั้นได้แถลงต่อรัฐสภา ในเรื่องของการช่วยเหลือผู้พิการที่ขาดโอกาสทางสังคมในเรื่องต่าง ๆ ผมอยากจะกราบเรียนถึงข้อคิดเห็นและข้อสังเกตบางประการให้รัฐบาลและที่ประชุมแห่งนี้ได้รับทราบ

ในเรื่องแรกนั้น ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งกับสาระสำคัญของร่างกฎหมายฉบับนี้ เพราะร่างกฎหมายฉบับนี้นั้นจะเป็นการให้ผู้มีเงินได้ได้นำค่าอุปการะที่เลี้ยงดูบิดา มารดา สามี ภรรยา บุตรตามกฎหมาย บุตรบุญธรรม มาหักลดหย่อนในการคำนวณภาษีเงินได้คนละ ๓๐,๐๐๐ บาท โดยเฉพาะอย่างยิ่งในร่างกฎหมายฉบับนี้ สาระสำคัญบอกว่า ถ้าปี ๒๕๕๑ ใครดูแลผู้พิการแล้วก็สามารถนำไปหักได้ในปี ๒๕๕๒ สิ่งเหล่านี้ผมเชื่อว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง นอกจากนั้นแล้ว สามีและภรรยาที่แยกยื่นรายการเสียภาษีสามารถนำมาหักค่าลดหย่อนอุปการะเลี้ยงดูบุตรผู้พิการได้คนละกึ่งหนึ่ง ผมเรียนว่า

๗๑

สผ ๒๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

วัชรวิ ๓๘/๒

สาระสำคัญของกฎหมายฉบับนี้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในสถานการณ์เศรษฐกิจ
ในยุคปัจจุบัน

ความเห็นในเรื่องที่ ๒ อยากจะเรียนว่ากฎหมายฉบับนี้นั้นเป็นการ
สร้างแรงจูงใจให้กับผู้มีเงินได้ได้ดูแลผู้พิการในการขยายขอบเขตได้มากขึ้น ท่านประธาน
ที่เคารพครับ สถานการณ์ของผู้พิการในประเทศของเรา ซึ่งปี ๒๕๕๑ คิดถึง
เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ตามตัวเลขนั้นมีทั้งหมด ๗๕๐,๐๐๐ คน เป็นผู้พิการ
ที่อยู่ในจังหวัดในเขตภาคอีสาน ๒๒๘,๐๐๐ คน จริง ๆ แล้วเป็นจำนวนมาก ผมเชื่อว่า
ยังมีผู้พิการอีกเป็นจำนวนมากที่อยากจะจดทะเบียนขึ้นเป็นผู้พิการ แต่อุปสรรค
ทางเศรษฐกิจ ทางด้านรายได้ต่าง ๆ นั้น ทำให้เขามีข้อจำกัดในการเดินทางไปจังหวัดที่ดี
เพราะหน่วยงานของกรมพัฒนาชุมชนนั้นไม่ได้มีหน่วยงานในระดับอำเภอ ท่านประธาน
ที่เคารพ ปัจจุบันจำนวนผู้พิการ แม้ว่าวิทยาการทางการแพทย์นั้นจะดีขึ้น อย่างไรก็ตาม
แต่จำนวนผู้พิการนั้นก็ยังปรากฏเป็นจำนวนมากอยู่ในสังคมไทย และเงินสงเคราะห์
ผู้พิการที่รัฐได้จัดสรรให้นั้นก็ไม่ได้เพียงพอแต่อย่างใด ผมยังเห็นว่าการสร้างแรงจูงใจ
ให้กับผู้มีเงินได้นั้น จะเป็นการลดภาระอย่างหนึ่งของรัฐบาลในการที่จะมี
บุคคลภายนอกนั้นมาดูแลผู้พิการ ซึ่งถือได้ว่าเป็นบุคคลที่พวกเรานั้นจะต้องให้
ความสำคัญเป็นพิเศษ

ประการถัดมานั้นผมเห็นว่าร่างกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ฉบับนี้นั้นสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญในมาตรา ๕๔ ในเรื่องของการให้บุคคลซึ่งพิการนั้นมีสิทธิเข้าถึงบริการสาธารณสุขได้มากขึ้นแล้วก็โดยเท่าเทียมกัน เพราะฉะนั้นการนำร่างกฎหมายฉบับนี้เข้ามาจึงเป็นการปฏิบัติให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นอกจากนั้นแล้วเมื่อไปดูตามมติของคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการแห่งชาติในเรื่องมาตรการภาษีที่ช่วยเหลือผู้พิการเขาได้กำหนดเอาไว้ทั้งหมด ๘ เรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องมาตรการที่จะให้โรงงานอุตสาหกรรมที่จ้างแรงงานจำนวน ๒๐๐ คน ต้องจ้างผู้พิการ ๑ คนในแต่ละโรงงานนั้น ก็เป็น ๑ ใน ๘ มาตรการ มาตรการที่นำมาเป็นหลักการของกฎหมายในวันนี้ก็เป็นมาตรการในเรื่องภาษีแก่ผู้พิการ เป็นการสร้างแรงจูงใจแล้วก็ทำให้ผู้มีเงินได้นั้นได้มีเจตนาที่จะช่วยเหลือผู้พิการในวงกว้างที่มากขึ้น ท่านประธานที่เคารพครับ อย่างไรก็ตามข้อสังเกตของกฎหมายฉบับนี้ ร่างกฎหมายฉบับนี้นั้นแม้จะเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมแต่กฎหมายฉบับนี้มีข้อจำกัดอยู่หลายอย่าง ท่านสมาชิกหลายท่านได้อภิปรายไป ผมขอย้ำอีกครั้งหนึ่ง ๑. ในเรื่องของกฎหมายฉบับนี้นั้นได้กำหนดให้ผู้มีเงินได้ต้องมีทะเบียนบ้านอยู่ในที่แห่งเดียวกับผู้พิการ สิ่งเหล่านี้ผมคิดว่าน่าจะมีการแก้ไข เพราะว่าเพื่อนสมาชิกหลายท่านได้ให้เหตุผลไป ยามใดที่ผู้ดูแลผู้พิการนั้นไม่ได้มีทะเบียนอยู่อาศัยอาจจะเพราะเหตุใดก็ตาม จะทำให้ผู้พิการท่านนั้นได้ขาดการดูแลอย่างสิ้นเชิง นอกจากนั้นแล้วข้อสังเกตในเรื่องของค่านิยามของผู้พิการนั้นในร่างกฎหมายฉบับนี้บอกว่าผู้พิการที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ ท่านประธานที่เคารพครับ ผู้พิการในประเทศนั้นมีถึง ๔ ล้านกว่าคน เป็นตัวเลขที่ปรากฏขึ้นน่าจะเป็นความจริงในยุคปัจจุบัน ผมเชื่อว่าถ้าเราดูแลในการครอบคลุมในทั้งหมด ๔ ล้านคนที่มากขึ้นนั้น ผมคิดว่าเราจะทำให้ผู้พิการเหล่านั้นได้รับประโยชน์อย่างสูงสุด แม้ว่ารัฐนั้นอาจจะเสียรายได้ในเรื่องของภาษีแต่รัฐก็ลดค่าใช้จ่ายบางส่วนในเรื่องของการดูแลผู้พิการลง ผมมีโอกาสได้ไปจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการในฐานะที่เป็นกรรมมาธิการเด็ก สตรี เยาวชนและผู้พิการ ได้มีโอกาสคุยกับผู้พิการหลายคน เขาบอกว่าสิ่งที่เขาอยากได้รับนั้นจริง ๆ แล้วมาตรการทางการเงินนั้นก็เป็นเรื่องหนึ่ง แต่สิ่งที่สำคัญนั้นก็คือการได้อยู่ในสังคมอย่างมีเกียรติ มีศักดิ์ศรีและสิ่งที่เขาต้องการนั้นคือเขาอยากช่วยเหลือตัวเองให้ได้

๗๓

สผ ๒๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริวรรณ ๓๙/๒

เขาไม่ยอมเป็นภาระให้กับสังคมโดยตลอดไป ก็อยากจะกราบเรียนท่านประธาน ถึงข้อสังเกตในเรื่องที่ ๒

ข้อสังเกตในเรื่องสุดท้าย ผมเองมีความเห็นเหมือนกับท่าน ส.ส. พาริตา การที่นำเงินค่าลดหย่อนมาหักได้ ๓๐,๐๐๐ บาทนั้น จริง ๆ แล้วจะมองว่ามากก็มาก จะมองว่าน้อยก็น้อย น่าจะขยายเงินจำนวนนี้ให้ได้มีวงเงินที่ลดหย่อนได้สูงขึ้น ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเห็นว่าข้อสังเกต ๓ - ๔ เรื่องนี้น่าจะเป็นประโยชน์ มากมายหลายอย่าง แล้วก็เป็นข้อคิดที่รัฐบาลนั้นน่าจะนำไปสู่การแปรญัตติในชั้นที่ ๒ ---

- ๔๐/๑

อย่างไรก็ตาม ผมเห็นว่าผมอยากให้สภาแห่งนี้ได้เห็นชอบต่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แล้วก็นำไปสู่กระบวนการขั้นที่ ๒ คือขั้นแปรญัตติ แล้วก็เร่งนำประกาศใช้ในโอกาสต่อไป ขอขอบคุณครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญคุณหญิงกัลยาครับ

คุณหญิงกัลยา ไสภณพนิช (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธาน ดิฉัน คุณหญิงกัลยา ไสภณพนิช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานคะ เดิมทีเดิวดิฉันก็ไม่ได้ตั้งใจที่จะใช้เวลาของสภาแห่งนี้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แต่ว่าเมื่อได้ฟังสมาชิกหลาย ๆ ท่านได้อภิปรายแล้ว ดิฉันก็อยากจะขอชื่นชมสมาชิกทุกคนที่อภิปรายมีความเข้าใจและก็มีความห่วงใยสังคมเป็นอย่างมาก แต่สิ่งที่ดิฉันอยากจะขอพูดสั้น ๆ ๒ - ๓ ประเด็นค่ะ

ประเด็นแรก ดิฉันอยากจะชื่นชมแล้วก็ยินดีกับรัฐบาล แต่ไม่เต็มที่ค่ะ แล้วก็ดิฉันจะเรียนให้ท่านประธานทราบว่าเพราะอะไรดิฉันถึงพูดอย่างนี้ แล้วก็ดิฉันคิดว่า เป็นโอกาสเดียวที่ดิฉันจะได้มีโอกาสพูดในสิ่งที่สมาชิกยังไม่ได้พูด ยังไม่ได้อภิปรายกัน หลายท่านก็บอกว่ามาตรการภาษีเพื่อกระตุ้นและฟื้นฟูเศรษฐกิจยังไม่ใช่ แต่ดิฉันคิดว่าตรงส่วนนั้นก็เป็นส่วนหนึ่งถ้าเขาสามารถที่จะช่วยลดหย่อนภาษีได้มากขึ้นก็คงจะช่วยทำให้เศรษฐกิจในครอบครัวเขาดีขึ้น แต่นั่นไม่ใช่หัวใจค่ะ จริง ๆ แล้วก็คือเพื่อคุณภาพชีวิตของสังคมโดยส่วนรวมดีขึ้น ทั้งพ่อ แม่ ลูก หรือบุตรบุญธรรม หรือคนที่พระราชบัญญัติได้กำหนดไว้ แต่จริง ๆ แล้วก็หมายถึงทุก ๆ คนของสังคมนั่นเอง

ประการแรก ดิฉันคงไม่ลงละเอียดและไม่พูดซ้ำเหมือนกับสมาชิกได้พูดไปแล้ว ดิฉันคิดว่าประการแรกคิดดีแล้ว แต่ว่าการที่จะให้บุคคลพิการไปขึ้นทะเบียน มีความยุ่งยากอยู่มาก อย่างว่าแต่ไปขึ้นทะเบียนเพื่อจะไปรับเงินอุดหนุนจากรัฐบาล หรือลดหย่อนภาษีเลย แม้กระทั่งการไปเสียภาษีก็มีแบบฟอร์มที่จะกรอกยุ่งยากมาก ดิฉันก็อยากจะฝากให้กรมการหรือรัฐบาลช่วยไปพิจารณาว่าสามารถที่จะหาวิธีการที่ให้ง่ายกว่านี้หรือไม่ เพราะว่าคนพิการเขาทุกข์อยู่แล้ว และเป็นเสมือนไปซ้ำเติมเขาว่า

๗๕

สผ ๒๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ณัฐชนก ๔๐/๒

เขาพิการ ประจวนเขาให้เขายิ่งเข้าใจมากยิ่งขึ้น ถ้าเขาสามารถที่จะหาเลี้ยงชีพเองได้
อย่างที่คุณผ่องศรีได้พูด ขออนุญาตที่ต้องเอ่ยนาม ว่าบางคนเขายังช่วยครอบครัวได้
อันนี้เป็นเรื่องจริงค่ะ ดิฉันก็ได้ประสบกับตัวดิฉันเองนะคะ อยากจะให้ทำให้ง่าย
และก็อย่าไปซ้ำเติมว่าเขาเป็นคนพิการ เขาจะต้องยุ่งยากมากที่จะต้องไปขึ้นทะเบียนก่อน
กว่าที่จะได้รับลดหย่อนภาษีตามที่การแก้ไขพระราชบัญญัติในครั้งนี้ สิ่งสำคัญที่เป็นหัวใจ
ที่ดิฉันอยากจะกราบเรียนท่านประธานในวันนี้คะก็คือว่าเวลาพูดถึงคนพิการ
คนก็มักจะมองจากกายภาพที่มองเห็นว่าคนนั้นตาบอด คนนั้นหูหนวก คนนั้นขาขาด
คนนั้นเดินไม่ได้ คนนั้นมือไม้ไม่สมประกอบ แต่ท่านประธานคะผู้พิการอีกประเภทหนึ่ง
ซึ่งท่านประธานอาจจะนึกภาพไม่ออกเลยว่าถ้าครอบครัวใดมีลูกพิการ คือบกพร่อง
ทางสมองหรือพูดอีกนัยหนึ่งโดยภาษาทั่วไปก็คือเด็กปัญญาอ่อนหรือคนปัญญาอ่อน
ดิฉันไม่อยากจะมารวมอยู่ในประเภทเดียวกัน ท่านประธานคะ ดิฉันทำงานกับ
เด็กปัญญาอ่อนมาอย่างน้อย ๒๕ ปี ดิฉันเดินทางไปทั่วประเทศ พบสิ่งที่ท่านประธาน
นึกไม่ออกเลย โดยเฉพาะอีสานคนยิ่งจนมีลูกพิการทางสมองหรือคนปัญญาอ่อนแล้วก็
ยิ่งยากจนและก็ยุ่งยากมากขึ้น หลาย ๆ ครอบครัวเขาจะต้องทิ้งเด็กพิการไว้บนเรือน
แล้วออกไปทำไร่ไถนา เด็กไม่มีใครหาข้าวให้ทาน แล้วก็ตกลงมาพิการร่างกายอีกต่างหาก
ภาพหนึ่งที่ดิฉันจำได้ติดตามเลยนะคะท่านประธาน มีเด็กผู้หญิงคนหนึ่งพิการ
คือปัญญาอ่อน เขาแก้ผ้า ไม่ได้ใส่เสื้อผ้า พ่อ แม่ ทำอย่างไรไม่ทราบ เขาถูกขังไว้กับหมูคะ
ที่ได้ดูเรือน -----

ถ้าพูดถึงคนพิการที่เรากำลังพูดถึงว่าลดหย่อน ๓๐,๐๐๐ บาท ให้กับเด็กคนนี้
 ของครอบครัวนี้ที่ลูกจะต้องอยู่กับหมู เล้าหมู อยู่ได้เร็วอน แล้วไม่มีคนหาอาหารกลางวัน
 ให้ทาน ๓๐,๐๐๐ บาท หรือลดภาษีให้ทั้งหมดก็คงเลี้ยงดูเด็กคนนี้ให้มีคุณภาพชีวิต
 เป็นปกติมนุษย์ไม่ได้ค่ะ เพราะฉะนั้นดิฉันก็คิดว่ามีจิตใจที่จะลดหย่อนให้กับคนพิการ
 ก็ดีแล้ว แต่ที่ดิฉันพูดในตอนแรกว่า อยากจะชื่นชม แต่ดิฉันคิดว่ารัฐบาลหรือ
 คณะรัฐมนตรีก็ยังคิดไม่รอบคอบเพียงพอค่ะ เพราะว่าในสังคมนี้มีคนด้อย ด้อย ด้อย
 ยกกำลัง ๑๐๐ อย่างว่าแต่ทานข้าวเลย เคี้ยวเองก็ยังเคี้ยวไม่ได้ จะต้องสอนกันเล่นนะคะ
 ท่านประธาน ดิฉันพบเด็กคนหนึ่งที่อยู่ในศูนย์ที่ดิฉันดูแลอยู่อายุ ๑๐ ขวบ ยังเคี้ยวอาหาร
 ไม่ได้ค่ะ ดื่มน้ำ ดื่มนม มาตลอดชีวิต แล้วก็ร้องไห้กรี๊ด ๆ ตลอดเวลา ทำร้ายตัวเอง ทำร้าย
 คนอื่น ครอบครัวที่มีลูกป่วยตลอดหนึ่งเดือน พ่อแม่เขาแทบใจสลาย ถ้าครอบครัวใดมีลูก
 ปัญญาอ่อนนะคะท่านประธาน อะไรก็ทดแทนไม่ได้ เพราะฉะนั้นดิฉันอยากให้รัฐบาล
 หันมาให้ความสนใจ แล้วก็แยกพิจารณาว่าจะช่วยครอบครัวที่มีเด็กปัญญาอ่อนหรือมี
 คนปัญญาอ่อนอยู่ในครอบครัวได้อย่างไร ไม่ต้องพูดถึงการศึกษาหรือทำมาหากินเลย
 เขาไม่สามารถที่จะบอกกับเราได้ เขาไม่สามารถที่จะร้องแหกกระเซอที่ไหน
 ว่ารัฐบาลทิ้งเขาทั้ง ๆ ที่เขาเป็นคนไทย ทั้ง ๆ ที่พ่อ แม่เขาก็จ่ายภาษีเต็ม ๑๐๐ เต็มอัตรา
 แต่รัฐบาลทอดทิ้งเขาโดยสิ้นเชิง มีองค์กรเอกชนยื่นมือเข้ามาช่วยก็ไม่ได้รับ
 การสนับสนุนจากรัฐบาล เพราะฉะนั้นการที่จะดูแลหรือทำให้คุณภาพชีวิตของคนไทย
 ได้รับสิทธิอย่างน้อยจากความเป็นคนไทยให้เป็นมนุษย์ปกติได้ รัฐบาลน่าจะคิดถึง
 ครอบครัวที่มีเด็กปัญญาอ่อน แล้วก็องค์กรที่ดูแลเด็กปัญญาอ่อน เด็กปกติ อาจารย์
 สอนเขา ๑๐ ครั้ง สอนซ้ำ ๆ เขาก็จะจำได้ สำหรับเด็กปัญญาอ่อนสอนเขา ๑๐๐ ครั้ง
 ไปติดเสาร์ อาทิตย์ กลับมาเขาก็จำไม่ได้แล้วคะท่านประธาน ครูที่สอนเด็กปัญญาอ่อน
 แบบเตอรู้หมดได้เร็วมาก สอนเท่าไรก็ได้ผล มันไม่มีกำลังใจ ไม่มีแรงใจเลย
 ท่านประธานลองคิดดูสิว่าแล้ว พ่อ แม่ เขาจะเป็นอย่างไร เหมือนกับลูกป่วยตลอดชีวิตคะ
 เศรษฐกิจของครอบครัวที่จะต้องมาดูแลเด็กที่พิการมากเป็นหลายเท่าทวีคูณอย่างนี้
 รัฐเคยคิดไหมคะ เคยคิดถึงบุคคลกลุ่มเหล่านี้ไหม ตามสถิติแล้วประเทศที่เจริญแล้ว
 เด็กปัญญาอ่อนจะมีประมาณ ๑ ถึง ๑.๕ เปอร์เซ็นต์ แต่สำหรับประเทศที่กำลังพัฒนานี้

๗๗

สผ ๒๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริลักษณ์ ๔๑/๒

ครอบครัวที่จน เด็กปัญญาอ่อนเกิดขึ้นมาอย่างไม่ทันไรก็ตายไปแล้วค่ะ เพราะฉะนั้นจำนวนเด็กปัญญาอ่อนที่ยังมีชีวิตอยู่ที่ครอบครัวเขาต้องดูแลเป็นจำนวนแสนเท่านั้นเองค่ะ ดิฉันอยากจะฝากท่านประธานไปถึงรัฐบาล หรือท่านรัฐมนตรีซึ่งก็ไม่ทราบหายไปไหนแล้วว่าช่วยพิจารณาเรื่องนี้เป็นกรณีพิเศษ แยกเป็นประเภทอีกประเภทหนึ่งต่างหาก เพราะจะรวมกับคนพิการโดยทั่วไปไม่ได้ค่ะ แม้จะลดภาษีให้ พ่อ แม่ เขาโดยไม่ต้องจ่ายภาษีเลย ก็ไม่ได้ทดแทนในความเศร้าใจ สลดใจ แล้วก็การที่จะต้องใช้เวลาทุ่มเทกับบุตรของเขาคนนี้ค่ะ -----

- ๔๒/๑

ดิฉันอยากจะฝากว่าถ้ารัฐบาลสามารถที่จะลดหย่อนภาษีให้กับครอบครัวที่มีเด็กปัญญาอ่อนเป็นกรณีพิเศษเป็นกรณีไปโดยที่มีแพทย์รับรอง ดิฉันคิดว่าพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ที่คณะรัฐมนตรีนำเสนอเข้ามาในสภาผู้แทนราษฎรครั้งนี้ก็必将มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ดิฉันฝากท่านประธาน ฝากท่านรัฐมนตรี แล้วก็ฝากกรรมการ ที่จะได้มีตั้งขึ้นไป ขอให้ช่วยพิจารณาเพิ่มเติมสำหรับเด็ก ผู้ด้อยโอกาส ด้อยที่สุดในโลกแล้วค่ะ ขอขอบคุณมากค่ะ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผมขอจัดลำดับผู้อภิปรายที่เหลืออยู่ดังนี้ะครับ เดี่ยวจะเชิญท่านวรศุลี แล้วก็คุณหมอมรวงค์ แล้วก็คุณหมอมชลน่านะครับ เชิญท่านวรศุลีครับ

นางวรศุลี สุวรรณปริสุทธ์ (มุกดอาหาร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน วรศุลี สุวรรณปริสุทธ์ พรรครวมใจไทยชาติพัฒนา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดมุกดาหาร ดิฉันขอร่วมอภิปรายร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ดิฉันเห็นด้วยในกรณีที่มีร่างพระราชบัญญัติกฎหมายฉบับนี้เกิดขึ้นในปี ๒๕๕๑ นี้ เข้ากับสภาวะวิกฤติเศรษฐกิจในขณะนี้เช่นเดียวกัน ทราบว่าท่านรัฐมนตรีคงเห็นสภาพนักธุรกิจที่ย่ำแย่อยู่ในปัจจุบัน ไม่ว่าจะประเทศไทยหรือประเทศสหรัฐอเมริกาเศรษฐกิจต่าง ๆ นี้ เกิดผลมาจากประชากรที่อยู่ ก็อาจจะเกี่ยวผลไปกับการจ่ายภาษี ชำระภาษี หรือการให้การช่วยเหลือด้านภาษีอื่นเช่นเดียวกัน งบประมาณแผ่นดินก็เกิดจากภาษีราษฎรเช่นเดียวกัน ดิฉันเห็นด้วยในกรณีที่จะให้มีการแก้ไขและเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรนี้ ในสาระสำคัญของพระราชบัญญัติแห่งนี้ ดิฉันได้อ่านแล้วและเข้าใจว่ากำหนดให้มีผู้ที่มีรายได้ ก็เท่ากับว่าผู้ที่ทำการค้าขาย ไม่ว่าจะป็นร้านค้าย่อย ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่ขายก๋วยเตี๋ยวในตลาด ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่ค้าขายร้านขายโชห่วยอย่างนั้นะคะ หรือแม้กระทั่งผู้ที่มีโรงงานที่ตั้งขึ้น หรือแม้กระทั่งที่มีโรงงานที่ด้านผลผลิตทางการเกษตร หรืออีกอย่างหนึ่งก็คือด้านรถยนต์อะไรต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวกับเศรษฐกิจที่จะต้องชำระภาษี ดิฉันเห็นด้วยว่าให้การลดหย่อน ให้การลดหย่อนค่าอุปการะเลี้ยงดู บิดา มารดา สามีและภรรยา บุตรชอบด้วยกฎหมาย หรือบุตรบุญธรรมของผู้มีรายได้ กลุ่มผู้ค้า ยกตัวอย่าง กลุ่มผู้ค้าปุ๋ย ทางรัฐบาลได้กำหนดให้มีการนำเข้าปุ๋ย ทั้ง ๆ ที่ซื้อปุ๋ยจากประเทศจีน

๗๙

สผ ๒๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริลักษณ์ (๒) ๔๒/๒

ทางจีนตั้งแต่ที่ตั้งอัตราภาษีนำเข้า ๐ เปอร์เซ็นต์ จนเดี๋ยวนี้ ๑๓๕ เปอร์เซ็นต์ แต่ไทยเราพอจัดเข้ามาถึง ส่งพืชผลออกไปที่จีนแดง ไม่คิดภาษี แล้วก็กำหนดให้กับพวกโรงงานไม่ต้องเสียภาษีในส่วนนี้ ตัวนี้ก็คือเงินภาษีที่จะได้นั้นก็ลดไปแล้ว แต่ว่าส่วนภาษีที่ต้องจ่ายให้กับประเทศจีนนั้นเพิ่มขึ้น ก็เท่ากับว่าเกิดขึ้นให้กับกลุ่มเกษตรกรที่จะต้องจ่ายค่าภาษีเพิ่มขึ้นคือซื้อปุ๋ยแพงมากขึ้น ดิฉันเห็นด้วยในส่วนนี้ เพราะว่าในกฎหมายในการที่กำหนดให้ผู้ที่ค้าสารเคมี อย่างเช่น ปุ๋ยเคมี สารระเหยต่าง ๆ นี้ ไม่ต้องเสียภาษีแต่ก็ดีค่ะ ไม่ต้องเก็บค่าภาษี แต่ผู้ค้าถ้าไม่ได้เก็บภาษีกับเขา แต่ทางกระทรวงพาณิชย์ไม่ได้กำหนดราคาให้เขาขาย ก็เท่ากับว่าเขาเอาผลภาษีในส่วนที่เป็นรายได้มาจ่ายให้ก็ดีเหมือนกันค่ะ ดิฉันขอสนับสนุนในส่วนนี้เนื่องจากว่า อย่างเช่นยกตัวอย่าง ในโรงงานในแต่ละโรงงานนี้ผู้ที่เป็นเจ้าของโรงงานมีสารระเหยและมีสารเคมีอยู่ในโรงงาน ลูกของผู้มีอันจะกินก็ผู้มีรายได้ ส่วนมากจะพิการ อยู่ในจังหวัดมุกดาหารของดิฉันก็มีอยู่ ๒ ราย ๑ รายก็คือชายก่วยเตี้ยว อีก ๑ ราย เป็นโรงงานอัดมัน ลูกเกิดมาไม่ใช่พิการมาแต่กำเนิด แต่พิการมาจากที่วงการแพทย์ใช้ยาที่หมดอายุในการที่ฉีดยาป้องกันโปลิโอฉีดให้ แล้วทำให้เด็กนั้นพิการเป็นโปลิโอ -----

ปัจจุบันนี้เด็กคนนั้นอายุตั้ง ๒๙ ปีแล้วคะ ๒๙ ปีทำอะไรไม่ได้ พ่อแม่อยู่ในโรงงาน พอในโรงงานนั้นเขาจัดซื้อพวกผลผลิตทางการเกษตร ซื้อมา ที่นี้ในกรณีที่ในการรักษา ในการดูแล ๑. ทำให้ พ่อ แม่ เคร่งเครียด แล้วจะต้องมาดูว่าราคาผลผลิตนี้มันตกต่ำบ้าง หรือมันต้องซื้อในราคาเท่าไร ถ้าหากว่าในกรณีที่รัฐบาลกำหนดให้ซื้อราคา ๑.๖๐ บาท อย่างนี้ เขาอาจจะไปซื้อกับเกษตรกรแค่ ๑.๒๐ บาท ก็เอาส่วนต่างนั้นนะคะ เอาส่วนต่างนั้นไปรักษาลูกที่พิการ นี่ละคะเป็นผลในส่วนที่ว่าในกรณีที่กฎหมายนี้ เขียนบอกว่าสามารถที่จะกระตุ้นเศรษฐกิจแล้วฟื้นฟู แล้วก็พัฒนาส่งเสริมคุณภาพชีวิต ให้กับประชาชน ซึ่งไม่นับว่าจะระดับเกษตรกรหรือระดับผู้มีอันจะกิน ผู้มีรายได้ กฎหมายนี้เอื้อให้กับประชาชนทุก ๆ ระดับ แต่ในการตั้งข้อสังเกตในกฎหมายที่กำหนดนี้ ไว้ว่าให้ลดหย่อนภาษีได้คนละ ๓๐,๐๐๐ บาท ดิฉันอยากตั้งข้อสังเกตให้กับกรมการ การที่จะเข้าพิจารณา ในประมวลกฎหมายนี้ว่า ไม่น่าจะกำหนดให้คนละ ๓๐,๐๐๐ บาท อย่างเช่น ผู้พิการที่มากหน่อย ผู้พิการที่น้อยหน่อยอย่างนั้นนะคะ ผู้พิการที่มาก อย่างพิการ หู พิการตา ในการรักษาตา รักษาหูในปัจจุบันนี้นะคะ หมอที่รักษานั้นคิดราคาสูงมากคะ สูงมาก อาจจะไม่อยู่ในกรอบของการให้รักษาฟรี ๓๐ บาทนั้น ไม่ว่าจะเรื่องรักษาจักษุ แพทย์ หู คอ ตา จมูก อย่างนั้นนะคะ ปัญหาที่เกิดขึ้นในส่วนตาและในส่วนหู ในส่วนนี้จะ เกิดขึ้นส่วนมากในกลุ่มของผู้ที่อยู่ในโรงงาน เพราะกลุ่มผู้ที่อยู่ในโรงงานนั้นเสี่ยงคะ เสี่ยงที่อยู่ในโรงงานนี้ดังมาก ประสาทหูนี้จะเสียไป ดิฉันก็เลยอยากจะขอตั้งข้อสังเกต ในส่วนนี้ว่า ในกรมการที่จะพิจารณาว่าคนละ ๓๐,๐๐๐ บาทนั้น ควรที่จะพิจารณา ในส่วนที่ระดับว่าจะจ่ายให้ลดหย่อนมากกว่านี้ได้ไหม หรือลดกว่านี้ได้ไหม ตามขนาด ของบุคคลผู้พิการนั้นนะคะ เพราะคิดว่าผู้พิการหูและพิการตานี้ก็คงจะใช้ผู้ที่ไม่สามารถ ที่จะทำอะไรให้กับครอบครัวนั้นได้ ก็ตั้งแต่เฉพาะอาศัยเงินรายได้ของพ่อแม่ที่จะต้อง ไปซูดรีด ไม่ใช่ซูดรีดคะ ไปขายสินค้าตนเองออกให้กับประชาชนส่วนล่างอีกระดับหนึ่ง เป็นผู้มาจับจ่าย ดิฉันขอตั้งข้อสังเกตในส่วนนี้ แล้วก็ขออภิปรายว่า ในส่วนที่ท่านรัฐมนตรี มีข้อคิดเห็นในการที่จะลดหย่อนในส่วนนี้ อยากจะขอฝากไปอีกเรื่องหนึ่งว่าในกลุ่มของ ผู้พิการทางจิต ก็ไม่ทราบว่าผู้พิการทางจิตนี้ในกระบวนการของกระทรวงสาธารณสุขนั้น ประกอบด้วยอะไร แต่เห็นว่าในพื้นที่ภาคอีสาน ตามบ้านนอกนะคะ เขาเรียกว่า ผีบ้า

พวกกลุ่มผีบ้าที่สติสติกไม่ดี แล้วไม่ใช่ว่าเขาอยากจะมีบ้า ไม่ใช่ว่าเขาอยากจะมีสติสติกไม่ดีอย่างนี้ แต่ในส่วนว่าเครื่องเคียดนะคะ เกษตรกรที่ปลูกเกษตรกรรมผลผลิตทางการเกษตรอย่างนี้ อย่างเช่นมันที่ตกต่ำ ไม่ว่าจะ ๒.๕๐ บาท จนถึงปัจจุบันนี้ ได้แค่ ๙๕ สตางค์ พ่อแม่ของเขาคิดมากนะคะ จะคงไว้อยู่ ยังไม่ชุดออกมาขายก็กลัวว่าจะเนาเปื่อยเสียก่อน เพราะว่ามันจะท่วม ก็ทำให้ลูก ๆ นั้นก็โดนปัญหานี้เกิดขึ้น ทำให้ตัวเองนี้เครื่องเคียดมาก แล้วก็เกิดเป็นปัญหาว่าตัวเองนั้นเป็นผีบ้าไปไม่ทราบว่ามีบ้านี้ ไม่ทราบว่าจะเปลอย่างไหนนะคะ ท่านประธานก็คงจะฝากคำพูดนี้ให้กับท่านรัฐมนตรีได้เข้าใจถึงว่าปัญหาที่เกิดขึ้นนี้เกิดขึ้นจากเหตุเพราะอะไร การที่จะกระตุ้นเศรษฐกิจหรือว่าฟื้นฟู หรือพัฒนา ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับประชาชน ก็อยากจะขอให้พัฒนาคุณภาพชีวิตให้ทุกระดับ ไม่ใช่จะให้เฉพาะครอบคลุมกลุ่มที่มีรายได้ ท่านจะจงว่ากลุ่มที่มีรายได้ กลุ่มที่มีรายได้ไม่เพียงพอแก่การยังชีพ ตัวนี้กำหนดอัตราไว้เลยได้ไหม ขนาดไหนที่ไม่เพียงพอแก่การยังชีพ โรงงานนี้ก็ต้องมีกำหนดต้นทุนของเขาไม่เพียงพอในการที่จะจ้างให้กับคนงานในโรงงานนั้นก็ป็นอีกระดับหนึ่งในการที่จะต้องใช้จ่ายเงินทุน ในการทำโรงงาน และอีกระดับหนึ่งก็พวกกลุ่มเกษตรกร หรืออีกระดับหนึ่งก็คือ กลุ่มพวกขายกล้วยเตี๋ยบ้าง พวกขายข้าวแกงอะไรต่าง ๆ บ้าง ดิฉันก็ขอฝากนะคะ กลุ่มไหนที่จะมาเป็น ส.ส. ท่านผู้ทรงเกียรติที่จะมาเป็นกรรมาธิการ ถ้าหากว่ามีกรรมาธิการนะคะ

อีกเรื่องหนึ่ง อยากจะขอฝากท่านกรรมาธิการในการที่กฎหมายนี้จะออกมารองรับความเป็นอยู่ของประชาชนในการลดหย่อนนี้ กลุ่มผู้ที่เป็นปู่ ย่า ตา ทวด เพราะตอนนี้อยู่ใจว่าลูกหลานต่าง ๆ นี้เข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ ดีแล้วคะที่ประชาชนที่เป็นผู้พิการจะต้องอยู่ในทะเบียนเดียวกัน เพราะลูกหลานภาคอีสานมาทำงานที่กรุงเทพฯ ไร่เยอะ แต่ทะเบียนบ้านเขาคงไม่ได้ย้ายกลับมาเพราะเห็น ๆ อยู่แล้วว่า ในทะเบียนบ้านในภาคอีสานนั้นประชากรยังมีเยอะอยู่ แต่เขาเหล่านั้นก็เข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ เป็นส่วนมาก แต่ปู่ ย่า ตา ยาย ที่อยู่ในบ้านเป็นผู้อุปถัมภ์เลี้ยงดูหลานที่ถูกคลอดไว้แล้ว แล้วก็ส่งไปเลี้ยงดูที่หมู่บ้าน กลุ่มนี้ละคะหลานที่พิการหรือ ปู่ ย่า ตา ทวด ที่พิการแต่ยังต้องมาดูแลหลานเล็ก ๆ น้อย ๆ อีก ก็อยากจะขอให้ดูแลกลุ่มนี้ด้วย ลูก ๆ ที่มาทำงานที่กรุงเทพฯ ก็ขอให้ลดหย่อนภาษีในส่วนนี้ให้กับเขา ถ้าหากว่าในกรณีที่เขาไม่ดูแลตัวเองหรือ พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ทวดของเขาพิการ ซึ่งไม่เข้าเกณฑ์การที่จะดูแลก็ขอฝากในกฎหมายที่จะรองรับคุณภาพชีวิตให้กับประชาชนทุกระดับนี้ด้วย ในส่วนที่ท่านให้กำหนดว่าให้สามีและภรรยาที่แยกยื่นรายการและเสียภาษีหักลดหย่อนค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรที่เป็นคนพิการได้ตามอัตรา ไม่ทราบว่าในการกำหนดนี้จะกำหนดอย่างไร แต่ก็ขอตั้งสังเกตในกรณีที่แยกยื่น ถ้าหากว่า สามี ภรรยา แยกกันอยู่และโดยที่ไม่มีสามี ภรรยาใหม่ขึ้นมา ลูกคนนี้จะใครจะเป็นคนลดหย่อนให้ ก็ขอให้บรรจุอยู่ในกฎหมายนี้ด้วยว่าจะกำหนดให้ใครเป็นคู่ลดหย่อนให้กับบุตรที่เป็นลูกของบุคคลคนนี้อย่างนี้คะ คือมีอยู่ ๒ คน แต่พอมาถึงกลับเป็น ๓ คน คืออาจจะแม่ ๒ คน หรืออาจจะพ่อ ๒ คน แต่ลูกคนเดียวอย่างนี้นะคะ ในกรณีลดหย่อนในส่วนของการแยกยื่นภาษีนี้ เพราะสามีและภรรยาอาจจะแยกยื่นในส่วนที่เขาทำงานในแต่ละหน่วยงาน ก็ขอตั้งข้อสังเกตนี้ในกฎหมายเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรนี้จะเพิ่มเติม ถ้าหากว่าเพิ่มเติมแล้วเราไม่ได้ให้ประโยชน์กับประชาชนที่ได้รับการยื่นภาษีและได้รับการลดหย่อนก็คงจะไม่เกิดประโยชน์ ดังนั้นก็ขอตั้งข้อสังเกตนี้ให้กับท่านรัฐมนตรีผู้ดูแลในส่วนที่จะแก้ไขกฎหมายนี้ให้กับประชาชนทุก ๆ พื้นที่ ดิฉันยกตัวอย่างไว้เมื่อสักครู่นี้อาจจะพูดแล้วไม่สรุป มันมีอยู่ ๒ คนที่ในจังหวัดมุกดาหาร อยากจะแจ้งให้ท่านทราบว่าความรู้สึกของคุณพ่อ คุณแม่ เห็นลูกที่พิการทั้ง ๆ ที่คุณหมอบอกว่าควรจะให้เขาไปแล้ว เวลาเขาถึงแล้ว แต่คุณพ่อ

๘๓

สผ ๒๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

สาริศา ๔๔/๒

คุณแม่จำเป็น อย่างไร ๆ ก็คงจะต้องเลี้ยงดู แม้ว่าเงินค่าครองชีพหรือเงินที่เขาขาย
ก๋วยเตี๋ยวได้ในแต่ละวันนั้นไม่เพียงพอแก่ค่ายาที่รักษาให้กับลูก แต่จำเป็นจะต้องเลี้ยงลูก
ให้จนถึงวาระสุดท้าย ดิฉันก็ตั้งใจมากที่ได้เห็นกฎหมายนี้มีการเพิ่มเติมและที่จะลดหย่อน
ให้กับกลุ่มผู้ค้า ไม่ว่าจะเป็นผู้ค้ารายเล็กหรือรายใหญ่ แต่อยากจะทำให้ท่านประธานฝากถึง
ท่านรัฐมนตรีให้ดูแลผู้ค้ารายย่อยมากกว่าผู้ค้ารายใหญ่ เพราะผู้ค้ารายใหญ่อาจจะ
มีพื้นฐานของการดูแลหรือการช่วยเหลือ แต่พื้นฐานของกลุ่มผู้ค้ารายย่อยที่อยู่
ในพื้นที่ตลาด อย่างยกตัวอย่างที่อยู่ตลาดสด เห็นกลุ่มสรรพากรออกไปจัดเก็บภาษี
ไปถามว่าวันนี้ขายผักได้กี่บาท วันนี้ไปขายปลาจำได้กี่ปีบ วันนี้ขายมะละกอนี้ได้กี่ผล
วันนี้ขายก๋วยเตี๋ยวได้กี่ห่อ นี่ละคะในส่วนที่การจัดเก็บนั้นไม่น่าที่จะไปสอบถามที่ในตลาด
ไม่น่าที่จะไปสอบถามในพื้นที่ในตัวร้านค้าของเขา ถ้าจะให้สอบถามหรือจัดเก็บ
ให้เพียงพอหรือให้ได้ตามกำหนดที่ทางสรรพากรกำหนดการจัดเก็บภาษีแล้ว ควรจะทำให้
ถูกต้องตามกระบวนการในการจัดเก็บหรือเรียกขอเท่ากับขอเงินกับเขา ฉะนั้นก็ขอเงิน
กับเขา เขายังไม่รู้เลยว่าเขาจะกำไรในวันหนึ่งเท่าไร แต่ไปถามเขาว่าคุณขายได้เท่าไร
แล้วพอถามได้แล้วก็เอาจำนวนที่เขาขายได้มาคำนวณราคาที่เขาขายออก -----

ในขณะที่เขาขายออกนี้เขาขายในราคา อย่างก๊วยเตี๋ยวันนี้แค่ก๊วยละ ๒๕ บาท แต่ในกำหนดราคานั้นไปตั้งอยู่ ๓๕ บาท มาตรฐานในการขาย ซึ่งไปกำหนดราคา มาตรฐานในส่วนกลางหรือในส่วนพื้นที่ก็ไม่ทราบในการกำหนดนั้น แต่ไปคิดภาษีในส่วน ๓๕ บาท ถ้ามาคิด ๓๕ บาทไปคูณกับภาษีรายได้ของเขาก็เท่ากับขาดทุนไปในตัวของ ผู้ที่ค้าอยู่แล้ว ดิฉันก็เลยจะขอร้องว่าในการจัดเก็บเพื่อจะให้เพียงพอ นั้น ให้มองไปถึง ผู้ค้ารายใหญ่ อย่างเช่น ผู้ค้าส่งออก ผู้ที่ค้าส่งออกในการส่งออกอย่างจังหวัดมุกดาหาร ที่ส่งออกนี้ เห็นบอกว่าการส่งออกปูนซิเมนต์ ปูนซิเมนต์ที่ส่งออกข้ามประเทศ จากประเทศไทยข้ามไปที่ฝั่งลาว หรือแม้กระทั่งส่งออกน้ำตาลคะ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
กรุณากระชับหน่อย และอยู่ในประเด็นด้วยนะครับ

นางวรศุลี สุวรรณปริสุทธ์ (มุกดาหาร) : ก็ขอฝากตั้งข้อสังเกตในส่วนนี้ ให้กับท่านรัฐมนตรีและผ่านทางท่านประธาน ในส่วนการจัดเก็บเพื่อที่จะเอื้อในการที่จะ ให้ผู้ค้ารายย่อยได้รับส่วนบุญในส่วนนี้ว่าในการได้รับการลดหย่อนภาษีสำหรับผู้พิการ ส่วนมากผู้ค้ารายย่อยนั้นจะมากกว่าผู้ค้ารายใหญ่ ก็ขอขอบคุณท่านประธานที่ให้โอกาส ได้มีการอภิปรายในเรื่องนี้ ขอขอบคุณท่านมากคะ และขอบคุณท่านรัฐมนตรีที่ได้นั่งรับฟังอยู่ ขอขอบคุณคะ สวัสดีคะ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญคุณหมอวรงค์ ครับ

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดพิษณุโลก ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรี ว่าผมจะเสนอมุมมองของการเสนอร่าง พ.ร.บ. แก้ไขประมวลรัษฎากรฉบับนี้ในฐานะที่ผม เคยเป็นแพทย์ พอที่จะมีความรู้ความเข้าใจเรื่องแพทย์ หลังจากถ้าดูเนื้อหาจริง ๆ แล้ว จะได้รับรู้ว่าวันนี้รัฐบาลกำลังใจจัดใจดำกับผู้พิการ ท่านประธานคงจะแปลกใจว่า ทำไมผมจ้วงหัวว่ารัฐบาลกำลังใจจัดใจดำกับผู้พิการ ถ้าเรามองผิวเผินเหมือนกับว่า

พ.ร.บ. ฉบับนี้เป็นประโยชน์จริง ๆ ยิ่งถ้าดูในเชิงหลักการและเหตุผลที่ทางรัฐบาลเสนอมา ซึ่งผมสามารถแบ่งเป็น ๒ ส่วน ส่วนที่ ๑ เป็นใบปะหน้าซึ่งเขียนโดยท่านอดีตนายกรัฐมนตรีที่ชื่อว่าสมัคร สุนทรเวช บอกว่า พ.ร.บ. ฉบับนี้มีเจตนารมณ์อันหนึ่ง เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ และถ้าดูในเชิงหลักการและเหตุผล พ.ร.บ. ฉบับนี้จะมีเหตุผลหลัก ๆ อยู่ ๒ ข้อ ข้อที่ ๑ ก็คือเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของผู้พิการ และข้อที่ ๒ คือเพื่อสนับสนุนการอุปการะเลี้ยงดูคนพิการ ดังนั้นถ้าดูในองค์รวมของ พ.ร.บ. ฉบับนี้ ผมถือว่าใช้ได้ ดีมาก แต่บังเอิญผมเป็นคนที่มีความรู้เรื่องแพทย์ และบังเอิญที่ได้รับรู้ถึงวิถีชีวิตของคนพิการในสมัยที่เคยทำงานในฐานะแพทย์คนหนึ่ง ผมจะสรุปให้ท่านประธานฟังว่า ทำไมกฎหมายฉบับนี้ดูแล้วเหมือนคนใจดีทำ แต่ปรากฏว่าใจดำจริง ๆ ทำไมกฎหมายฉบับนี้ดูแล้วเหมือนจะได้ประโยชน์ แต่หาว่าไม่ได้ประโยชน์เพียงพอ ผมจะสรุปเป็นประเด็นสั้น ๆ ให้ท่านตั้งใจฟังดังต่อไปนี้ กฎหมายฉบับนี้กำหนดสาระไว้ ๔ ข้อหลัก ๆ โดยข้อที่ ๑ กำหนดไว้ว่าการที่จะลดหย่อนผู้พิการได้นั้นจะต้องกำหนดว่าผู้พิการนั้นไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ ผมถือว่าเกณฑ์ข้อนี้เป็นเกณฑ์ที่อันตรายอย่างยิ่ง จำเป็นที่จะต้องฝากเกณฑ์ข้อนี้ไปยังท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ที่ถือว่าเป็นคนนำเสนอร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ และจำเป็นจะต้องฝากเกณฑ์ข้อนี้ไว้ในใจ คนที่จะต้องเป็นคณะกรรมการ ท่านประธานคงแปลกใจว่าทำไมผมถึงต้องย้ำถึงเกณฑ์ข้อนี้ ท่านต้องจำไว้ว่าเกณฑ์ข้อนี้เขียนไว้ว่า คนพิการที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ เท่านั้นถึงจะได้รับสิทธิในการลดหย่อน นี้เพียงแค่นี้เป็นด้านที่ ๑ ซึ่งด้านของรัฐบาลเสนอมาถึง ๔ ด้านถือว่าเป็นด้านอรหันต์จริง ๆ ถ้าฟังแค่ด้านที่ ๑ คือด้านที่เขียนว่า คนพิการที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ ผมเรียนให้ท่านทราบอย่างนี้ว่าในสมัย ๒๐ กว่าปีที่แล้วนั้นสะสมมาเรื่อย ๆ ที่ผมเคยมีประสบการณ์ทางการแพทย์ในโรงพยาบาล เดียวนี้โรคมันพัฒนา เด็กเกิดมามีจำนวนไม่น้อยที่พิการตั้งแต่กำเนิด แต่เดี๋ยวนี้ วิวัฒนาการทางการแพทย์เราสามารถช่วยเหลือให้เด็กเหล่านี้สามารถช่วยเหลือและดูแลตัวเองได้ อย่างเช่น ผมเคยเจอเด็กคนหนึ่งตอนคลอดมานี้เขาไม่มีขา เขาได้รับการอบรมเลี้ยงดูแล้วก็ได้รับการฝึกจากนักกายภาพบำบัดจนเขาสามารถใช้เอามือเดินแทนเท้าได้

และขณะนี้เด็กคนนี้อายุ ๑๐ กว่าขวบ ขณะนี้ช่วยเหลือตัวเองได้ เขาสามารถไปไหนมาได้โดยใช้มือ ๒ มือโดยที่เขาไม่มีเท้า เขาสามารถทานข้าวได้ และสามารถช่วยเหลือ พ่อ แม่ ทำงานได้ ถามว่าเด็กคนนี้เข้าข่ายช่วยเหลือตนเองได้หรือไม่ -----

เราจะเจอคนพิการที่เป็นโพลิโอจำนวนไม่น้อย ที่จะเป็นโพลิโอชนิดแบบขาฉีกหรือฉีก
 เหลือขาแค่ชนิดเดียว เหลือขาเพียงข้างเดียว เด็กเหล่านี้ได้รับการฝึกอบรม
 หรือฝึกฝนอย่างดีจากทีมงานทางด้านกายภาพ แล้วผมเชื่อว่าคนเหล่านี้ช่วยเหลือ
 ตัวเองได้ ก็เท่ากับว่าเกณฑ์ต่าง ๆ ถ้าฟังข้อที่ ๑ ที่กำหนดว่าคนพิการที่ไม่สามารถ
 ช่วยเหลือตัวเองได้ แทบจะตกเกณฑ์ทั้งนั้นเลย แทบจะพูดได้เต็มปากว่าเกณฑ์ข้อนี้
 เป็นเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนดมาไว้สำหรับคนพิการปัญญาอ่อนเท่านั้น คือถ้าท่าน
 พูดว่าคนพิการที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ วันนี้ผมเรียนนะครับท่านประธาน
 ท่านประธานพอจะเห็นกีฬาพาราลิมปิก (Paralympic) ท่านประธานจะเห็นกีฬาผู้พิการ
 แห่งประเทศไทย ซึ่งกำลังจะชี้ให้เห็นว่าวันนี้คนพิการไม่มีแขน ไม่มีขา เขาว่ายน้ำได้
 เขาแทบจะช่วยเหลือตัวเองได้ทั้งสิ้นถ้าได้รับการเลี้ยงดูอย่างดี ดังนั้นอยากจะฝาก
 ประธานนะครับว่าถ้าฟังข้อที่ ๑ ไม่ได้ นะครับ ขอให้ผ่านอย่างนี้ออกมา ถ้าฟังถ้าบอกว่า
 ผู้พิการไม่สามารถช่วยตัวเองได้ ไม่สามารถลดภาษีได้ ข้อนี้ท่านอย่ามีเลยครับ เพราะวันนี้
 ผู้พิการช่วยเหลือตัวเองได้เยอะจริง ๆ ยกเว้นผู้พิการปัญญาอ่อนเท่านั้น ซึ่งผมอยากจะ
 เรียนว่าแม้กระทั่งขณะที่ผู้พิการจำนวนไม่น้อยที่เกิดขึ้นในสมัยที่ตัวเองอายุเยอะแล้ว
 อย่างเช่นรถอุบัติเหตุ แล้วต้องตัดแขน ตัดขา แล้วได้รับการฝึกอบรม
 จากนักกายภาพบำบัดเขาก็สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ ดังนั้นจึงอยากจะฝาก
 ท่านกรรมาธิการที่จะเข้าไปเป็นกรรมาธิการ ข้อที่กำหนดว่าผู้พิการที่ไม่สามารถช่วยเหลือ
 ตัวเองได้ ที่จะถูกตัดสิทธิออกไป ตรงนี้จำเป็นต้องพิจารณาเป็นกรณีพิเศษ อันนี้ถ้าฟัง
 ด้านที่ ๑ เรามาดูด้านที่ ๒ ด้านที่ ๒ ที่ในร่างพระราชบัญญัติกำหนดไว้ว่าจะต้องมี
 มีบัตรประจำตัวคนพิการ หรือถ้าพูดภาษาเป็นทางการก็คือจะต้องมีการจดทะเบียน
 ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิต เมื่อสักครู่มีสมาชิกหลายท่าน
 ได้มีการอภิปรายไปแล้วว่าขณะนี้ มีตัวเลขผู้พิการประมาณ ๔ ล้าน ๘ แสนคน
 ถ้ามกับท่านประธานว่าขณะนี้ผู้พิการที่จดทะเบียนจริง ๆ ประมาณ ๗ แสนกว่าคน
 สมัยก่อนผมเคยทำงานโรงพยาบาล ท่านประธานทราบไหมครับว่าการจดทะเบียน
 ผู้พิการนั้นยากแสนสาหัสจริง ๆ ในแต่ละจังหวัดการที่ผู้พิการคน ๆ หนึ่งจะขึ้นทะเบียนได้
 ไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ วิ่งไปวิ่งมาระหว่างโรงพยาบาลกับสำนักงานพัฒนาสังคมจังหวัด

แล้วใช้ว่าจังหวัดหนึ่งจะสามารถให้ผู้พิการสามารถไปพบแพทย์ที่โรงพยาบาลที่ไหนก็ได้ แล้วจดทะเบียนได้เลย แต่ละจังหวัดก็แทบจะมีแค่โรงพยาบาลเดียวเท่านั้น ผู้พิการถึงจะสามารถเข้าถึงในการจดทะเบียน ดังนั้นเกณฑ์ในการที่กำหนดว่าจะต้องเป็นผู้พิการที่ได้รับการจดทะเบียนแล้วก็ไม่ง่ายอีกเช่นกัน ถือว่าเป็นด่านที่ ๒ ที่ยากลำบาก ด่านที่ ๓ กำหนดไว้ว่ามีชื่ออยู่ในทะเบียนเดียวกับผู้มีเงินได้ ซึ่งข้อนี้ตรงไปตรงมา เพราะขณะนี้ผมเชื่อว่าผู้พิการจำนวนไม่น้อยได้รับการพัฒนาตัวเองให้สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ ท่านประธานคงจะเห็นคนตาบอด ท่านคิดว่าคนนี้เป็นคนพิการไหม แล้วคนเหล่านี้บางครั้งออกไปทำมาหากินที่อื่น ไปขายล็อตเตอรี่ ไปเป็นพนักงานคอมพิวเตอร์ ซึ่งเท่ากับว่าเขาไม่ได้อยู่ในทะเบียนบ้านเดียวกับผู้มีเงินได้ และเขาสามารถช่วยเหลือตัวเองได้ด้วย ก็เท่ากับว่ามีปัญหาสำหรับเขา และข้อสุดท้ายคือกำหนดว่ามีรายได้ไม่เพียงพอแก่การยังชีพ ผมแทบจะพูดได้เต็มปากเลยว่าการแก้ไข พ.ร.บ. ฉบับนี้มันดูแล้วเหมือนดีจริง ๆ ครับท่านประธาน แต่เอาเข้าจริง ๆ แล้วมันค่อนข้างจะใจจัดใจดำจริง ๆ ผมนึกถึงภาพคนกำลังเข้าถ้ำในปากถ้ำที่ใหญ่มาก ๆ แต่สุดท้ายเวลากำลังออกจากถ้ำ เหลือถ้ำเท่ารูเข็ม ขณะนี้คนพิการ ๔ ล้าน ๘ แสนคน มีการจดทะเบียนประมาณ ๗ แสนกว่าคน แล้วถามว่าจะผ่านเกณฑ์ ๔ ข้อนี้ ตามที่กระทรวงการคลังเสนอมาในการแก้ไข พ.ร.บ. ฉบับนี้สักกี่คน ผมเชื่อเหลือไม่กี่คนครับท่านประธาน ถ้าฟังข้อที่ ๑ ข้อเดียวที่ผมตั้งใจมาก ๆ เลย ที่ว่าผู้พิการที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ ข้อนี้ยากอย่างแสนสาหัส ดังนั้นผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานนะครับว่าจำเป็นที่จะต้องให้คณะกรรมการแก้ไข ผมย้ำว่าไม่ใช่ที่ผมไม่เห็นด้วย ผมอ่านผิวเผินแล้วผมดีใจที่รัฐบาลจะเห็นคุณภาพชีวิตของผู้พิการ แต่เวลาอ่านจริง ๆ แล้ว มีผู้พิการเพียงไม่เท่าไรเท่านั้นที่ได้ประโยชน์จาก พ.ร.บ. ฉบับนี้ ผมจึงอยากจะฝากประเด็นเพิ่มเติมให้กับท่านประธานไปยังรัฐมนตรีว่าถ้ารัฐบาลจริงใจจริง ๆ ไม่ใช่ผลัดดัน พ.ร.บ. ฉบับนี้เพียงเพื่อการหาเสียงเท่านั้น ผมคิดว่าถ้าฟังการลดภาษีอย่างเดียวไม่พอครับ อย่างน้อยเงินช่วยเหลือเบี้ยยังชีพผู้พิการทุกคน รัฐบาลน่าจะต้องผลักดัน -----

และประเด็นที่อยากจะฝากกับทางรัฐบาลไปก็คือว่าขณะนี้มีการบริจาคเงินจำนวนไม่น้อยให้กับองค์กรการกุศลหรือองค์กรที่เรียกว่าองค์กรที่ดูแลผู้พิการ ถ้ารัฐบาลมีความจริงใจที่จะดูแลผู้พิการต้องการให้มีการกระตุ้นเศรษฐกิจโดยอาศัยผู้พิการจริง ๆ แล้ว ผมเชื่อว่าเงินบริจาคให้กับองค์กรการกุศลสำหรับผู้พิการน่าจะเอามาหักภาษีได้ จึงอยากจะฝากเป็นมุมมองไปยังท่านประธานไปยังส่วนผู้ที่เกี่ยวข้อง ขอขอบคุณครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ก็เหลือผู้อภิปรายอีกไม่กี่ท่านนะครับท่านรัฐมนตรีครับ เดี่ยวท่านจะได้ตอบเสียทีเดียวเลย เชิญคุณหมอลงนามครับ

นายชลงาน ศรีแก้ว (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชลงาน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชนจากจังหวัดน่าน ตามที่คณะรัฐมนตรีโดย ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังได้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มาให้สภาแห่งนี้ได้พิจารณาในชั้นรับหลักการ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมมีประเด็นที่จะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยัง ฯพณฯ รัฐมนตรีและกฤษฎีกาถ้าจะมีการตั้งคณะกรรมการขึ้นมาพิจารณาก็ฝากเป็นประเด็นไปยังคณะกรรมการ ในหลักการทั้ง ๒ ข้อนี้ ผมกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพนะครับว่าถ้าดูตามประมวลกฎหมายหรือประมวลรัษฎากรร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมในสิ่งที่มีอยู่แล้วแต่เพิ่มเติมให้ครอบคลุมมากขึ้นโดยรัฐบาลเอง คณะรัฐมนตรีเองได้อำนาจของมาตรการภาษีเพื่อกระตุ้นและฟื้นฟูเศรษฐกิจซึ่งเป็นนโยบายที่แถลงไว้ อันนี้เป็นส่วนหนึ่งเป็นเสียหนึ่งของมาตรการที่จะนำเสนอต่อสภา เพราะว่าพูดถึงมาตรการภาษีแล้วเพื่อนสมาชิกได้อภิปรายไป โดยเฉพาะท่านผ่องศรี ขออนุญาตเอ่ยนามท่านนะครับได้นำเสนอในประเด็นนั้นค่อนข้างจะครอบคลุมและชัดเจน มาตรการการลดหย่อนภาษีก็เป็นมาตรการหนึ่งนะครับ ส่วนผลกระทบที่เกิดขึ้นจะเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจภาพรวมเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจมหภาคหรือจุลภาคหรือครอบครัวหรือระดับชุมชนนั้นก็แล้วแต่ แต่ว่าโดยหลักการแล้ววิธีการอย่างนี้เป็นมาตรการตามนโยบาย ท่านประธานที่เคารพครับ ในหลักการทั้ง ๒ ข้อนี้ ถ้าจะพูดตามร่างที่รัฐบาลเสนอมาก็เห็นด้วย ถ้าจะให้

เป็นไปตามนี้ นะครับ บนพื้นฐานที่ทางรัฐบาลเองมีความต้องการที่จะให้ผู้มีเงินได้นิยามตามประมวลรัษฎากร ผู้มีเงินได้ตรงนี้หมายถึงผู้มีเงินได้ที่จะต้องเสียภาษีตามประมวลรัษฎากร มีเงินได้ไม่เข้าข่ายที่จะต้องเสียภาษีก็ไม่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้สิ่งที่ผมต้องกราบเรียนท่านประธานก็คือว่าผู้มีเงินได้ตามประมวลรัษฎากรที่จะต้องเสียภาษีกรณีถ้าประเมินเงินได้ในข่ายที่จะต้องเสียจะได้รับส่วนลดหย่อนกรณีที่มีการอุปการะเลี้ยงดูผู้พิการนี้คือหลักการสำคัญ หลักการข้อที่ ๒ ก็เป็นเรื่องที่สืบเนื่องก็คือสามี ภรรยาที่แยกในการชำระภาษีก็แบ่งครึ่งกันไปสำหรับบุตรที่พิการ

ท่านประธานครับ โดยเหตุผลนั้นเป็นการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของผู้พิการผมเองเห็นด้วยอย่างยิ่ง ถึงแม้มาตรการนี้จะเป็นมาตรการหนึ่งในนโยบายที่จะใช้มาตรการภาษีเพื่อที่จะกระตุ้นและฟื้นฟูเศรษฐกิจ แต่เหตุผลสำคัญสุดที่รัฐบาลเขียนมาก็คือเรื่องของคุณภาพชีวิตของคนและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ สิทธิที่เขาจะได้รับตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๔ ที่เขาจะได้รับสิทธิในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเขา พัฒนาความเป็นอยู่ของเขาและที่สำคัญแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐในมาตรา ๘๐ (๑) เขียนไว้ชัดเจนว่ารัฐเองจะต้องดำเนินการ ต้องกระทำให้โดยเฉพาะผู้พิการ ท่านประธานที่เคารพครับ ด้วยเหตุผลอย่างนี้ถึงแม้ภาพที่พี่น้องประชาชน ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลายท่านได้คาดหวังว่ามันจะครอบคลุมถึงผู้พิการทั้งหมดหรือไม่ จะมีผลกระทบต่อสถานะเศรษฐกิจขนาดไหน โดยภาพอย่างนั้นเป็นความคาดหวังบนพื้นฐานความปรารถนาดี แต่ผมเองกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับ ผมคาดหวังในหลักการและวิธีการที่จะเป็นประโยชน์ ไม่เป็นประโยชน์ในครั้งนี้ก็จะเป็นประโยชน์ในครั้งต่อไปในอนาคต ถ้ามีมาตรการมีกฎหมายมารองรับอย่างนี้ -----

ท่านประธานที่เคารพครับ ผมมีข้อสังเกตที่จะต้องกราบเรียน โดยเฉพาะ ฟังจากท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลาย ๆ ท่านแล้ว ในหลักการถ้าสมมุติทางรัฐบาล โดยเฉพาะ ฯพณฯ รัฐมนตรี จะแก้ไขในหลักการ ผมคิดว่าจะต้องประกาศตรงนี้เลยก่อน ที่จะมีรับหลักการ โดยเฉพาะประเด็นที่เพื่อนสมาชิกได้เสนอความครอบคลุมของผู้ที่จะได้รับประโยชน์ ความหมายในหลักการนี้ท่านเขียนในหลักการชัดเจนว่า ครอบคลุม ผู้พิการเฉพาะที่เป็นบิดา มารดา สามี ภรรยา บุตร บุตรบุญธรรมของผู้มีเงินได้ หรือบิดา มารดา สามี หรือภรรยาหรือบุตรของคนที่เป็นคู่สมรส หรือเป็นสามี ภรรยาของผู้มีเงินได้ เท่านั้น นี่คือกลุ่มผู้พิการที่จะครอบคลุม กลุ่มผู้พิการที่จะครอบคลุมตรงนี้ถ้าดูแล้ว ท่านประธานที่เคารพครับ เพื่อนสมาชิกหลายท่านรวมทั้งตัวกระผมเองด้วยมองเห็นว่า กรณีท่านจะขยายความครอบคลุม ๑. ในฐานะผู้มีเงินได้ กรณีผู้มีเงินได้ ในกฎหมายฉบับนี้ เขียนเน้นเฉพาะผู้มีเงินได้ ที่มีรายได้พึงประเมินต้องเสียภาษี ถ้าอุปการะเลี้ยงดูผู้พิการ ก็เอามาหักลดหย่อนได้ ถ้าสมมุติเราจะขยายหลักการ ๑. ความครอบคลุมของผู้พิการ ผมกราบเรียนด้วยความเคารพนะครับ ที่เขาไม่ได้อยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของผู้มีเงินได้ แต่ไม่มีรายได้พึงประเมินพอที่จะเสียภาษี คนเหล่านี้จะได้รับสิทธิอย่างไร ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพนะครับ ถ้าพูดในแง่กฎหมายฉบับนี้ผมเข้าใจว่าทางรัฐบาล กฤษฎีกาเองที่ภาษากฎหมายเขาคิดมาโดยรอบคอบ เพราะถ้าเพิ่มเงื่อนไข ก็ยุ่งยากพอสมควร มาตรการต่าง ๆ ที่จะรองรับ โดยเฉพาะประเด็นของการกำหนด คุณสมบัติเงื่อนไขต่าง ๆ เพราะว่าท่านเองในหลักการบอกว่าจะต้องเป็นค่าเลี้ยงดู ค่าอุปการะเลี้ยงดูผู้พิการเหล่านั้นถึงจะมาลดหย่อนภาษีได้ ท่านประธานที่เคารพครับ ในกรณีถ้าจะเป็นค่าเลี้ยงดู ค่าอุปการะ สิ่งที่เป็นประเด็นที่เพื่อนสมาชิกได้เสนอ ผมเอง ก็เห็นด้วยว่าต้องคำนึงหรือไม่ เรื่องของทะเบียนบ้าน จำเป็นหรือไม่ต้องอยู่ในบ้านเดียวกัน เพราะว่าท่านเขียนไว้ในตัวบท การเขียนในตัวบทผมเองไม่ติดใจเพราะสามารถแก้ไขได้ เปลี่ยนแปลงได้ แต่ต้องถามว่าท่านรัฐมนตรีมีวัตถุประสงค์ที่จะเน้นคำว่า ต้องเลี้ยงดู หรือไม่ แต่คำว่าอุปการะเลี้ยงดู ตรงนี้เฉพาะจะต้องอยู่ด้วยกันหรือไม่ หรือว่าอยู่ต่างบ้านกัน แต่ว่ามีความผูกพันในการที่จะต้องเลี้ยงดู ส่งเงินส่งทองไปช่วยเหลือ ใช้หลักฐานอื่น ที่ไม่ต้องเป็นทะเบียนบ้านก็สามารถที่จะนำมาลดหย่อนได้ ก็ถือเป็นการเลี้ยงดู ถ้าไม่มี

นิยามในกฎหมายเดิม ขออนุญาตตั้งเป็นข้อสังเกตนะครับ อันแรกสุดที่ฝากท่านประธาน ไปยัง ฯพณฯ รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการควรจะพิจารณาว่าควรจะเปลี่ยนแปลงแก้ไข หรือไม่ ตามที่เพื่อนสมาชิกได้ร้องขอ และตัวผมเองก็เห็นด้วยว่ากรณีถ้ามีมาตรการที่จะ รองรับชัดเจนว่า คำว่า อุปการะเลี้ยงดู สามารถใช้เงื่อนไขอื่นที่ไม่ใช่ทะเบียนบ้านอย่างเดียว มาวัด ก็สามารถที่จะให้สิทธิชานำไปเป็นค่าลดหย่อนได้ นั่นประเด็นที่ ๑ นะครับ

ประเด็นที่ ๒ เรื่องของการขึ้นทะเบียน ท่านประธานที่เคารพครับ ก็เป็นที่น่า ผมใช้คำว่า สังเวช นะครับ เรามีพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้พิการ ปี ๒๕๓๔ ซึ่งส่วนใหญ่เน้นเรื่องทางด้านกายภาพ การสาธารณสุข และที่ ปี ๒๕๕๐ มีกฎหมายว่า ด้วยการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้พิการ ซึ่งจะต้องมีการขึ้นทะเบียน ตัวเลขอาจจะ รายงานโดยสถิติหรือการประเมินโดยทั่วไปมีประมาณ ๕ ล้านคน ทั่วประเทศ โดยประมาณ อาจจะมีมากน้อยกว่านี้ ขึ้นทะเบียน ๗ แสนกว่าคน ท่านประธานครับ การขึ้นทะเบียนผมเองต้องกราบเรียนท่านประธานว่าผมสนับสนุนนะครับ สนับสนุนให้มีการขึ้นทะเบียน โดยเฉพาะกรณีตามกฎหมายว่าด้วยการพัฒนา คุณภาพชีวิต ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้พิการ มีกฎหมายออกเมื่อปี ๒๕๕๐ ปีนี้ปี ๒๕๕๑ -----

ผมเข้าใจว่าการนำกฎหมายฉบับนั้นเข้าสู่การปฏิบัติที่จะขึ้นทะเบียนผู้พิการให้ครอบคลุม ยังทำไม่ได้ เพราะฉะนั้นประเด็นนี้ผมต้องฝากท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีว่าจะทำงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างไรที่จะเร่งขึ้นทะเบียนผู้พิการ สาเหตุหนึ่งผมเข้าใจว่าอย่างนี้ครับท่านประธานที่เคารพ ผู้ที่มาขึ้นทะเบียนนั้นคือผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือจากรัฐเท่านั้น หลายท่านมองในมุม ๆ หนึ่งก็คือว่า เป็นมุมที่ทำให้เขารู้สึกด้อยค่า เสียเกียรติ เพราะเป็นผู้พิการ เป็นคนที่สังคมไม่ยกย่อง เป็นสังคมรังเกียจ เพราะฉะนั้นข้อสังเกตผมประการที่ ๑ สาเหตุที่มีการขึ้นทะเบียนน้อยก็คือ คนที่มีความจำเป็นที่ต้องพึ่งพิงรัฐเท่านั้นที่ตะเกียกตะกายมาขึ้นทะเบียน เลยทำให้ตัวเลขตัวนี้น้อยลง เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพครับ ทำอย่างไร ทำให้ศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ตามรัฐธรรมนูญ โอกาสเขา สิทธิเขา ที่เขาจะได้รับตามรัฐธรรมนูญ ต้องเป็นไปตามความเป็นมนุษย์ที่มีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกัน ผมเองต้องกราบเรียนท่านประธานว่า ถ้าไม่มีมาตรการที่จะช่วยเหลือเขาด้านภาษี ด้านอื่น ๆ มีอีกหลายด้านที่จะโน้มน้าวชักจูงให้เขามาอยู่ในระบบของทะเบียนที่ตรวจสอบได้และมีประโยชน์ ความจำเป็นที่ต้องมีทะเบียนท่านประธานที่เคารพครับ มันมีความจำเป็นจริง ๆ พี่น้องประชาชนหลายคนขาดสิทธิขาดโอกาส เนื่องจากไม่มีบัตรประชาชน ไม่มีสัญชาติ ตรงนั้นเป็นต้นเหตุเลยครับ และโอกาสการขึ้นทะเบียน ท่านประธานที่เคารพ ประเภท ชนิด ระดับความพิการ ก็ต้องยอมรับว่ามีความยุ่งและลำบาก และความเข้าใจของความพิการของผู้ที่มาขึ้นทะเบียนกับผู้ที่กำหนดเรื่องความพิการ ต้องขออนุญาตบอกว่าเป็นแพทย์ แพทย์เป็นผู้กำหนดประเภท ชนิด และระดับของความพิการไป จะเป็นพิการทางหู ทางตา ทางโสตประสาท สัมผัส ทางสมอง ทางแขน ขา ก็จะมีระดับความพิการ ซึ่งตรงนั้นเองถ้าผมดูในตัวอย่างแล้วไม่ได้กล่าวถึงในรายละเอียดแต่ใช้เงื่อนไขทางด้านเศรษฐกิจและสังคมมากำหนด เช่น ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ นั่นคือสมรรถภาพทางด้านร่างกาย ทางด้านสติปัญญา ไม่สามารถเลี้ยงชีพตัวเองได้อย่างพอเพียง ๒ เรื่อง เอาเศรษฐกิจมาจับเอาสถานะด้านเศรษฐกิจในครัวเรือนมาจับ ท่านประธานครับ ถ้าตรงนี้เองถ้าท่านอธิบดีจะประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ให้ชัดเจนผมก็คิดว่าจะเป็นประโยชน์ได้อย่างไร ก็ฝากเป็นประเด็น ถึงแม้จะเขียนในตัวอย่างแต่ก็ต้องขอความมั่นใจว่า หลักเกณฑ์เหล่านี้จริง ๆ แล้ว

ถ้าตามตัวบทกฎหมาย ตามหลักการแล้ว ท่านต้องการช่วยคนที่เขาช่วยเหลือตัวเอง ไม่ได้จริง ๆ แต่ถ้าจะขยายความครอบคลุมจะขยายอย่างไร ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลง ในตัวบทได้ เพราะไม่ได้เขียนไว้ในหลักการ นั้นเป็นข้อสังเกตข้อที่ ๒

ท่านประธานที่เคารพครับ ข้อสังเกตอีกเรื่องหนึ่งที่ผมอยากจะกราบเรียน ท่านประธาน กรณีเรื่องของความเหมาะสมของจำนวนเม็ดเงินที่จะนำมาเป็นมาตรการ หรือเป็นจำนวนที่จะเป็นค่าลดหย่อน กำหนดไว้ในตัวบท ๓๐,๐๐๐ บาท ค่าลดหย่อน ส่วนบุคคล ๖๐,๐๐๐ บาท ค่าลดหย่อนภรรยา ๓๐,๐๐๐ บาท ภรรยาพิการบวกอีก ๓๐,๐๐๐ บาท สิ่งเหล่านี้คงต้องชัดเจนพอสมควร ต้องอธิบายเหตุและผลได้ ท่านประธาน ที่เคารพครับในเรื่องนี้ผมฝาก ถ้าสมมุติมาอธิบายเหตุและผลไม่ได้ ไม่สอดคล้องกับ สภาวะเศรษฐกิจ ก็ต้องฝากท่านประธานไปยังท่านกรรมาธิการที่จะต้องพิจารณาที่จะ แก้ไขแล้วก็เปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องและเหมาะสม ท่านประธานครับ ด้วยความเคารพ ท่านประธาน ฝากไปยังท่านรัฐมนตรี ในหลักการและเหตุผลผมยินดีที่จะให้ การสนับสนุนกฎหมายฉบับนี้ แล้วก็ฝากประเด็นที่เป็นข้อสังเกตที่ผมฝากไว้ และที่สำคัญ สิ่งที่รัฐบาลจะดำเนินการเพื่อให้บ้านเมืองนี้เป็นไปด้วยความสุข ด้วยความสงบ มาตรการต่าง ๆ ที่ออกมาต้องเป็นที่ยอมรับ ผมก็ฝากกราบเรียนไปยังท่านประธาน ขอให้ทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมช่วยกันในการที่จะทำมาตรการเหล่านี้ออกมาให้มันเป็นที่ถูกใจให้มากที่สุดที่จะเป็นไปได้ แล้วก็ฝากด้วยครับเมื่อออกมาก็ต้องช่วยกันยอมรับ นับถือและช่วยกันปฏิบัติตาม กราบขอบคุณครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับปรากฏว่ามีท่านสมาชิกยังสนใจอภิปรายอีกฝ่ายละ ๓ ท่าน รวมเป็น ๖ ท่าน ซึ่งผมคิดว่าช่วงนี้ท่านรัฐมนตรีนั่งฟังมา ๒ ชั่วโมงนะครับ ผู้อภิปรายเกือบ ๒๐ ท่านแล้ว ก็จะทำให้ท่านรัฐมนตรีได้ตอบเสียก่อนในช่วงนี้นะครับ เพื่อท่านที่ฟังแล้วได้ยินคำตอบอาจจะไม่ติดใจจะได้อภิปรายน้อยลงหน่อย เชิญท่านรัฐมนตรีเลยครับ

นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีมาเสนอกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องการลดหย่อนภาษีของผู้ประกอบการเลี้ยงดูคนพิการนะครับ ท่านประธานที่เคารพ ท่านเพื่อนสมาชิกครับ วันนี้ถ้าคนพิการหรือคนที่มีปัญหาทางด้านสุขภาพเกี่ยวกับการพิการนั้น ถ้าได้รับฟังการอภิปรายแล้วจะต้องดีใจเป็นอย่างยิ่ง เพราะว่ามีผู้อภิปรายเกินจำนวนมากกว่าที่ผมคาดคิด แต่อย่างไรก็ตามครับ นี่แสดงให้เห็นถึงว่าพวกเราสนใจในประเด็นที่รัฐบาลได้นำเสนอร่างพระราชบัญญัติแต่อย่างนี้ครับ ผมเข้าใจว่าหลายท่านได้เรียนว่ามาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ การเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่ใช่มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ ผมเห็นด้วยกับท่าน ส.ส. ชลน่าน ขอนุญาตเอ่ยนาม เพราะว่าอันนี้เป็นเพียงเสียงหนึ่งเท่านั้นเองของมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจที่รัฐบาลได้นำเสนอเมื่อเดือนมีนาคม มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจในการลดหย่อนภาษีของรัฐบาลที่ได้นำเสนอไปเมื่อเดือนมีนาคมนั้นมีหลายมาตรการ ซึ่งผมคงจะไม่เสียเวลาในสภาแห่งนี้ครับ แต่อยากจะเรียนให้ทราบว่าการออกมาตรการลดภาษีกระตุ้นเศรษฐกิจนั้นรัฐบาลคาดว่าจะเสียรายได้ไปประมาณ ๔๐,๐๐๐ ล้านบาท ๖ มาตรการ ๖ เดือน รัฐบาลคาดว่าจะเสียรายได้ไปถึงประมาณ ๓๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท รวมแล้วรัฐบาลจะเสียรายได้ไปประมาณ ๗๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท แต่การจัดเก็บภาษีของกรมสรรพากรในปีนี้จะลู่เป้ากว่า ประมาณการถึง ๖๖,๐๐๐ ล้านบาท เกินกว่าปีที่แล้วถึง ๑ แสนกว่าล้านบาท สิ่งเหล่านี้ท่านประธาน ท่านสมาชิกที่เคารพ ได้แสดงให้เห็นว่าการที่รัฐบาลออกมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจนั้นไม่จำเป็นเสมอไปว่ารัฐบาลจะขาดรายได้ การที่รัฐบาลออกมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจนั้นเพื่อช่วยเหลือพี่น้องประชาชน

ทุกหมู่ทุกเหล่า ทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกวัย ผมใคร่ขอกราบเรียนท่านประธานเรียนไปยังเพื่อนสมาชิกให้ได้รับทราบว่ามาตรการภาษีที่เราได้เสียเงินภาษีของพี่น้องประชาชนไปนั้น ทำให้เห็นสะท้อนอีกอย่างหนึ่งว่าเป็นมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจที่ได้ผล มีพี่น้องมาจับจ่ายใช้สอยจากผลพวงของเศรษฐกิจที่มีปัญหามา ๒ ปีที่ผ่านมาที่รัฐบาลจะมาทำงาน แล้ววันนี้ได้พิสูจน์แล้วเราได้เก็บภาษีมากขึ้นกว่าเดิมครับ อย่างไรก็ตามมีคำถามมากมายที่ท่านสมาชิกได้ถามผม สรุปสั้น ๆ ได้ก็คือว่า ในจำนวนเงินที่บอกกันว่า ๓๐,๐๐๐ บาท ต่ำไปนั้นก็จะไปพิจารณาในคณะกรรมการ ในหลาย ๆ ประเด็นที่ท่านเพื่อนสมาชิกบอกว่าจะต้องมีทะเบียนบ้าน ไปกำหนดกฎเกณฑ์อะไรที่เป็นปัญหาสร้างปัญหา หรือครอบคลุมน้อยไปนั้น ผมจะรับทั้งหมดจากเพื่อนสมาชิกแล้วเข้าไปคุยในกรรมาธิการ และผมจะดูแลเรื่องคำถามเหล่านี้อย่างใกล้ชิดครับ -----

ส่วนนี้ผมอยากจะเรียนว่ามาตรการที่เสนอไปนี้ไม่ใช่เป็นมาตรการให้กับคนพิการ เป็นมาตรการลดหย่อนภาษีกับผู้ที่เสียภาษีและอุปการะเลี้ยงดูคนพิการ ไม่ว่าจะเป็นพ่อ เป็นแม่หรือบุตร ไม่ได้เป็นมาตรการที่เราไปให้กับคนพิการ ลดภาษีให้กับคนพิการ ไม่ใช่ และวันนี้กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายฉบับแรกของประวัติศาสตร์ไทยที่ลดหย่อนภาษี ให้กับผู้ที่เสียภาษีที่อุปการะคนพิการ เป็นกฎหมายฉบับแรกของประวัติศาสตร์ไทย ซึ่งอยากจะเรียนให้กับผู้ที่ได้อภิปรายมา มีหลายประเด็นมากที่ผมอยากจะตอบ แต่เวลานี้ มีค่อนข้างจะน้อย

ในส่วนของเรื่องเบี้ยยังชีพที่คุณจตุ ส.ส. จังหวัดพิษณุโลก ได้ให้ความสนใจ และผมมั่นใจว่าไม่ใช่เฉพาะคุณจตุ ส.ส. ของทุกพรรคการเมืองในที่นี่เห็นความสำคัญของ เบี้ยยังชีพที่มีความจำเป็นจะต้องเพิ่ม เพราะเมื่อเศรษฐกิจมีปัญหา ค่าครองชีพเพิ่มสูงขึ้น กลุ่มบุคคลที่จะประสบปัญหามากที่สุดคือผู้สูงอายุ ผู้ที่เกษียณอายุ เพราะเขาไม่มี ค่าครองชีพ เขาหยุดทำงานแต่ปรากฏว่าค่าครองชีพสูงขึ้นมา อันนี้เขาประสบปัญหา อย่างมาก ผมได้พูดคุยกับเพื่อนสมาชิกหลายคน แม้กระทั่งลงไปในพื้นที่ในทุกพื้นที่ ประเด็นนี้เป็นประเด็นสำคัญที่ท่านเพื่อนสมาชิก ส.ส. ทุกคนให้ความสนใจ และผมจะรับ เรื่องนี้มาพิจารณาดู รัฐบาลจะรับเรื่องนี้มาพิจารณาดูว่าจะทำอย่างไรที่จะเพิ่ม ค่าเบี้ยเลี้ยงยังชีพของผู้สูงอายุ แต่เรื่องนี้สังกัดกระทรวงมหาดไทย แต่ในฐานะที่กำกับ ดูแลกระทรวงการคลังก็จะรับเรื่องนี้ไปพิจารณา

ท่านประธานครับ ในคำถามของทั้งเพื่อนสมาชิกทุกคนมีมากมายเลย ไม่ว่าจะเป็นคุณรัฐภาภรณ์ ไม่ว่าจะเป็นคุณสาทิพย์ที่พูดถึงเรื่องกฎเกณฑ์เงื่อนไข เรื่องนี้ผมได้พูดไปแล้ว ในส่วนของทางคุณเสมอกัน เทียงธรรม ถามว่าฝากท่านอธิบดี กรมสรรพากรอย่าแก้ไขประกาศบ่อย ๆ ก็จะไปกำชับท่านอธิบดี แต่ว่าปกติแล้ว ประกาศต่าง ๆ เราจะไม่เปลี่ยนแปลง จะเปลี่ยนแปลงน้อยมาก แต่อย่างไรก็ตาม ผมจะไป สำหรับท่าน ส.ส. อลงกรณ์ พลบุตร ถามว่าการดูแลคนพิการในร่างกฎหมาย ฉบับนี้ไม่ค่อยครอบคลุม ก็ได้ตอบไปแล้วเหมือนกันว่าจะไปดำเนินการในชั้นกรรมาธิการ และจะครอบคลุมให้มากกว่านี้ ท่าน ส.ส. ฟาริดา ก็ได้บอกไปแล้วว่าสำนักงาน สถิติแห่งชาติได้มีตัวเลขผู้พิการในปี ๒๕๕๑ ประมาณ ๑.๙ ล้านคน คิดเป็นประมาณ

ร้อยละ ๒.๙ ของประชากรทั้งหมด ผู้ที่จะได้จากโครงการนี้ คนพิการที่เราดูประมาณ ๗ แสนคน รัฐบาลจะเสียงบประมาณภาษีประมาณปีละ ๕๐๐ ล้านบาท ฉะนั้นก็จะไปดูว่าเราจะแก้ไขปรับปรุงอย่างไร ข้อคิดของคุณลงกรณก็จะรับไปดูทั้งนั้น คุณประเสริฐกับคุณพาริตาก็เหมือนกันนะครับ อยากได้ค่าลดหย่อนมากขึ้น คุณผ่องศรีเป็นข้อเสนอแนะที่ดีมากนะครับ ในส่วนเรื่องของสถานประกอบการที่เลี้ยงดูคนพิการนั้น ควรจะลดหย่อนภาษีให้กับสถานประกอบการเหล่านั้น ผมทราบว่าวันนี้กำลังร่างกฎหมายอยู่ และเพื่อที่จะให้เอกชนสามารถหักค่าใช้จ่ายได้ ซึ่งเป็นค่าจ้างของคนพิการได้ ๒ เท่า อันนี้ร่างกฎหมายอยู่ เมื่อเสร็จแล้วก็คงจะนำเข้ามาพิจารณาในสภาแห่งนี้ ก็ขอให้สนับสนุนด้วยนะครับ คุณหญิงกัลยา ก็พูดถึงเรื่องของการขึ้นทะเบียนยุ่งยาก อันนี้ก็เหมือนกัน ก็จะไปดูกัน เรื่องค่าลดหย่อนต่าง ๆ ก็จะไปดูกันว่าจะดำเนินการอย่างไร -----

หมอวรงค์ก็บอกว่ารัฐบาลใจจัดใจดำกับผู้พิการ แต่อย่างไรก็ตามอันนี้ผมเรียนให้ทราบ แล้วว่าเป็นการหักลดหย่อนภาษีของผู้ที่เสียภาษี ส่วนเรื่องคนพิการนั้นผมดีใจมากครับ ท่านประธานที่พวกเราได้อภิปรายเกี่ยวกับเรื่องคนพิการและเห็นความสำคัญของคนพิการ และได้นำข้อเสนอว่าคนพิการนั้นเขาต้องการอะไรมาคุยกันในสภาแห่งนี้ เรื่องนี้คงจะต้องร่วมแรงร่วมใจกันหลายกระทรวง ไม่ว่าจะเป็นกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงการคลัง ปกติก็เป็นแรงงานอยู่แล้วที่จะรวบรวมความคิดเห็นเหล่านี้ขึ้นมา ผมว่าจะต้องให้หลาย ๆ กระทรวงเข้ามาร่วมกันแก้ไขปัญหาของคนพิการ และในสภาแห่งนี้จะเป็นจุดเริ่มต้นของการแก้ไขปัญหานี้ งบประมาณของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การฟื้นฟูความเชื่อมั่นของประเทศ ๕,๐๐๐ ล้านบาท ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต ๘,๗๐๐ ล้านบาท ซึ่งงบประมาณของยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต คืองบประมาณเกี่ยวกับ เด็ก ผู้หญิง และคนพิการ ๘,๐๐๐ ล้านบาท อยู่ในงบประมาณปี ๒๕๕๒ คุณชลน่านครับท่านประธาน ขออนุญาตที่เอ่ยนามก็ได้ตั้งข้อสังเกตที่ดีมากก็จะรับทั้งหมดไปในชุดกรรมาธิการ ก็ขอขอบพระคุณท่านประธานแล้วก็เพื่อนสมาชิกทุกท่าน ถ้าไม่มีคำถามอะไร หรือมีคำถามสั้น ๆ ผมก็อยากจะขอให้ถามแล้วผมจะตอบครับ เชิญครับ ขอบคุณครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านพีระพันธุ์ครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม พีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ครับ ความจริงผมไม่ได้ตั้งใจมาอภิปรายกฎหมายฉบับนี้เลยครับ แล้วก็ฟังอยู่ข้างนอกตอนแรก ผมเข้าใจว่าเป็นกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องของคนพิการ เป็นการสนับสนุนคนพิการหรือการดูแลคนพิการซึ่งผมก็คิดว่าเป็นการดีครับ เพราะได้ยินแต่เพื่อนสมาชิกพูดถึงแต่คนพิการ พอเข้ามาร่วมประชุมหลังจากประชุมกรรมาธิการจึงได้เห็นว่า เป็นเรื่องกฎหมายภาษีอากร สิ่งที่ผมได้สอบถามเพื่อนสมาชิกเพราะว่ามาดูแล้วก็เกิดความงง ๆ ก่อนที่จะโหวตก็เลยอยากจะเรียนถามว่ามีประเด็นที่ผมสงสัยอยู่หลายประเด็น

ประเด็นที่ ๑ ก็มีเพื่อนสมาชิกถามไปแล้วแต่ยังไม่ชัดเจนในประเด็นที่ผมสงสัยการเป็นมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ เพราะว่าเดิมที่ผมก็ไม่คิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องกระตุ้นเศรษฐกิจ แต่พอมาเป็นเรื่องกระตุ้นเศรษฐกิจผมก็เกิดความสงสัยที่อยากจะเรียนถามว่าก่อนหน้านี้เรามีมาตรการที่จะหักลดหย่อนเงินสำหรับคนที่ไปลงทุนซื้อหน่วยลงทุนในหน่วยที่เรียกว่ากองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพหรืออาร์เอ็มเอฟ รัฐบาลก็เพิ่งขยายให้จาก ๕ แสนบาท ถึง ๗ แสนบาทนะครับ บอกว่าอันนี้เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจซึ่งถูกนะครับ ผมไม่ได้ว่าไม่ถูก แต่พอกระตุ้นเศรษฐกิจจริงนี้ ๓๐,๐๐๐ บาท มันจะไปกระตุ้นได้อย่างไรครับ คือถ้าบอกว่าเป็นมาตรการในการช่วยเหลือสังคมหรือช่วยเหลือผู้ประกอบการของคุณของเราที่เป็นคุณพ่อคุณแม่แล้วพิการหรือลูก อันนี้ถูกต้อง แต่พอไปให้เหตุผลว่าเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจมันทำให้เกิดความสับสนว่าตัวเลข ๓๐,๐๐๐ บาท หักค่าลดหย่อนมันกระตุ้นอย่างไร ถ้าอย่างนั้นถ้าทำได้ทำไมกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพสำหรับคนมีสตาจค์เยอะ ๆ ให้ได้ถึง ๗ แสนบาท พอทำไมคนพิการได้แค่ ๓๐,๐๐๐ บาท มันประหลาดมากครับ ซึ่งเมื่อสักครู่ท่านรัฐมนตรีบอกจะไปปรับแก้กันในคณะกรรมการวิสามัญ ผมก็ไม่ตั้งใจอะไร แต่เพียงแต่บอกว่ามันไม่น่าจะให้เหตุผลว่ากระตุ้นเศรษฐกิจ

ประเด็นที่ ๒ ที่ผมสงสัยก็คือเรื่องหลักกฎหมาย เมื่อสักครู่ท่านรัฐมนตรีได้พูดไปทำให้ผมยิ่งงงหนักเข้าไปใหญ่เลยท่านบอกว่ากฎหมายนี้เป็นกฎหมายแรกในประวัติศาสตร์ซึ่งผมคิดเหมือนกันท่านเลยครับ แต่สิ่งที่ผมสงสัยคืออย่างนี้ครับ ท่านประธาน ถ้าหากว่าท่านประธานดูในร่างกฎหมายมาตรา ๓ ถ้าท่านประธานไม่ไปดูตรงคำว่า โดยบุคคลดังกล่าวต้องเป็นคนพิการ ก็คือว่าหักค่าอุปการะเลี้ยงดูบิดา มารดาตามปกติ แต่วันนี้มันทำได้อยู่แล้วท่านประธานผมทำได้อยู่แล้วท่านประธานแล้วเมื่อสักครู่ถามเพื่อนเขาหักกันอยู่ครับ หักอยู่ครับเป็นนโยบายของอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังสมัยที่แล้ว ท่านสมคิด -----

ที่นี้ถ้าหากว่ามันต้องทำโดยเป็นกฎหมายเรื่องการหักค่าเลี้ยงดู ต้องทำเป็นกฎหมาย ไม่ทำเป็นกฎหมายทำไม่ได้ ผมถึงสงสัยว่าทำไมต้องเสนอร่างกฎหมาย เพราะผมจำได้ว่าในอดีตก็ทำอยู่แล้วในสมัยท่านสมคิดโดยไม่ได้เสนอเป็นกฎหมาย เผิดูท่านรัฐมนตรีบอกว่าอันนี้เป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ เป็นกฎหมายแรกด้วย มันก็คือ เรื่องการจ่ายค่าอุปการะเลี้ยงดู ยิ่งเกิดความสงสัยว่าถ้าไม่ทำเป็นกฎหมายมันหักไม่ได้หรือครับ ถ้าหักไม่ได้แล้วทำไมที่ทำไมไปแล้ว ประกาศไปแล้ว หักกันแล้วอยู่วันนี้ครับ แล้วทำไมมันหักได้ครับ หักมาหลายปีแล้วครับ รู้สึกจะปีหรือสองปีแล้ว ถ้าหากว่าต้องทำเป็นกฎหมายก็แปลว่าที่หักมามันผิดกฎหมายหรือ แต่ถ้าทำได้โดยไม่ต้องออกกฎหมาย แล้ววันนี้ทำไมต้องออก มันสับสนกันตรงนี้ครับ โดยเฉพาะบอกว่ามันเป็นฉบับแรกด้วยยิ่งงงใหญ่ ผมคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องหลักกฎหมายนะครับ เป็นเรื่องข้อกฎหมายซึ่งผมคิดว่าต้องได้คำตอบที่ชัดเจน จะได้รู้ว่าต่อไปเรื่องแบบนี้เป็นเรื่องนโยบายและรัฐมนตรีประกาศได้เลยเหมือนในอดีต หรือว่าต้องทำเป็นกฎหมาย แล้วมันจะมีผลย้อนหลังนะครับ ถ้าบอกไม่ได้ต้องเป็นกฎหมาย ก็ต้องกลับไปดูแล้วครับว่ารัฐมนตรีในอดีตที่ประกาศเป็นนโยบายและไปหักกันแล้ว ผิดกฎหมายหรือเปล่า ต้องรับผิดชอบกันอย่างไรเข้าไปอีก

ที่นี้อีกประเด็นหนึ่งนะครับที่ผมคิดว่าต้องขออนุญาตถามอย่างรวดเร็ว เพราะทราบว่าท่านรัฐมนตรีมีฐานะนะครับ คือในวรรคสองบอกว่า การหักลดหย่อนสำหรับบุตรบุญธรรมให้หักได้ในฐานะบุตรบุญธรรมเพียงฐานะเดียว สำหรับตัวผมเองก็ดีหรือผู้ที่จะไปเป็นกรรมการหรือผมจะไปเป็นก็สุดแล้วแต่ มันแปลว่าอะไรครับ เพราะบอกว่าค่าอุปการะเลี้ยงดูบิดา มารดา สามี ภรรยา บุตรชอบด้วยกฎหมาย หรือบุตรบุญธรรมผู้มีเงินได้ ต้องเป็นคนพิการนะครับ แล้วก็ไปหัก ที่นี้บอกว่าการหักได้ในฐานะบุตรบุญธรรมเพียงฐานะเดียว แล้วมันมีฐานะอื่นหรือครับ ฐานะที่ไม่ใช่บุตรบุญธรรมมันมีอะไรอีกครับ ที่ว่าต้องไปหักได้ในกฎหมายฉบับนี้นะครับ ก็เขียนไว้ว่ามันต้องพิการด้วย แต่ที่นี้บอกว่าการหักในฐานะบุตรบุญธรรมเพียงฐานะเดียว กฎหมายเดิมหักอยู่ได้แล้วหรือเปล่า ไม่ใช่เรื่องพิการ มันซ้ำซ้อนกันตรงไหนหรือครับ ตรงนี้ต้องเกิดความชัดเจน ถ้าหากว่าตรงนี้ยังไม่มีคำตอบชัดเจน ผมคิดว่าผู้ที่ไปทำหน้าที่เป็นกรรมการวิสามัญจะสับสนนะครับ ฉะนั้นตรงนี้ก็ประเด็นที่ ๑ ท่านรัฐมนตรีกลับเข้ามาแล้วนะครับ ขออนุญาตว่าถ้าหากว่า

อันนี้ต้องทำเป็นกฎหมายก็ต้องถามว่าที่ให้หักค่าอุปการะเลี้ยงดูคุณพ่อ คุณแม่ ที่ทำอยู่
วันนี้ อันนั้นไม่ได้ทำเป็นกฎหมาย ทำไมทำได้ครับ แล้วถ้าทำได้ทำไมครั้งนี้ต้องทำเป็น
กฎหมาย ก็ถามข้าท้าวานรัฐมนตรีนะครับ อันที่ ๒ ก็คือว่าผมไม่อยากจะให้ใช้ว่ากระตุ้น
เศรษฐกิจครับ เพราะไปเทียบกับอาร์เอ็มเอฟมันตั้ง ๗ แสนบาทนะครับ อย่างนั้นพอว่า
ท้าวานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังบอกว่าต้องขอขาดดุล ๑ แสนล้านบาท กระตุ้นได้
๑ เพอร์เซ็นต์ อันนี้ ๓๐,๐๐๐ บาท ผมว่าอย่างไรก็ไม่ถึง ๑ แสนล้านบาท ก็ไม่ถึงเท่าไร
หรอกครับ น่าจะเป็นเรื่องของการช่วยเหลือสังคม ช่วยเหลืออย่างนั้นมากกว่า ไม่ใช่เรื่อง
กระตุ้นเศรษฐกิจ แล้วก็สุดท้ายประเด็นเมื่อก็ครับ ท้าวานรัฐมนตรีครับ ผ่านท่านประธานไป
นะครับว่าเรื่องของการหักค่าลดหย่อนในส่วนนี้นอกจากฐานะบุตรบุญธรรมที่บอกให้ได้
ฐานะเดียว มันมีฐานะอะไรอีก ก็สั้น ๆ ครับ ท้าวานรัฐมนตรีติดภารกิจ เอาเท่านี้ก่อน
ก็ขออนุญาตผ่านท่านประธานเป็นประเด็นคำถามไปครับ ขอบพระคุณครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
ท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม ประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ ครับ ก็ขอถือโอกาส
นิดเดียวครับตอบข้อซักถามของท่าน ส.ส. พีระพันธุ์ นะครับ ที่ถามว่าให้หักค่าลดหย่อน
คนพิการแค่ ๓๐,๐๐๐ บาท จะกระตุ้นเศรษฐกิจได้อย่างไร อันนี้ก็อย่างที่ท่านบอกนะครับ
ว่าเป็นเรื่องของการแก้ปัญหาสังคม แต่ผมได้เรียนไปแล้วว่ามันเป็นมาตรการทั้งหมด
จริงอยู่ถ้าดึงเฉพาะตัวนี้ออกมามันก็จะมองไปว่าไม่ได้กระตุ้นเศรษฐกิจ แต่ถ้ารวมเป็น
มาตรการที่ผมได้เรียนไปแล้วว่าไม่ว่าจะเป็นมาตรการหักลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคล
ธรรมดา คนที่มีเงินเดือน ๒๐,๐๐๐ บาท ไม่ต้องเสียภาษี สนับสนุนโครงการ
อสังหาริมทรัพย์ หักค่าโอนจาก ๓ เพอร์เซ็นต์ เหลือ ๐.๐๑ เพอร์เซ็นต์ ภาษีธุรกิจเฉพาะ
เหลือ ๐.๐๑ เพอร์เซ็นต์ ทั้งหมดยังมีมาตรการใหญ่และมีมาตรการเล็ก ๆ อยู่ในโครงการ
มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ แต่ถ้าดึงตัวนี้ออกมาตัวเดียวผมยอมรับว่าไม่ได้เป็นพุดกัน
ว่าจะกระตุ้นเศรษฐกิจ แต่ต้องดูทั้งหมดนะครับ และหักลดหย่อนบิดา มารดา บุตร ซึ่งเป็น
คนพิการเป็นครั้งแรกของประเทศไทย อันนี้จริงครับ เพราะว่าเดิมหักลดหย่อนบิดา มารดา

๑๐๓

สผ ๒๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ณัฐชนก ๕๓/๓

บุตร ซึ่งเป็นคนปกติ แต่ครั้งนี้เป็นการหักลดหย่อนบิดา มารดา บุตร ซึ่งเป็นคนพิการ
อันนี้เป็นครั้งแรกจริง ๆ นะครับ ก็อยากจะเรียนตอบคำถามเพียงเท่านี้ครับท่านประธาน
ขอบคุณครับ

- ๕๔/๑

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตเดี๋ยวกครับ ท่านรัฐมนตรีครับ ผมไม่ได้บอกว่าเป็นครั้งแรกหรือเป็นครั้งแรก ผมถามว่าอันนี้เป็นครั้งแรกที่เป็นคนพิจารณา แต่ว่าการหักค่าลดหย่อนให้คุณพ่อคุณแม่ที่อุปการะเลี้ยงดูมา วันนี้ทำอยู่แล้วนะครับ เพียงแต่ว่าที่ทำอยู่ในวันนี้ไม่ได้เป็นกฎหมาย ทำอยู่แล้วไม่ได้เป็นกฎหมาย ทำไมครั้งนี้ต้องทำเป็นกฎหมาย ถ้าไม่ทำเป็นกฎหมาย ทำเป็นประกาศ ทำเป็นนโยบายเหมือนครั้งที่แล้วมันไม่ได้หรือครับ ถ้าได้แล้วทำไมต้องทำเป็นกฎหมาย แต่ถ้าต้องทำเป็นกฎหมายแล้วทำไมครั้งที่แล้วไม่ทำครับ นี่คือประเด็นคำถามครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ก็เป็นข้อซักถามนะครับ ซึ่งอาจจะต้องการคำตอบให้ท่านพีระพันธุ์นะครับ แต่ผมขออนุญาตนิดหนึ่งครับ เผอิญอาจจะเกี่ยวข้องกับอยู่ด้วย ที่หักให้กับผู้ดูแลอุปการะเลี้ยงดูผู้สูงอายุ นั้นเป็นไปตามพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ ซึ่งออกมาเมื่อปี ๒๕๔๕ นะครับ ในบทบัญญัติดังกล่าวได้บัญญัติไว้ให้หักลดหย่อนได้นะครับ อันนี้อาจจะเป็นเรื่องใหม่ที่กรณีพิจารณาครับ เชิญท่านพิชณครับ

นายพิชณ หัตถสงเคราะห์ (หนองบัวลำภู) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม พิชณ หัตถสงเคราะห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองบัวลำภู พรรคพลังประชาชน ต้องขอขอบพระคุณท่านประธานที่ชี้ให้ได้มีโอกาสพูดแทนคนพิการทั่วประเทศนะครับ ท่านประธานครับ ขอบพระคุณรัฐบาลที่คิดถึงคนพิการนะครับ ผมนำเรียนท่านประธานอย่างนี้นะครับ คนพิการส่วนใหญ่ นอกจากพิการแล้วยังเป็นคนจนด้วยครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นไม่ว่าจะก็บาทก็ตามที่รัฐบาลตั้งใจที่จะช่วยเหลือคนพิการก็ถือว่าเป็นกำลังใจอันยิ่งใหญ่ ซึ่งคนพิการส่วนใหญ่ในประเทศนี้ เขาไม่ต้องการหรือครับที่จะให้ใครมาช่วย ถ้าหากเขาช่วยตัวเองได้ แต่ส่วนใหญ่เขาไม่สามารถช่วยตัวเองได้ นะครับ เพราะฉะนั้นเงินค่าลดหย่อน ๓๐,๐๐๐ บาทนี้ ถ้าเทียบไปแล้วสำหรับคนจน ๆ ก็เท่ากับว่าเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่รัฐบาลเสนอให้ นะครับ แม้ว่ามาตรการนี้ผมถือว่าเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจแล้วก็ฟื้นฟูเศรษฐกิจสำหรับคนยากคนจน นอกจากนั้นท่านประธานครับ นโยบายกฎหมาย พ.ร.บ. ที่เรากำลังจะแก้ไข

เป็นการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตคนพิการ โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคคลหันมาเลี้ยงดู
 อุปการะคนพิการมากขึ้น เพราะว่าคนส่วนใหญ่จะรังเกียจคนพิการ ท่านประธานครับ
 แต่ถ้าหากเราช่วยกันตรงนี้สนับสนุนขึ้นมา แทนที่เขาคงทอดทิ้งคนพิการเขาก็จะหันมา
 นะครับ ท่านประธานครับ คนพิการเป็นหนึ่งในผู้ด้อยโอกาสที่มีอยู่มากมายเหลือเกิน
 ในสังคมของเรา ผมใคร่ขอฝากประเด็นอื่น ๆ สั้น ๆ อีกนะครับ ฝาก ฯพณฯ รัฐมนตรีไป
 นะครับ ในเรื่องของการลดหย่อนภาษี นอกจากที่จะลดหย่อนภาษีให้กับผู้ดูแลคนพิการ
 แล้ว กฎหมายลูกกตัญญูก็ใคร่ขอให้ทางรัฐบาล โดยเฉพาะทางกระทรวงการคลังได้ดูเรื่อง
 ของภาษีกตัญญู แทนที่จะเป็นลูกที่ดูแลพ่อแม่ ก็น่าจะเปิดกว้างให้เป็นญาติหรือคนอื่น ๆ
 ที่ดูแลผู้สูงอายุก็น่าจะได้รับประโยชน์จากการดูแลผู้สูงอายุผ่านมาตรการลดหย่อนภาษี
 นอกจากนั้นเรื่องที่ ๒ ท่านประธานครับ ควรที่รัฐณรงค์ให้องค์กรภาครัฐและเอกชน
 รับคนพิการเข้าทำงานนะครับ ถ้ามองว่าตรงนี้มีกฎหมายหรือยังมีครับ มี พ.ร.บ. ส่งเสริม
 คุณภาพชีวิตคนพิการปี ๒๕๕๐ แต่ปัจจุบันนี้แม้ว่าจะเป็นส่วนราชการเองก็ยังไม่ได้รับ
 คนพิการเข้าทำงานเลยครับ ฝาก ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
 และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ให้กระทรวง
 ของท่าน หน่วยงานของท่านเริ่มรับคนพิการเข้าทำงานเป็นอันดับแรกก่อนโชว์ (Show)
 คนอื่นก่อนครับ แล้วองค์กรเอกชนจะตามมาเอง สุดท้ายครับท่านประธาน ส่งเสริมให้
 องค์กรท้องถิ่นไม่ว่าจะเป็น อบต. อบจ. เทศบาล กำหนดนโยบายนะครับ
 ดูแลกลุ่มเป้าหมาย ไม่ว่าจะเป็นคนพิการ คนชรา คนยากจน ให้เป็นรูปธรรมครับ
 เพราะเรากระจายเงินจำนวนมากลงไปกับท้องถิ่นเหล่านั้น แต่ท้องถิ่นส่วนใหญ่จะละเลย
 ตรงนี้ขอฝากท่านประธานถึงรัฐบาลที่จะเข้ามาดูแลอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป สรุปสุดท้าย
 ท่านประธานครับ ผมเห็นด้วยที่จะมีการตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาแก้ไข
 เพิ่มเติมประมวลรัษฎากรดังกล่าว เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตของคนพิการอย่างยั่งยืนต่อไป
 ขอกราบขอบพระคุณครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
 เชิญท่านเถียรชัย สุวรรณเพ็ญ ครับ

นายเกียรติชัย สุวรรณเพ็ญ (ตาก) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
 ผม นายเกียรติชัย สุวรรณเพ็ญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตาก พรรคประชาธิปัตย์
 ผมจะอภิปรายในเรื่องที่แตกต่างจากเพื่อนสมาชิกนะครับ ตามที่เพื่อนสมาชิกได้อภิปราย
 เมื่อสักครู่นี้ก็ล้วนแต่มีเหตุผลที่ดีทั้งสิ้น ผมเห็นด้วยที่รัฐบาลเป็นผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้ขึ้นมา เพื่อกระตุ้นให้มีผู้ดูแลหรือช่วยเหลือคนพิการให้มากขึ้น ผมเรียนให้
 ท่านประธานทราบเพียงสั้น ๆ ว่าร่างกฎหมายฉบับที่รัฐบาลนำเสนอต่อสภาแห่งนี้ ผมเห็นว่า
 วัตถุประสงค์เป็นสิ่งที่ดีครับ แต่ภาคปฏิบัติจริง ๆ แล้ว ไม่เกิดผลประโยชน์ใด ๆ เลย ทำไม
 ผมถึงพูดเช่นนี้ครับ เรียนให้ท่านประธานทราบดังนี้ว่าเพื่อนสมาชิกหลายท่านได้กล่าวว่า
 คนพิการ ณ ขณะนี้ ส่วนใหญ่เศรษฐกิจฐานะค่อนข้างยากจน เมื่อพวกเขาเหล่านี้ยากจน
 แต่พระราชบัญญัติฉบับนี้เน้นให้เห็นว่าผู้ที่ได้รับประโยชน์จากภาษีในการเสียภาษี
 รัฐบาลจะต้องเป็นผู้ที่มีรายได้มากเพียงพอถึงจะมีประโยชน์ แต่ส่วนใหญ่ของเราก็คือ
 คนที่ดูแลคนพิการด้วยความยากจน เมื่อความยากจนมาถึงนี้ก็หมายความว่าโอกาส
 ที่เขาจะใช้ผลประโยชน์จากการลดหย่อนภาษีได้น้อยหรือไม่มีเลยครับ ผมยกตัวอย่าง
 ให้ท่านประธานเห็นง่าย ๆ อย่างนี้ว่าสมมติว่าบุคคลคนหนึ่งเป็นผู้มีรายได้เดือนละ
 ๒๐,๐๐๐ บาท ปีหนึ่งก็ต้องมีรายได้ทั้งสิ้น ๒๔๐,๐๐๐ บาท เมื่อหักค่าลดหย่อนส่วนตัว
 ไปแล้วสามี ภรรยาหมดไปแล้วคนละ ๓๐,๐๐๐ บาท ก็ ๖๐,๐๐๐ บาท ไปแล้วนะครับ
 ถ้ามีเรื่องเกี่ยวกับดูแลบุตรอีกก็หักไปตามเกณฑ์ที่มีบุตรมาก ในกรณีที่เขามีการทำประกัน
 ชีวิตก็จะหักไปอีก ๑ แสนบาท ในกรณีที่เกิดมีผอนบ้านหลังแรกก็จะลดหย่อนไปอีก
 ๑ แสนบาท ก็ปรากฏว่าก็หมดแล้วขณะนี้ เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่าร่างกฎหมายฉบับนี้
 มีข้อบกพร่องในเชิงตัวเลข แล้วก็ไม่เป็นประโยชน์กับประชาชนที่ดูแลคนพิการในกรณีที่เขา
 มีรายได้อยู่ในระดับขนาดถึงเดือนละ ๒๐,๐๐๐ บาท นั่นคือปีละ ๒๔๐,๐๐๐ บาท
 ท่านประธานครับ จำนวนผู้พิการขณะนี้เราบอกว่าที่ขึ้นทะเบียนมีทั้งหมดประมาณ
 ๗ แสนคนเศษ ผมเรียนขอเสนออย่างนี้ครับ เพื่อให้ได้ประโยชน์จริง ๆ ก็คือว่าเราต้องการ
 ช่วยเหลือคนที่ขึ้นทะเบียนทั้ง ๗๕๐,๐๐๐ คน ให้ได้อย่างทั่วถึง เราน่าจะเปิดประตูให้กว้าง
 กว่านี้ แทนที่จะมีกฎออกมา ระเบียบหยุ่มหิมมากเลย แล้วก็ปัญหาเกี่ยวกับทางเจ้าหน้าที่
 สรรพากรที่จะต้องตีความ เช่น ต้องเป็นบุคคลพิการที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้

ตรงนี้ก็ เป็นปัญหา ต้องมีบัตรประจำตัวคนพิการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริม และพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ การมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านเดียวกันกับผู้มีเงินได้ และผู้มีรายได้น้อยไม่เพียงพอแก่การยังชีพ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไข ที่อธิบดีประกาศกำหนด ผมเรียนให้ท่านประธานทราบว่าการเสียภาษีจริง ๆ แล้ว ควรจะทำให้คนอยากเสียภาษีด้วยวิธีการที่ไม่ยุ่งเหยิงซับซ้อนและสับสน ทำให้เกิดเป็น ประเด็นขึ้นมากับผู้ที่มีอำนาจที่เรียกเก็บภาษีกับผู้ชำระภาษี บ่อยครั้งที่เราอยากเห็นว่า ผู้ชำระภาษีที่เป็นคนซื่อสัตย์บ่นว่าเจ้าหน้าที่พนักงานของกรมสรรพากร ซึ่งมีการ ตีความกันละเอียดดยิบเลยในทางปฏิบัติ ก็เลยฝากรัฐบาลไว้ว่าในกรณีอย่างนี้ขอให้ท่าน พิจารณาถึงฐานะของผู้ที่จะได้ประโยชน์จากการได้ลดใช้ภาษีราชการในการลดหย่อน ผมเรียนอย่างนี้ว่าถ้าเรามีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะช่วยเหลือคนพิการทั้งหมดของประเทศ จริง ๆ เราสามารถที่จะทำได้ โดยผมมีข้อเสนอ ดังนี้ อันที่ ๑ ตัดปัญหาเรื่องเกี่ยวกับผู้ดูแล หรือผู้เลี้ยงดูออกไปทั้งสิ้นเลย ใครก็ได้ ผมซึ่งมีรายได้น้อยพอและจะต้องเสียภาษี ผมอาจจะสามารถที่จะช่วยเหลือผู้พิการที่อยู่ข้างบ้านผมหรืออยู่ที่ไหนก็ได้ ผมมีสิทธิและก็ สามารถเอาเงินจำนวนนั้นมาเป็นค่าลดหย่อนภาษี -----

ประโยชน์จะเกิดขึ้นกับใครบ้างครับ เกิดขึ้นกับตัวผู้ที่ได้มีสิทธิลดค่าภาษี ประโยชน์เกิดขึ้นกับคนพิการที่ได้เงินมาจริง แล้วก็เป็นจำนวนมากนะครับ ผมเชื่อว่า ๗๕๐,๐๐๐ คน มีคนอุปการะแน่นอน ในเมื่อมีลักษณะที่ว่าเป็นการส่งเสริมให้คนบริจาค เพื่อการช่วยเหลือกัน อันนี้ก็เป็นประโยชน์ แล้วก็ตัดประเด็นออกไปเลยว่าต้องอยู่บ้านเลขที่เดียวกันอะไรตัดทิ้งไปเลย ถ้าจะมีปัญหาผมคิดว่าเพื่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างตัวบุคคลนะครับ อาจกำหนดขอบเขตพื้นที่ก็ได้ เช่นว่าภายในพื้นที่จังหวัดนั้น หรือภายในพื้นที่อำเภอ นั้น ให้บุคคลหรือแม้แต่คณะบุคคล หรือนิติบุคคลก็ได้ครับ ทำนองเดียวกับเงินบริจาคนี้ครับ เงินทำบุญ ถือเป็นเงินทำบุญไปเลย ๓๐,๐๐๐ บาท ซึ่งไม่ได้มากมายอะไรเลยนะครับ สำหรับการที่จะช่วยเหลือคนพิการ ผมก็มีข้อเสนอเรียนให้ทราบดังนี้ครับ จึงขอเรียนย้ำอีกครั้งหนึ่งว่าเงินที่จะเป็นเงินลดหย่อน ขอให้เปลี่ยนเป็นหมวดเงินค่าบริจาคไปเพื่อตัดปัญหา แล้วก็สามารถที่จะทำให้คนพิการที่ได้ขึ้นทะเบียนแล้วนี้นะครับ ผู้เสียภาษีก็สามารถที่จะช่วยเหลือคนพิการนั้น ๆ ได้ ๓๐,๐๐๐ บาทต่อคน ในกรณีที่ท่านมีเงินมาก อาจจะอยากช่วยเหลือคนอื่น ๆ ก็สามารถใช้เลขที่ต่าง ๆ ไปทั้ง ๗๕,๐๐๐ คน โดยที่ไม่ต้องซ้ำกัน ถ้าเราคิดว่าตัวเลข ๓๐,๐๐๐ บาทยังเป็นตัวเลขที่น้อยไป ผมก็คิดว่าเราสามารถปรับตัวเลขให้เพิ่มขึ้นได้ครับ จะไม่เสียหายอะไรเลย หลักการเสียภาษีก็คือว่า เราจะต้องไม่เอาภาษีมาเป็นตัวที่บั่นทอนการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ผมเชื่อว่าเราสามารถที่จะลดหย่อนภาษีให้กับผู้มีรายได้ อย่างว่าแต่ ๑๕๐,๐๐๐ บาทเลยครับ ผมเชื่อว่า ๓ แสนบาทเราก็สามารถทำได้ เพราะอะไร เพราะว่าถ้าเรามีการลดหย่อนภาษีสำหรับผู้มีเงินได้สุทธิที่ได้ต่ำกว่า ๓ แสนบาทลงมา ก็จะทำให้บุคคลเหล่านั้นมีอำนาจกำลังซื้อ ที่จะสามารถที่จะเอาเงินนั้นไปใช้จ่ายหมุนเวียนภายในประเทศ หรือขณะเดียวกันก็อาจจะไปเก็บออมไว้ ทั้งหมดนี้ก็ล้วนแต่เป็นผลประโยชน์กับเศรษฐกิจของประเทศโดยส่วนรวมทั้งสิ้น ดังนั้นผมจึงขอเสนอผ่านท่านประธานไปยังผู้เกี่ยวข้อง รวมทั้งกรมการด้วย ผมคิดว่าจำเป็นจะต้องขยายฐานในเรื่องความสัมพันธ์ส่วนบุคคลจะต้องไม่มี ตัดทิ้งไปเลยนะครับ แล้วเรื่องบ้านเดียวกันอะไรทั้งหลายตัดทิ้งไปเลยนะครับ เพื่อให้ผู้พิการที่ขณะนี้ มีอยู่ ๗๕๐,๐๐๐ คน

หรือจำนวนทั้งหมดที่อาจจะเพิ่มขึ้นเป็น ๓ ล้านคน หรือ ๔ ล้านคนได้สามารถที่จะได้รับความช่วยเหลือจากผู้มีอุปการคุณที่มีเศรษฐกิจฐานะที่สูงกว่า ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี นายสามารถ แก้วมีชัย รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ต่อไปขอเชิญคุณประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย ครับ

นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย (สมุทรปราการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย สมาชิก สภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรปราการ พรรคพลังประชาชน ท่านประธานครับ ต้องขอขอบคุณที่ ฯพณฯ รัฐมนตรี ได้เปิดแนวคิด ด้วยความคิดที่ดี ที่ใจดี ถือว่าเป็นคนที่ดีมาก ที่มองผู้พิการว่าเป็นบุคคลซึ่งจะต้องได้รับการดูแล และโดยเฉพาะมีความผูกพันไปถึงผู้ที่เป็นลูก หรือเป็นคุณพ่อ คุณแม่ ได้ผูกพันในการที่จะให้มีความเชื่อมโยง โดยการใช้มาตรการทางภาษี เพื่อผูกพันเพื่อช่วยเหลือในการมีมาตรการลดหย่อนภาษี แต่กระผมดูแล้วกระผมก็ไม่เข้าใจในหลายอย่าง อย่างไม่รู้แล้วแต่ในประเด็นที่ถ้าผมเป็นลูก มีลูกอยู่ ๖ คน จะช่วยคุณพ่อพิการหรือคุณแม่พิการ กระผมจะช่วยแล้ว แต่ว่าบรรณานิติภาวะหมดแล้ว ภาษีรายได้ส่วนบุคคล ซึ่งผมต้องเสีย แต่ว่าผมเสียต่อคุณแม่คนหนึ่งหรือคุณพ่อคนหนึ่งแล้วน้อง ๆ หรือพี่น้องอีก ๕ คน จะหักตรงนี้ได้อย่างไร จะหักได้ คนละ ๓๐,๐๐๐ บาท ทุกคนหรือไม่ เพราะว่าในนี้เขียนไว้-----

มาตรา ๓ เขียนว่าให้หักได้ท่านละ ๓๐,๐๐๐ บาท อย่างนี้ถ้าผมเป็นลูกมีคุณพ่อหรือคุณแม่พิการ ผมก็ช่วยคุณพ่อ คุณแม่ไปแต่ผมอ้างว่าผมควรจะลดหย่อนได้ ๓๐,๐๐๐ บาทต่อคุณพ่อคนหนึ่ง แล้วถ้าคุณแม่พิการด้วยก็บวกคุณอีกแม่คนหนึ่งเป็น ๒ คนหรือเปล่า และพี่น้องของผมจะหักลดหย่อนตรงนี้ได้อีกคนละ ๓๐,๐๐๐ บาทอีกหรือเปล่า หรือว่าคนละ ๖๐,๐๐๐ บาทหรือเปล่า อันนี้มันก็เป็นประเด็นครับ แต่ผมไม่เข้าใจเดี่ยวกรรมวิธีการคงได้ไปคุยกัน แต่ว่าโดยมาตรการตรงนี้อย่างไรก็แล้วแต่เห็นว่าเป็นมาตรการที่ดีในการที่จะช่วยเหลือผู้พิการ อีกประเด็นหนึ่งครับ กระผมเห็นว่าการเสียภาษีมี ๓ ตัวที่เป็นภาษีหลักของประเทศคือ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีแวท (VAT) เป็นภาษีตัวหลัก ในส่วนนี้เราคิดเกณฑ์ของภาษีรายได้ส่วนบุคคลธรรมดาและมีความผูกพันกันระหว่าง พ่อ แม่ ลูก ดีครับ แต่เพื่อน ส.ส. หลายท่านก็ได้เสนอแนวคิดผมก็เห็นด้วยครับ ถ้าเราไม่ใช่ พ่อ แม่ ลูก กันแล้วเราช่วยเหมือนที่คุณหมอเขียวชัยได้กล่าวอย่างนั้นจะได้หรือไม่ แต่เมื่อพิจารณาดูแล้วก็ก็เป็นปัญหาอีกครั้ง แล้วถ้าผู้พิการท่านหนึ่งมีคนช่วยเขามาเยอะ ๆ จะอ้างเหตุอ้างผลกันได้อย่างไร ผู้พิการท่านหนึ่งมีผู้ใจดีนำเงินมาบริจาคช่วยและไปลดหย่อนภาษี ถ้าทำได้ผมถือว่าดีมาก แต่ว่าเมื่อให้ทำได้อีกก็จะเกิดปัญหาว่าผู้พิการท่านหนึ่ง คนช่วยเขาไป ๕ คน ๑๐ คน หรือ ๑๐๐ คนจะอ้างอย่างนี้ได้หรือเปล่า นี่ก็เป็นอุปสรรคต่อมาตรการทางภาษีอีก แต่กระผมมองเห็นอีกมุมหนึ่งครับ กระผมคิดว่าวันนี้นิติบุคคลหรือบริษัท ห้างร้านเอกชน ซึ่งก็เป็นส่วนหนึ่งของสังคม ซึ่งไม่ได้มีความผูกพันระหว่างพ่อแม่ลูก แต่มีความผูกพันกันในสังคม ผมก็อยากเห็นกระบวนการตรงนี้จะทำได้หรือไม่ ก็ขอฝาก ฯพณฯ รัฐมนตรีไว้ว่าเอกชนหรือนิติบุคคลจะสามารถที่จะช่วยเหลือผู้พิการและนำไปหักภาษีตามมาตรการภาษีอย่างนี้ได้หรือเปล่า ถ้าทำได้ก็จะเป็นการที่ดี แต่ก็มีปัญหาอย่างที่ผมเรียนแล้วว่า จะทำได้ทำจำนวนเท่าไรต่อผู้พิการ ๑ ท่านจะต่อผู้ช่วยเหลือจำนวนเท่าไร หรือจะต่อกัน ๑ ต่อ ๑ เพราะว่าใน (๒) บอกว่าเฉพาะในเรื่องของพ่อแม่หรือสามีภรรยาที่แยกกันอยู่เวลาจะดูแลคุณพ่อ คุณแม่ก็แบ่งว่าหักกันได้คนละครึ่ง คือสามีก็ให้หักได้ครึ่งหนึ่งคือ ๑๕,๐๐๐ บาท ภรรยาก็หักได้ครึ่งหนึ่งคือ ๑๕,๐๐๐ บาทเหมือนกัน อย่างนี้เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วการที่เราจะมีแนวคิดในการที่จะไม่ต้องเอาเงินช่วยเหลือผู้พิการซึ่งเป็นคุณพ่อ คุณแม่ หรือเป็นลูกของเรา

หรืออุกบุญธรรมของเรา แม้กระทั่งเราจะคิดว่าถ้าเราจะช่วยเหลือคนอื่นซึ่งไม่ใช่ลูก
 ของเรา ซึ่งเป็นความคิดที่ดีมากนะครับ เป็นเรื่องซึ่งผมคิดว่าต้องดูแลกันต้องช่วยกัน
 และในเรื่องของนิติบุคคล บริษัท ห้างร้านเอกชนต้องการนำเงินไปช่วยผู้พิการหลาย ๆ ที่
 หลาย ๆ คน อย่างนี้จะทำได้หรือเปล่า อยากรู้แล้วแต่มาตรการต่าง ๆ เหล่านี้ ผมถือว่าเป็น
 เป็นมาตรการที่ดีถือว่าเป็นการเปิดแนวคิด ซึ่งท่านรัฐมนตรีก็บอกแล้วว่ากฎหมาย
 ลักษณะนี้เป็นกฎหมายฉบับแรกของเมืองไทยเรา ดีครับ ก็ขอให้ ๒พณฯ ได้ดำเนินการ
 ต่อไป และก็ขอให้มีการพัฒนาการคำนวณทางภาษี และมีความเป็นไปได้ที่จะเปิดโอกาส
 ให้บุคคลทั่วไปจะช่วยเหลือบุคคลอื่นได้ที่พิการ และนิติบุคคลก็สามารถช่วยเหลือผู้พิการ
 ทำานอื่นได้และช่วยได้อีกหลาย ๆ คน ตรงนี้ก็ขอฝากไว้ครับ ขอขอบคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
 เชิญนายแพทย์บัญญัติ เจตนจันทร์ ครับ

นายบัญญัติ เจตนจันทร์ (ระยอง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 นายแพทย์บัญญัติ เจตนจันทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดระยอง พรรคประชาธิปัตย์
 ผมก็ต้องขอขอบคุณแทนผู้ที่มีรายได้ที่อุปการะคนพิการที่ทางรัฐบาลได้มีเมตตาและก็ให้
 การสงเคราะห์และก็ช่วยแบ่งเบาภาระแก่เขาเหล่านั้น -----

ผมได้อ่านตัวร่างกฎหมายตัวนี้แล้วก็เห็นว่ามันมีจุดบกพร่องหลายประการ ซึ่งจะมีผลกระทบต่อดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่สรรพากร ซึ่งเราไม่อยากจะเปิดโอกาสให้ใช้ดุลยพินิจ อย่างที่ท่าน ส.ส. นายแพทย์เกียรติชัยได้อภิปรายไปแล้วว่าการเสียภาษีนั่นต้องกระทำให้เสียได้โดยง่าย และไม่ต้องใช้ดุลยพินิจ แล้วก็เป็นการเข้าใจตรงกัน ในเรื่องของบัตรผู้พิการนั้นผมได้โอกาสเป็นผู้ออกไปรับรองแพทย์ประเมินคนพิการมาสมัยที่เป็นแพทย์เมื่อไม่กี่ปีที่ผ่านมาตลอดระยะเวลา พบว่าแพทย์แต่ละท่านนี้ให้คะแนนความพิการไม่เท่ากันเลย และแพทย์คนเดียวกันให้คนละวันก็ไม่เท่ากัน เพราะว่าด้วยระยะเวลาที่จำกัดแล้วก็แพทย์ต่าง ๆ นั้นที่ผ่านก็ไม่ได้รับการอบรมการประเมินคะแนนความพิการ ดังนั้นคนพิการแบบเดียวกันที่อยู่บ้านติดกันอาจจะได้รับใบรับรองที่ไปขึ้นทะเบียนคนพิการที่แตกต่างกัน จนมีผู้ป่วยพิการนั้นต้องมาขอร้องให้หมอใส่คะแนนพิการให้เยอะ ๆ เขาจะได้รับการช่วยเหลือ ได้รับการขึ้นทะเบียนคนพิการ ผมถึงอยากจะตั้งข้อสังเกตว่าไม่ใช่ง่ายที่กระทรวงการคลังจะกำหนดกฎเกณฑ์ความพิการโดยที่อยู่นอกเหนืออำนาจที่ตนเองเกี่ยวข้อง ไม่ทราบว่าจะต้องไปแก้กฎหมายในการประเมินความพิการหรือไม่ ปัจจุบันการประเมินความพิการนั้นอยู่ในแพทย์คนเดียว ผมยังคิดว่าในเมื่อความพิการนั้นเป็นสิ่งให้คุณให้โทษแล้วก็สร้างความไม่เป็นธรรมในชนบท ในชุมชนว่าสังคมไม่มีความเป็นธรรม พิการเหมือนกันแต่ทำไม่ถึงได้ไม่เหมือนกัน จะต้องเป็นในรูปแบบของคณะกรรมการแพทย์หรือไม่ กำหนดระยะเวลาว่า ๒ ปีหรือ ๑ ปี หรือ ๔ ปีประเมินกันครั้งหนึ่ง และทุกครั้งที่ประเมิน ไม่ว่าจะประเมินที่จังหวัดใดน่าจะต้องมีความเที่ยงธรรม มีความแม่นยำ แล้วก็มีความมาตรฐานที่เท่าเทียมกันเสียก่อนค่อยมาใช้กฎหมายนี้ให้เป็นประโยชน์ในการสงเคราะห์ อนุเคราะห์ หรือจะเรียกว่าในการกระตุ้นเศรษฐกิจก็แล้วแต่ อันนี้เป็นข้อสังเกตตัวใหญ่เลย ซึ่งฝากไว้ว่าท่านจำเป็นจะต้องประสานเพื่อนำเรื่องนี้มาพิจารณาไว้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการตรากฎหมายฉบับนี้

อีกเรื่องหนึ่งก็คือว่า คนพิการคนหนึ่งนั้นจำเป็นจะต้องได้รับการหักลดหย่อนเพียงครั้งเดียว ไม่ใช่ว่าคนพิการนั้นถูกนำไปหักลดหย่อนภาษีในหลายแห่ง ในหลายเลขที่ผู้หักภาษี อันนี้ก็มีความตราการในการดูแลในส่วนนี้อย่างไรเพื่อไม่ให้เกิดการไม่เป็นธรรม หรือเกิดการเอาเปรียบภาครัฐ

๑๑๓

สผ ๒๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

สุทธิกานต์ ๕๘/๒

ในประเด็นถัดไปก็คือเรื่องของบิดา มารดาหรือบุตร ซึ่งในอดีตที่ผ่านมา
ได้รับการหักลดหย่อนภาษีอยู่แล้ว เมื่อบุตรหรือบิดามารดานั้นพิการจะ
ได้รับการหักลดหย่อนภาษีเพิ่มขึ้นหรือไม่ เนื่องจากผู้พิการกับผู้ที่ไม่พิการนั้นค่าใช้จ่าย
ในการดูแลแตกต่างกัน ผู้พิการนั้นจำเป็นจะต้องจ้างคนดูแล ต้องมีค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้น
อย่างแน่นอน ถ้าดูแลบุพการีผู้สูงอายุหรือเด็กที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ยกตัวอย่าง
หักได้ ๓๐,๐๐๐ บาท ถ้าดูแลบิดา มารดาหรือบุตรที่พิการจะหักเพิ่มขึ้นอีก ๓๐,๐๐๐ บาท
ได้หรือไม่ ต้องมีความชัดเจนตรงส่วนนี้ด้วย ต้องฝากตั้งข้อสังเกตไว้เพื่อให้
ทางผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ในการพิจารณา

แล้วก็ในประเด็นสุดท้ายในเรื่องของภาษีเงินได้ส่วนบุคคลนั้น ผมยังมี
ความเห็นว่าคุณที่รับประโยชน์ในส่วนนี้ก็คงเป็นผู้ที่มีรายได้สูงอยู่แล้ว -----

สำหรับส่วนใหญ่ผู้พิการนั้นที่ได้รับการดูแลในครอบครัวในชนบทส่วนใหญ่จะเป็นคนยากจนดูแลคนพิการ ในส่วนนี้จำเป็นจะต้องใช้เบี้ยยังชีพสำหรับคนพิการให้ทั่วถึง แล้วก็ประเด็นที่น่าจะต้องคิด แล้วก็ก็เป็นคำที่ค้ำประกันก็คือว่า พวกเราทุกคนนั้นชั่วชีวิตหนึ่งจะเป็นคนพิการก็คือผู้สูงอายุในระยะสุดท้ายจะเป็นคนพิการ เพราะฉะนั้นเรื่องของความพิการและเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับการแจกจ่ายให้ทั่วถึงกัน ปัจจุบันถือเกณฑ์ ๖๐ ปี ในการที่จะให้เบี้ยผู้สูงอายุ แล้วก็ไม่ได้ไม่ทั่วถึงกัน ทะเลาะเบาะแว้งกันในชุมชน ก็กำหนดไปสิครับ ๘๐ ปีขึ้นไปได้ทุกคน ถ้าเงินพอ ๗๕ ปีขึ้นไปได้ทุกคน จะดีไหม แทนที่จะ ๖๐ ปีขึ้นไป แต่ไม่ได้ไม่ทุกคน อันนี้ก็ฝากเป็นข้อสังเกตให้ผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปพิจารณาด้วยครับ ขอกราบขอบพระคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เชิญคุณสมคิด บาลไธสง ครับ

นายสมคิด บาลไธสง (หนองคาย) : ขอขอบคุณท่านประธานครับ ผมคงจะเป็นคนสุดท้าย ก็ขอเวลาสภาแห่งนี้ะครับ ซึ่งกระผมเองฟังมาแล้วก็ไม่ใช่นักกฎหมาย แต่ผมสับสนกับนักกฎหมายพูด ร่างพระราชบัญญัตินี้พูดถึงเรื่องภาษี ไม่ได้พูดถึงเรื่องสิทธิต่าง ๆ ของคนพิการ ผมอยากทำความเข้าใจ ผมว่าผมเข้าใจไม่ผิด กฎหมายอันนี้เป็นกฎหมายเพื่อจะช่วยเหลือคนที่ดูแลคนพิการเท่านั้นใช่ไหมครับ เพราะฉะนั้นผมไม่อยากให้ไปพูดถึงเรื่องจะช่วยเขาอย่างไร ไปพูดถึงพระราชบัญญัติคนพิการแยกต่างหาก อันนี้เป็นเรื่องภาษีที่ว่าคนมีรายได้ดูแลคนพิการ สำหรับประเด็นที่ ๒ ไม่มีใครพูดเลยว่าคนพิการ คนพิการบังเอิญผมอยู่กับคนพิการ น้องชายผมพิการ เขาทำธุรกิจ เขาเกิดอุบัติเหตุ คนพิการประกอบธุรกิจแล้วดูแลคนธรรมดาด้วย ผมอยากถามว่าคนพิการประกอบธุรกิจจะลดหย่อนเขาเท่าไร คนธรรมดาดูแลคนพิการลดหย่อนให้ ๓๐,๐๐๐ บาท ถ้าคนพิการประกอบธุรกิจจะลดให้ ๖๐,๐๐๐ บาทไหม ผมอยากให้ถามอย่างนี้ อยากได้คำตอบแบบนี้ สำหรับประเด็นสุดท้ายควรออกกฎหมายพิเศษสำหรับคนพิการประเภทต่าง ๆ ต่างหากจากกฎหมายฉบับนี้ เพื่อไม่ให้มันสับสน ขอขอบคุณมากครับ

๑๑๕

สผ ๒๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

นภา ๕๙/๒

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านสุดท้ายคุณลามศักดิ์ ลามาโรจน์กิจ ครับ

นายลามศักดิ์ ลามาโรจน์กิจ (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม นายลามศักดิ์ ลามาโรจน์กิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา
พรรคประชาธิปัตย์ ต้องขอบคุณท่านประธานแล้วก็ต้องขอโทษที่ผมส่งรายชื่อไป
เป็นคนสุดท้าย ความจริงเรื่องคนพิการที่ผมได้ลำดับรับฟังต่าง ๆ แม้แต่ที่ท่านรัฐมนตรี
ได้ชี้แจงนั้น ผมก็ดีใจครับ เพียงแต่ว่าจะชี้ให้เห็นว่าบางอย่างที่ท่านเขียนมานั้น ซึ่งมีที่
ท่านอาจารย์พีรพันธุ์ประทานโทษที่เอ่ยนาม ก็ได้พูดครับ บางข้อความที่ท่านเขียนอยู่นั้น
ก็คงจะสับสนพอสมควรสำหรับผู้ที่จะมาช่วยเหลือคนพิการ นั่นก็คือการหักลดหย่อน
สำหรับบุตรบุญธรรมให้หักได้ในฐานะบุตรบุญธรรมเพียงฐานะเดียว ผมก็เชื่อว่า
คำว่า บุตรบุญธรรม นี้ ก็มีกฎหมายบัญญัติอยู่แล้ว แต่คนที่เป็นคนพิการแล้วไปเป็น
บุตรบุญธรรมนั้นจะมีมากน้อยแค่ไหนผมไม่ทราบ เพราะฉะนั้นถ้าเขียนแบบนี้อาจจะ
ช่วยได้ไม่มากนัก แต่ขณะเดียวกันผมก็คงจะสนับสนุนกับของคุณหมอเอียรชัยที่พูด
ก็อยากจะฝากกรรมาธิการและท่านรัฐมนตรี สิ่งที่น่าจะหักลดถ้าท่านต้องการกระตุ้น
เศรษฐกิจ นั่นก็คือช่วยลดหย่อนสิ่งของต่าง ๆ ที่ซื้อให้กับคนพิการ บริจาคให้กับคนพิการ
ส่วนวิธีการบริจาคหรือจะผ่านช่องทางใด ท่านก็สามารถที่จะกำหนดได้ในชั้นกรรมาธิการ
ท่านประธานครับ ที่ผมพูดนี้ผมเองได้ทำมาตลอด ช่วงนี้อาจจะทำได้ เพราะหลังจาก
กกด. กำหนดไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท ผมบริจาครถเข็นมาทุกเดือน เหลือเชื่อครับ คนมาขอ
รถเข็นแต่ละเดือนเป็นสิบ ๆ ราย -----

ด้วยเงินเดือนที่เราได้นี้มันไม่เพียงพอ ในบางครั้งก็โชคดีได้มีพรรคพวกที่มีจิตศรัทธา มาร่วมบริจาค ในสิ่งเหล่านี้สิ่งของที่บริจาคนี้ผมอยากให้กำหนดลงไปด้วยน่าจะให้เขามีโอกาสที่จะลดหย่อนภาษีไม่เฉพาะรถเข็นครับ แม้แต่ไม้เท้าพวกเราคนที่มียายได้คนที่มีฐานะไม่มีปัญหาซื้อเองก็ได้ แต่คนพิการถ้าผมจำไม่ผิดเมื่อวันจันทร์นี้ผมมีไม้เท้าอยู่ อันหนึ่งที่ผมไปซื้อมาจะแจกให้กับคนพิการมีเด็กคนหนึ่งมาขอผมผมให้ไปดีใจมากครับ ถามว่าไม้เท้าอันละเท่าไร ๘๐๐ กว่าบาท แต่สิ่งที่ดีใจเขามากrabที่เท้าผม ที่พูดให้ฟัง นั่นก็คือคนพิการนี้เขาต้องการความช่วยเหลือมากก็อยากฝากกรรมการว่าต้องเข้าไปดู แม้แต่ที่ถ่ายอุจจาระ ที่ผมพูดได้เพราะผมรู้ผมแจกมาหมด ท่านน่าจะลดหย่อนภาษีที่ท่านรัฐมนตรีบอกว่ากระตุ้นเศรษฐกิจผมว่านี่เป็นส่วนหนึ่งที่ถ้าเราลดหย่อนภาษีให้คนที่มียายได้คนทั่วไป ซึ่งบางครั้งญาติพี่น้องเขาไม่มีคนพิการเลยแต่เขาอยากจะช่วย ช่วยแล้วทำอะไรไม่ได้คือหักภาษีเขาไม่ได้มาช่วยลดหย่อนภาษีอะไรก็ได้ เพราะฉะนั้น ถ้าเป็นนิติบุคคลหรือบุคคลธรรมดาแล้วแต่ท่านกำหนดสิครับตั้งไว้อย่างที่หมอเถียรชัย พูด ๓๐,๐๐๐ บาทหรือ ๕๐,๐๐๐ บาท ไม่จำเป็นนั่น ส่วนเกินก็ถือว่าท่านรับผิดชอบไปเอง เพราะฉะนั้นผมว่าผมก็อยากฝากเรื่องคนพิการนอกเหนือจากที่ท่านพูดแล้วอยากจะกระตุ้นเศรษฐกิจอยากจะช่วยเหลือคนพิการซึ่งเป็นพระราชบัญญัติฉบับแรกที่ท่านคิดว่า ท่านกำลังจะออกให้สภานิติบัญญัติของเราผ่านกฎหมายฉบับนี้ ผมก็ยินดีด้วย แต่ก็อยากจะพ่วงว่าอย่างน้อยที่สุดเป็นข้อสังเกต ท่านทำที่หนึ่งท่านน่าจะสะเด็ดน้ำ ไม่ควรมาตั้งเป็นที่ละฉบับ ๆ ผลที่สุดคนที่เป็นพิการจริง ๆ จะทนไม่ไหวหลายคนก็ไม่มีทางที่จะช่วยเหลือเพราะช่วงนี้เราก็จะช่วยเขามากไม่ได้ แม้แต่รถเข็นคันหนึ่งราคาก็ประมาณ รว่ม ๓,๐๐๐ กว่าบาท เกือบ ๔,๐๐๐ บาท เพราะฉะนั้นก็ต้องฝากท่านรัฐมนตรีด้วย และฝากกรรมการที่จะเข้าไปดูในรายละเอียดช่วยท่านเพิ่มเติมได้ผมก็อยากให้เพิ่มเติม ในการหักลดหย่อนภาษีให้กับคนที่ให้อุปกรณ์พิการใช้สำหรับกับคนพิการด้วยครับ ขอขอบคุณมากครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านสมาชิกครับ เราอภิปรายกันมาเป็นเวลาพอสมควรนะครับ ผมเห็นควร

๑๑๗

สผ ๒๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

จิตตานันท์ ๖๐/๒

ปิดการอภิปรายครับไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ ขอเชิญท่านรัฐมนตรี
สุชุมพงศ์ โง่นคำ อภิปรายสรุปครับ

นายสุชุมพงศ์ โง่นคำ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายสุชุมพงศ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
แบบสัดส่วน จังหวัดกาฬสินธุ์ พรรคพลังประชาชน ในฐานะรัฐมนตรีประจำ
สำนักนายกรัฐมนตรี ท่านประธานที่เคารพครับ ก่อนอื่นก็ต้องขอกราบเรียนท่านประธาน
และที่ประชุมว่าพอดีท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังซึ่งเป็นผู้เสนอ
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรฉบับนี้ ท่านมีความประสงค์ที่จะอยู่
เพื่อจะตอบคำชี้แจงในการอภิปรายวาระแรกด้วยตัวท่านเอง แต่เนื่องด้วยมีภารกิจสำคัญ
ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้จึงได้มอบให้กระผมทำหน้าที่แทนนะครับ สำหรับข้อสอบถามของ
ท่านสมาชิกทั้งหลายเท่าที่กระผมได้มานั่งฟังคำอภิปรายก็เห็นว่าร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้มีหลักการมีเหตุผลที่จะเป็นประโยชน์กับพี่น้องประชาชนส่วนหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับ
ผู้พิการก็จะเห็นได้ว่าคำอภิปรายทั้ง ๒ ฝ่ายในวันนี้ นับว่าเป็นนิมิตหมายที่ดีครับ
ท่านประธานที่เคารพครับเท่าที่ได้ฟังอยู่ในช่วงระยะเวลาทำย ๆ นี้ ก็พบว่าท่านพี่น้อง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในทั้ง ๒ ฝ่ายก็มีความประสงค์เดียวกันที่จะช่วยเหลือพี่น้อง
ในภาคส่วนนั้น ซึ่งถือว่าเป็นส่วนสำคัญของประเทศอยู่เช่นเดียวกันซึ่งพี่น้องที่อยู่
ในภาคส่วนของคนพิการในรัฐธรรมนูญเองกฎบัตรสหประชาชาติเองก็รองรับสิทธิ
ทั้งหลายให้ผู้บริหารประเทศ ท่านสมาชิกสภาทั้งหลายต้องดูแลเอาใจใส่พี่น้องเหล่านั้น
เป็นอย่างยิ่งอย่างที่ดีด้วย -----

ซึ่งถึงแม้ว่ารัฐบาลชุดนี้จะเพิ่งเข้ามาบริหารประเทศ แต่กฎหมายที่ค้างอยู่ในสภา
รัฐบาลชุดปัจจุบันก็เห็นว่าน่าจะมีประโยชน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวันนี้ได้มาฟังการอภิปราย
ของท่านสมาชิกแล้ว ไม่ว่าจะตอนท้าย ๆ นี้ จากการแสดงความคิดเห็นของ
ท่านพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค เอง ท่านประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย คุณหมอบัญญัติ
และท่านสุดท้ายท่านลาภศักดิ์ และท่านสมคิด ก็ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่คณะกรรมการ
วิสามัญ ผมทราบว่าท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังท่านจะเข้าไปดูแล
ร่างพระราชบัญญัติฉบับที่แก้ไขนี้ด้วยตัวของท่านเอง และท่านให้สัญญากับผมว่าท่านจะ
รับฟังความคิดเห็นทั้งหลายในวันนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชั้นกรรมาธิการ นำความคิด
ข้อเสนอแนะ ข้อเสนอแนะทั้งหลายไปปรับปรุงกฎหมายฉบับนี้ให้เกิดประโยชน์กับพี่น้อง
ประชาชน โดยเฉพาะพี่น้องคนพิการอย่างทั่วถึงและเป็นธรรมครับ ท่านประธานที่เคารพครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านสมาชิกครับ ต่อไปผมจะขอให้ที่ประชุมลงมติในการรับหลักการหรือไม่รับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ขอเชิญท่านสมาชิกเข้าห้องประชุมเพื่อลงมติด้วยครับ

(พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง มีสัญญาณ
ให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ผมจะขอมติในการรับหลักแห่งการร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยผมจะถามดังนี้ครับ คงไม่ต้องเช็คจำนวนครับเพราะดูด้วย
สายตา เกินจำนวนองค์ประชุมอยู่แล้วครับ คุณบุญยอดมีอะไรครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ
ผม บุญยอด สุขถิ่นไทย พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร ผมเข้าใจว่าท่าน
ต้องนับองค์ประชุมก่อนครับ เพราะว่าไม่อย่างนั้นเดี๋ยวก็น่าจะไม่เป็นไปตามข้อบังคับนะครับ
เป็นข้อสังเกตตอนท้ายของข้อบังคับอยู่แล้วครับ

๑๑๙

สผ ๒๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

พทพย ๖๑/๒

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ครับ ผมมองดูแล้วว่ามันน่าจะเกินองค์ประชุมครับ แต่ถ้าสมาชิกเสนอให้นับองค์ประชุม
ก็ขอให้บรรดาสมาชิกได้กดปุ่มแสดงตนด้วยครับ เพื่อความไม่ประมาทนะครับ

นายเอกพจน์ ปานแย้ม (ปทุมธานี) : ท่านประธาน ขออนุญาตครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เชิญครับ

นายเอกพจน์ ปานแย้ม (ปทุมธานี) : เรียนท่านประธานที่เคารพครับ
ผม เอกพจน์ ปานแย้ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดปทุมธานี พรรคชาติไทย
กระผมคิดว่าคำริของท่านประธานที่ได้มีต่อที่ประชุมในเรื่องของการที่ไม่จำเป็นที่จะต้อง
มีการได้เสียบัตรเพื่อแสดงตน เพราะว่าจากที่ได้ฟังการอภิปรายในวันนี้ของท่านสมาชิก
ทุกฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายรัฐบาลหรือว่าในซีกของฝ่ายค้านก็ตามที ทุกฝ่ายก็เห็นว่า
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีความสำคัญแล้วก็ทุกฝ่ายก็มีความเห็นด้วยที่ต้องการให้มีผล
ในทางปฏิบัติ และผมคิดว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ใช่ร่างพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าสามารถที่จะให้สมาชิกได้ลงมติเพื่อใช้เสียงข้างมาก
ในการที่จะผ่านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไป ในการที่จะเข้าสู่วาระที่ ๒ วาระที่ ๓ ต่อไป
ผมคิดว่าท่านประธานได้มีคำริอย่างนี้ถูกต้องแล้วครับ ขอบพระคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เห็นด้วยกับคุณเอกพจน์นะครับ แต่เมื่อมีผู้ทักท้วงเพื่อให้ได้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ
ในครั้งต่อไป แล้วก็มีความรัดกุมรอบคอบ ผมเห็นด้วยกับคุณบุญยอดนะครับ ถึงแม้ว่า
มองดูด้วยตาเปล่าเกินองค์ประชุมอยู่แล้ว และเนื่องจากว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ไม่ใช่ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ แต่อย่างไรก็ตามขณะนี้ยังมีข้อโต้แย้งกับ
การตีความของศาลรัฐธรรมนูญว่าถ้าองค์ประชุมโหวตมาแล้ว องค์ประชุมไม่ถึงกึ่งหนึ่ง
ก็ถือว่าไม่ครบองค์ประชุม การประชุมนั้นก็ต้องถือว่าเป็นโมฆะนะครับ ขณะนี้การตีความ
ยังไม่ชัดเจน เพราะฉะนั้นขอเชิญทุกท่านกดปุ่มแสดงตนครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตน)

๑๒๐

สผ ๒๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ลักษณะ ๖๒/๑

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ช่วยกรุณานับองค์ประชุมด้วยครับ ขณะนี้มีผู้เข้าร่วมประชุม ๒๕๘ ท่าน เกินกึ่งหนึ่ง
นับว่าครบองค์ประชุม

๑๒๑

สผ ๒๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ลักษณะ ๖๒/๒

ต่อไปผมจะถามมติในการรับหลักการหรือไม่รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านผู้ใดเห็นควรให้รับหลักการกรรณาคดปุม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นควรรับหลักการให้กตปุม ไม่เห็นด้วย ขอเชิญลงมติได้แล้วครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกตปุมลงคะแนน)

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : มีท่านผู้ใดยังไม่ได้ลงมติหรือเครื่องขัดข้อง กรรณายกมือเพื่อเจ้าหน้าที่จะได้เข้าไปช่วยเหลือ เชิญท่านพิเชษฐครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล (กระบี่) : ท่านประธานครับ ผม พิเชษฐ ๒๒๔ ผมเห็นด้วย พยายามกดแต่ไฟมันไม่ขึ้นเลยครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เดียวบวกเข้าไปอีก ๑ คะแนน สำหรับท่านพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล ด้วยนะครับ มีท่านใดที่ยังไม่ได้ลงมติบ้างไหมครับ ปิดการลงมติ รวมคะแนน มีผู้เข้าร่วมประชุมทั้งสิ้น ๒๖๘ ท่าน เห็นด้วย ๒๖๖ ท่าน ไม่เห็นด้วย ไม่มีงดออกเสียง ๑ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๑ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมแห่งนี้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๑๒๒

สผ ๒๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ลักษณะ ๖๒/๓

ต่อไปขอเชิญสมาชิกเสนอจำนวนคณะกรรมการครับ ขอเชิญสมาชิก
หรือคณะรัฐมนตรีก็ได้ครับ เชิญท่านรัฐมนตรีสุชุมพงศ์ครับ

นายสุชุมพงศ์ โง่นคำ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
ท่านประธานที่เคารพ ผมเสนอให้มีกรรมการวิสามัญครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
จำนวนเท่าไรครับ

นายสุชุมพงศ์ โง่นคำ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
๓๖ ท่านครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น เป็นอันว่าสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้มีมติให้ตั้ง
คณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๖ ท่าน ขอเชิญสมาชิกเสนอรายชื่อตามสัดส่วน
พรรคพลังประชาชน ๑๕ ท่าน ขอเชิญคณะรัฐมนตรีก่อนครับ

นายสุชุมพงศ์ โง่นคำ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
ท่านประธานที่เคารพครับ รัฐบาลเสนอกรรมการในสัดส่วนของรัฐบาล ๕ ท่าน ดังนี้
๑. นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ ๒. นายสาธิต รังคสิริ ๓. นายชูเกียรติ สุวรรณรังษี
๔. นายวีระวุฒิ วิทยกุล และ ๕. นางณัฐนันท์ อัครเลิศศักดิ์

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
มีผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปพรรคพลังประชาชน ๑๕ ท่าน ขอเชิญสมาชิกครับ

๑๒๓

สผ ๒๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

ลักษณะ ๖๒/๔

นางสาววิสาระดี เตชะธีราวัฒน์ (เชียงใหม่) : เรียนท่านประธานที่เคารพ
ดิฉัน วิสาระดี เตชะธีราวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ พรรคพลังประชาชน
ใคร่ขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
รัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จำนวน ๑๕ ท่าน ดังต่อไปนี้ ๑. นายประเสริฐ จันทรวงทอง
๒. นายชูวิทย์ พิทักษ์พรพัลลภ ๓. นายสาธิต เทพวงศ์ศิริรัตน์ ๔. นายประเสริฐ บุญเรือง
๕. นายวิเชียร อุดมศักดิ์ ๖. นายฉลาด ขามช่วง ๗. นางสาวละออง ตียะไพรัช
๘. นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์ ๙. นายอนันต์ ผลอำนวย ๑๐. ว่าที่ร้อยตรี สุเมธ ฤทธาคณี
๑๑. นายสุรศักดิ์ พันธุ์เจริญวรกุล ๑๒. พลเรือโท โรช วิภาติภูมิประเทศ ๑๓. นายการุณ
โหลสกุล ๑๔. นายเทวฤทธิ์ นิกรเทศ ๑๕. นายสุนัย จุลพงศธร ขอผู้รับรองด้วยค่ะ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

- ๖๓/๑

๑๒๔

สผ ๒๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

วชิราภรณ์ ๖๓/๑

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
มีผู้รับรองถูกต้องครบ เชิญพรรคประชาธิปัตย์ครบ ๑๑ ท่าน

นายเถียรชัย สุวรรณเพ็ญ (ตลก) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
ผม นายเถียรชัย สุวรรณเพ็ญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตาก พรรคประชาธิปัตย์
ขอเสนอรายชื่อกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ จำนวน ๑๑ คน
ดังนี้ ๑. นายจตุติ ไกรฤกษ์ ๒. นางสาวสุพัชรี ธรรมเพชร ๓. นายกรณ์ จาติกวณิช
๔. นางเจิมมาศ จึงเลิศศิริ ๕. นายศิริโชค โสภา ๖. นายสรวิทย์ เนื่องจำนงค์
๗. ดอกเตอร์มุสดี ตามไท ๘. นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล ๙. นางสาวนริศ
อติเทพวรพันธุ์ ๑๐. นางสาวรังสิมา รอดรัศมี ๑๑. นายแพทย์บัญญัติ เจตนจันทร์
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ผู้รับรองถูกต้องครบ ต่อไปเชิญพรรคชาติไทย ๒ ท่านครับ

นายเอกพจน์ ปานแย้ม (ปทุมธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ผม เอกพจน์ ปานแย้ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดปทุมธานี พรรคชาติไทย
ขอเสนอรายชื่อกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่..) พ.ศ. ในสัดส่วนของพรรคชาติไทย จำนวน ๒ ท่านครับ
๑. นายวิจิตร พรพฤตพันธ์ ๒. นายชัยวุฒิ ธนาคนานุสรณ์ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ผู้รับรองถูกต้องครบ ต่อไปพรรคเพื่อแผ่นดิน ๑ ท่านครับ

นายมานพ บัตนวงศ์ (แบบสัดส่วน) : เรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม
นายมานพ บัตนวงศ์ ส.ส. พรรคเพื่อแผ่นดิน ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการในส่วนของ
พรรคเพื่อแผ่นดิน นายสมมุติ เบ็ญจลักษณ์ ครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

๑๒๕

สผ ๒๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

วชิราภรณ์ ๖๓/๒

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
มีผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปพรรคประชาธิปัตย์ ๑ ท่านครับ

นายมานิช เสงยศมาก (บุรีรัมย์) : เรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายมานิช เสงยศมาก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขต ๑ จังหวัดบุรีรัมย์
พรรคประชาธิปัตย์ ขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่..) พ.ศ. ตามสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ ๑ ท่าน คือ
นายมานิต นพอมรบดี ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไปพรรครวมใจไทยชาติพัฒนาและพรรคประชากร ๑ ท่านครับ

นายสมชัย เจริญชัยฤทธิ (นครสวรรค์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายสมชัย เจริญชัยฤทธิ ครับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขต ๑ ของจังหวัด
นครสวรรค์ ขอเสนอรายชื่อของกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไข
เพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในนามของพรรครวมใจไทยชาติพัฒนา
กับพรรคประชากร ๑ ท่าน คือ ส.ส. วรศุณี สุวรรณปริสุทธ์ี ครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
มีผู้รับรองถูกต้องครับ ขอเชิญท่านเลขาธิการอ่านรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญ
ด้วยครับ

นายสมพล วณิชพันธุ์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่..) พ.ศ. ๑. นายประดิษฐ์
ภัทรประสิทธิ์ ๒. นายสาธิต รังคศิริ ๓. นายชูเกียรติ สุวรรณรังษี ๔. นายวิระวุฒิ วิทยกุล
๕. นางณัฐนันท์ อัสวเลิศศักดิ์ ๖. นายประเสริฐ จันทรวงทอง ๗. นายชูวิทย์
พิทักษ์พรพัลลภ ๘. นายสาธิต เทพวงศ์ศิริรัตน์ ๙. นายประเสริฐ บุญเรือง
๑๐. นายวิเชียร อุดมศักดิ์ ๑๑. นายฉลาด ขามช่วง ๑๒. นางสาวละออง ดิยะไพรัช

๑๒๖

สผ ๒๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

วชิราภรณ์ ๖๓/๓

๑๓. นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์ ๑๔. นายอนันต์ ผลอำนาจ ๑๕. ว่าที่ร้อยตรี สุเมธ
ฤทธาคณี ๑๖. นายสุรศักดิ์ พันธุ์เจริญวรกุล ๑๗. พลเรือโท โรช วิภัตภูมิประเทศ
๑๘. นายการุณ ไหสกุล ๑๙. นายเทวฤทธิ์ นิกรเทศ ๒๐. นายสุนัย จุลพงศธร -----

- ๖๔/๑

๑๒๗

สผ ๒๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

วัชร ๖๔/๑

๒๑. นายจตุติ ไกรฤกษ์ ๒๒. นางสาวสุพัชรี ธรรมเพชร ๒๓. นายกรณ์ จาติกวณิช
๒๔. นางเจิมมาศ จิ่งเลิศศิริ ๒๕. นายศิริโชค โสภา ๒๖. นายสรวุฒิ เนื่องจำนงค์
๒๗. ดอกเตอร์ผู้สดี ตามไท ๒๘. นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล ๒๙. นางสาวนริศ
อติเทพวรพันธุ์ ๓๐. นางสาวรังสิมา รอดรัศมี ๓๑. นายแพทย์บัญญัติ เจตนจันทร์
๓๒. นายวิจิตร พรพฤทธิพันธุ์ ๓๓. นายชัยวุฒิ ธนาคนานุสรณ์ ๓๔. นายสมมุติ
เบ็ญจลักษณ์ ๓๕. นายมานิต นพอมรบดี ๓๖. นางวรศุฉี สุวรรณปริสุทธิ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เชิญดอกเตอร์ผู้สดี ตามไท

นางผู้สดี ตามไท (แบบสัดส่วน) : ขอบพระคุณ ท่านประธานคณะกรรมการเรียนท่านประธาน ดิฉัน ผู้สดี ตามไท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในระบบสัดส่วน พรรคประชาธิปัตย์ ขอรอหรือนิดเดียวคะท่านประธาน ดิฉันคิดว่าการอภิปรายของท่านสมาชิกในวันนี้เป็นประโยชน์ แล้วก็ขอความกรุณาหากเป็นไปได้ ก็อยากจะขอให้ฝ่ายเลขานุการได้ช่วยกรูณารวบรวมคำอภิปราย ข้อสังเกต ข้อกังวลต่าง ๆ ของสมาชิก เพื่อนำส่งให้กับคณะกรรมการที่จะทำงานต่อไปด้วย ขอบพระคุณคะ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ขอให้สำนักงานการประชุมได้ดำเนินการด้วยนะครับ คุณบุญยอด

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ บุญยอด สุขถิ่นไทย พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร เรียนถามท่านเพื่อความเข้าใจว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งท่านได้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญไปเป็นร่างแรกของ ครม. ชุดนี้ แต่ว่า ครม. ชุดนี้นั้นมีการแถลงนโยบายที่พรรคประชาธิปัตย์เองนั้นได้ส่งไปให้กับผู้ตรวจการแผ่นดินได้พิจารณาในวันที่ ๗ ตุลาคม ในการประชุมในครั้งนั้น ซึ่งมีการลงมติ ๒ ครั้ง ถ้าหากว่าเกิดมีข้อผิดพลาดประการใดเกิดขึ้นในอนาคตว่า ครม. ไม่สามารถที่จะแถลงนโยบายได้ คำถามจึงมีว่าแล้วร่าง พ.ร.บ. นี้หรือว่ากรรมาธิการที่ตั้งไปนี้จะเป็นอย่างใดต่อไปครับท่านประธาน

๑๒๘

สผ ๒๒/๒๕๕๑ (ส. นิติบัญญัติ)

วัชรี ๖๔/๒

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ก็คงจะต้องรอให้ผู้ตรวจการแผ่นดินได้วินิจฉัยให้เรียบร้อยก่อน มันก็มีทางออก
ของมันอยู่ ท่านรัฐมนตรีสุชุมพงศ์ เชิญครับ

นายสุชุมพงศ์ โง่นคำ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุชุมพงศ์ โง่นคำ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
ผมขอเสนออีกสักเรื่องหนึ่งซึ่งเกี่ยวข้องกับกฎหมายฉบับนี้ ขอให้มีการเสนอระยะเวลา
ในการแปรญัตติ ๗ วัน ท่านประธานที่เคารพครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอื่น เป็นอันว่ากำหนดการแปรญัตติ ๗ วัน ท่านสมาชิกครับ เราได้
อภิปรายกันมาเป็นเวลาพอสมควร ขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง
ท่านรัฐมนตรีประติษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ ท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
ท่านสุชุมพงศ์ โง่นคำ ขอขอบคุณท่านสมาชิกทุกคน ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ทุกฝ่าย ปิดประชุม
ขอบคุณครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๙.๑๐ นาฬิกา

การประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๑
ครั้งที่ ๒๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพุธที่ ๒๙ เดือนตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

รายนามคณะผู้จัดทำ

<u>ที่ปรึกษา</u>	นายจเร พันธุ์เปรื่อง นางสาวยุพา ศิริประภาพร	รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ผู้อำนวยการสำนักรายงานการประชุม และชวเลข
------------------	--	---

ผู้ตรวจทานรายงานการประชุม

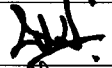
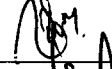
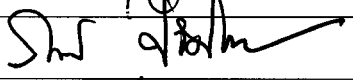

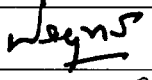
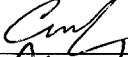
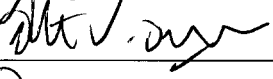
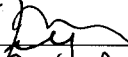

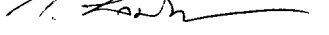
นายสมบัติ จันทร์ไพจิตร	ผู้อำนวยการกลุ่มงานชวเลข ๕
นางวัฒนี อุดมศักดิ์	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางชัญญาภักดิ์ ทองมา	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางสาวชนิกา ศรีสมวงศ์	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘

ผู้จัดรายงานการประชุม (กลุ่มงานชวเลข ๕)

นางณัฐชนก วงษ์นิล	นางศิริลักษณ์ สุวัตถ์
นางศิริลักษณ์ ภูติพงษ์โสภณ	นางนภัสสร สุขเสริม
นางสาวสาริศา สิงห์เมธา	นางสาวสุทธิกานต์ มั่นนุช
นางสาวนภา วีระยุทธ์โกศล	นางสาวจิตตานันท์ เลิศวิมลชัยศิริ
นางเพทาย เรือนเรือง	นางสาวลักขณา อนุอิน
นางสาววชิราภรณ์ นันลังค์	นางวัชรีย์ สะหาบ
นางสาวศิริวรรณ สมัยสมภพ	

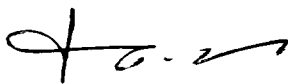
สำนักรายงานการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะอนุกรรมการตรวจรายงานการประชุม และเปิดเผยรายงานการประชุมลับ
ในคณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎร

ลำดับที่	รายชื่อ	ลายมือชื่อ
๑	นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์	
๒	นายสากล ม่วงศิริ	
๓	นายภราดร ปริศนานันทกุล	
๔	นายนิจาสาด จันทรตระกูล	
๕	นายประยุทธ์ สวัสดิ์เรือกุล	
๖	นางอำไพ วิทยวิโรจน์	
๗	นายธนภัทร ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา	
๘	นายไพบูลย์ แสงเจริญตระกูล	
๙	นางพิมพ์พร กาญจนโกส	
๑๐	นางสาวกรรณิการ์ ผลพัฒน์	

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๕ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๒

สภารับรองในคราวประชุม
ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๖ (สมัย สามัญต่อไป)
วันที่ พุธ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๒

(นายชัย ชิดชอบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร